DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 18 maja 1937 r.

Nr 13

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

407

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1937 r.

o przesunięciu terminu płatności I raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937.

Na podstawie art 97 § 5 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyznaczony w art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) termin płatności pierwszej raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937 dla płatników, nie opłacających oddzielnego dodatku z art. 7 tegoż dekretu i dla uczestników podatkowych jednostek zbiorowych — przesuwa się do dnia 30 czerwca 1937 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 maja 1937 r. Nr 36, poz. 276).

408

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1937 r.

o wykonaniu ordynacji podatkowej.

Na podstawie art. 7 § 2, 19, 23 § 2, 32 § 2, 64 § 2, 66 § 1, 68 § 2, 81 § 2, 94, 97 § 5, 122 § 3, 123 § 4, 135, 138, 139, 146, 213 i 215 § 1 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

a) artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134),

b) paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego,

c) artykuły, przy których użyto skrótu „u. p. d.", oznaczają artykuły ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6),

d) artykuły, przy których użyto skrótu „u. p. p.", oznaczają artykuły ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339),

e) artykuły, przy których użyto skrótu „u. o. s.", oznaczają artykuły ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404).

(2) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o izbach skarbowych, odnosi się to również do wydziału skarbowego urzędu wojewódzkiego śląskiego, a gdzie jest mowa o dyrektorze izby skarbowej — do naczelnika wydziału skarbowego urzędu wojewódzkiego śląskiego.

(3) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o właścicielu gospodarstwa wiejskiego, rozumieć należy również: posiadacza, użytkownika oraz dzierżawcę.

Do art. 7 § 2.

§ 2. Izby skarbowe w I instancji załatwiają w zakresie wymiaru podatków: przemysłowego od obrotu, dochodowego (dział I) oraz od kapitałów i rent sprawy spółek akcyjnych, instytucji kredytowych emitujących listy zastawne, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, a nadto tych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielni i innych osób prawnych, których kapitał zakładowy lub udziałowy wynosi najmniej 100.000 zł.

Do art. 11, 12 i 13.

§ 3. (1) Za miejsce wykonywania handlu przenośnego, nie odpowiadającego warunkom uprawniającym do nabycia świadectwa przemysłowego na handel wędrowny (§ 73 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państwowym podatku przemysłowym, Dz. U. R. P.

z 1936 r. Nr 93, poz. 649), uważa się miejsce stałej siedziby przedsiębiorstwa, a w braku tejże lub w razie trudności w jej ustaleniu — miejsce zamieszkania osoby prowadzącej handel przenośny.

(2) Za miejsce wykonywania dorożkarstwa, furmaństwa lub przedsiębiorstwa zarobkowego przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznymi (taksówkami, autobusami itp.), o ile te przedsiębiorstwa są wykonywane bez utrzymywania oddzielnego zakładu, jak również w razie trudności w ustaleniu siedziby zakładu—uważa się miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

(3) Za miejsce wykonywania samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego, prowadzonego wspólnie przez dwie lub więcej osób, uważa się miejsce, w którym zajęcie jest wspólnie wykonywane.

Do art. 12 § 1.

§ 4. Upoważnia się izby skarbowe do zezwalania na prośby płatników posiadających w jednej miejscowości dwa lub więcej zakładów bądź przedsiębiorstw, dla których prowadzona jest księgowość, a które podlegają kompetencji wymiarowej dwu lub więcej urzędów skarbowych, na dokonywanie wymiaru podatku przemysłowego od obrotu przez jeden z tych urzędów skarbowych. Zezwolenie takie obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym bądź izba skarbowa cofnęła je, bądź płatnik zrzekł się go.

Do art. 15.

§ 5. Upoważnia się izby skarbowe do zezwalania służbodawcom, zatrudniającym pracowników w dwu lub więcej miejscach zatrudnienia w tej samej miejscowości, a prowadzącym księgowość, na wpłacanie podatku dochodowego według działu II u. p. d. do kasy jednego z tych urzędów skarbowych, w których okręgach znajdują się owe miejsca zatrudnienia. Zezwolenie takie obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym bądź izba skarbowa cofnęła je, bądź płatnik zrzekł się go.

Do art. 23.

§ 6. Ilość komisji odwoławczych przy każdej izbie skarbowej, miejsce urzędowania, właściwość terytorialną oraz liczbę członków poszczególnych komisji zawiera poniższa tabela:

L. p.	Nazwa izby skarbowej	Ilość komisji	Właściwość terytorialna komisji	Ilość członków	Siedziba komisji
1	Izba Sk. w Białymstoku	1	woj. białostockie	24	Białystok
2	" " " Brześciu	1	" poleskie	24	Brześć n. B.
3	" " " Grudziądzu	1	" pomorskie	36	Grudziądz
4	" " " Kielcach	1	" kieleckie	36	Kielce
5	" " " Krakowie	1	" krakowskie	36	Kraków
6	" " " Lublinie	1	" lubelskie	36	Lublin
7	" " " Lwowie	2	I) " lwowskie	36	Lwów
			II) " tarnopolskie	24	Lwów
8	" " " Łodzi	2	I) m. Łódź	36	Łódź
			II) woj. łódzkie z wyłączeniem m. Łodzi	24	Łódź
9	" " " Łucku	1	" wołyńskie	24	Łuck
10	" " " Nowogródku	1	" nowogródzkie	24	Nowogródek
11	" " " Poznaniu	1	" poznańskie	36	Poznań
12	" " " Stanisławowie	1	" stanisławowskie	24	Stanisławów
13	" " Gr. w Warszawie	1	m. st. Warszawa	36	Warszawa
14	" " Okr. w Warszawie	1	woj. warszawskie	36	Warszawa
15	" " w Wilnie	1	" wileńskie	24	Wilno
16	Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego	1	" śląskie	36	Katowice

Do art. 24 § 5.

§ 7. Członkami bądź zastępcami członków komisji odwoławczej mogą być również ustanowieni — i to zarówno w drodze mianowania, jak i powołania — członkowie zarządów bądź prokurenci, bądź wymienieni w art. 66 kodeksu handlowego lub w art. 39 ustawy z 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) pełnomocnicy tych osób prawnych będących płatnikami podatku przemysłowego od obrotu lub dochodowego, które mają siedzibę w okręgu danej izby skarbowej.

§ 8. (1) Do przedstawiania kandydatów na członków i zastępców członków komisji odwoławczych uprawnione są: izby rolnicze, prze-

mysłowo-handlowe, rzemieślnicze i lekarskie oraz rady adwokackie.

(2) Ilości kandydatów przypadające na poszczególne organizacje samorządu gospodarczego ustala na każdą kadencję dyrektor izby skarbowej po zasięgnięciu opinii tych organizacji.

§ 9. Jeżeli kadencja komisji odwoławczej nie zostanie przedłużona (art. 24 § 1), dyrektor izby skarbowej przed dniem 1 września roku, w którym kończy się kadencja komisji odwoławczej, zawiadamia wymienione w § 8 ust. (1) organizacje samorządu gospodarczego o ustalonej dla każdej organizacji ilości kandydatów na członków oraz wzywa organizacje te do przedstawienia w wyznaczonym, co najmniej jednomiesięcznym, terminie kandydatów na członków i zastępców członków w podwójnej ilości, przypadającej na daną organizację.

§ 10. Przy przedstawianiu kandydatów na członków i zastępców członków komisji odwoławczej organizacje wymienione w § 8 ust. (1) są obowiązane podać nazwisko, imię, wiek, zawód lub zatrudnienie i miejsce zamieszkania każdego kandydata oraz wskazać, jakiego podatku płatnikiem jest kandydat bądź osoba prawna, którą on reprezentuje (§ 7).

Do art. 25 § 2.

§ 11. (1) Jeżeli uprawniona organizacja zgłosiła kandydatów na członków lub zastępców członków komisji odwoławczej w ilości mniejszej od wynikającej z art. 24 § 5 i z § 8 ust. (2), Minister Skarbu może ograniczyć się do powołania spomiędzy zgłoszonych kandydatów tylko tej ilości, która równa się połowie ilości zgłoszonej, a jeżeli zgłoszono ilość nieparzystą — połowie ilości parzystej, bezpośrednio mniejszej od zgłoszonej.

(2) Po utworzeniu komisji odwoławczej izba skarbowa przesyła organizacjom wymienionym w § 8 ust. (1) pełną listę członków i zastępców członków komisji. Organizacje te należy zawiadamiać również o zmianach w osobach członków i zastępców członków komisji w czasie kadencji.

Do art. 26.

§ 12. (1) Jeżeli uprawniona organizacja (§ 8 ust. (1)) przedstawi jako kandydatów na członków lub zastępców członków komisji odwoławczej osoby nie odpowiadające warunkom art. 24 § 5 i art. 26, dyrektor izby skarbowej zwraca się do tej organizacji z żądaniem przedstawienia kandydatów odpowiednich w terminie dwutygodniowym.

(2) Po bezskutecznym upływie terminu bądź w razie ponownego przedstawienia kandydatów, nie odpowiadających powyższym warunkom, stosuje się odpowiednio przepis art. 25 § 2.

§ 13. Ukaranie za przestępstwo, przewidziane w art. 185, nie stanowi przeszkody do piastowania mandatu członka (zastępcy członka) komisji odwoławczej.

Do art. 31.

§ 14. (1) Przewodniczący zwołuje komisję lub poszczególne sekcje w miarę potrzeby.

(2) Zwołanie następuje przez zaproszenie wszystkich członków komisji lub sekcji bądź zastępców (§ 42 ust. (4)) z oznaczeniem dnia, godziny i miejsca posiedzenia oraz z podaniem przedmiotu obrad komisji lub sekcji.

(3) Zaproszenia dla członków (zastępców członków) komisji lub sekcji wysyła przewodniczący komisji odwoławczej w takim czasie, aby im zostały doręczone co najmniej na tydzień przed posiedzeniem.

§ 15. O niemożności przybycia na posiedzenie członek komisji lub sekcji jest obowiązany bezzwłocznie po otrzymaniu zaproszenia zawiadomić przewodniczącego, który, o ile pozostało dość czasu, wysyła zaproszenie zastępcy członka. W tym przypadku termin przewidziany w § 14 ust. (3) nie obowiązuje.

§ 16. (1) Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala ilość przybyłych członków i decyduje o ważności posiedzenia.

(2) Obrady są tajne.

Do art. 32.

§ 17. Celem ustalenia podstaw wymiaru podatku dochodowego oraz podatku przemysłowego od obrotu w przypadkach, o których mowa w § 67, mogą być ustalane normy szacunkowe, w szczególności następujące:

1) normy dochodowości:
   a) gruntów (§§ 18 — 25),
   b) przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, wolnych zajęć zawodowych oraz zajęć przemysłowych (§§ 26 — 31),
   c) budynków (§§ 32 i 33);
2) normy obrotu (§ 34);
3) normy odpisów na zużycie (normy amortyzacyjne — § 35);
4) normy szacunkowe do bilansów gospodarstw wiejskich, prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze (§§ 36 i 37);
5) normy kosztów wyżywienia właścicieli drobnych gospodarstw wiejskich o obszarze do 50 ha prowadzących księgi gospodarcze sposobem uproszczonym, członków ich rodzin i służby osobistej (normy wyżywienia — § 38);
6) normy wartości pieniężnej dochodów w naturze (normy uposażenia w naturze — § 39).

§ 18. Normy szacunkowe dochodowości gruntów będą ustalane dla okręgów poszczególnych urzędów skarbowych lub dla części tych

okręgów (stref), jako normy ogólne (§§ 19 — 24) oraz jako normy specjalne (§ 25).

§ 19. Ogólne normy szacunkowe dochodowości 1 ha gruntów wyrażają dochód osiągnięty w gospodarstwie wiejskim prowadzonym w sposób najbardziej rozpowszechniony (typowy) w danym okręgu (strefie), a obliczony przez potrącenie od przychodu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodu oraz odpisów na zużycie (art. 6 u. p. d.), jak również tych bezpośrednich podatków państwowych i samorządowych, przymusowych lub ustawowych świadczeń pieniężnych i bezpłatnych świadczeń przymusowych innego rodzaju na cele publiczne (art. 10 ust. (1) pkt 5 u. p. d.), które w danym okręgu wymiarowym bądź w danej strefie są od gruntów powszechnie pobierane.

§ 20. (1) Ogólne normy szacunkowe dochodowości gruntów stosuje się do gruntów (użytków rolnych) gospodarstw wiejskich po wyłączeniu lasów, nieużytków oraz gruntów, do których stosuje się normy specjalne (§ 25).

(2) Normy dochodowości łąk i pastwisk ustala się w formie procentu norm ogólnych dochodowości gruntów, w zależności od rodzaju i jakości łąk i pastwisk.

§ 21. Ogólne normy szacunkowe dochodowości gruntów ustala się na podstawie: renty gospodarczej, wartości pracy właściciela oraz przeciętnej ceny żyta — mianowicie przez pomnożenie sumy kilogramów żyta, wyrażającej rentę gospodarczą (§ 22) i wartość pracy (§ 23), przez przeciętną cenę żyta (§ 24).

§ 22. (1) Wysokość renty gospodarczej określa się na podstawie wyrażonego w kilogramach żyta przeciętnego czynszu dzierżawnego z 1 ha gruntów, przyjmując, że czynsz ten stanowi 70% renty. W zależności od warunków miejscowych może być przy ustalaniu norm przyjęty inny stosunek czynszu dzierżawnego do renty gospodarczej.

(2) Za czynsz dzierżawny, stanowiący podstawę do określenia renty gospodarczej, uważa się umówioną roczną kwotę pobieraną przez wydzierżawiającego (oddającego w dzierżawę) zarówno w pieniądzach, jako też w naturaliach i wszelkiego rodzaju innych świadczeniach, za użytkowanie gruntu wraz z zabudowaniami i inwentarzem martwym, przyjmując, że obowiązek ponoszenia danin publicznych (świadczeń publicznoprawnych) od wydzierżawionego obiektu ciąży na dzierżawcy.

(3) Wysokość przeciętnego czynszu dzierżawnego ustala się dla poszczególnego okręgu (strefy) na podstawie danych o wysokości czynszów dzierżawnych, umówionych dla gospodarstw o obszarze łącznym powyżej 15 ha użytków rolnych w roku poprzedzającym rok podatkowy, a w braku miarodajnych umów dzierżawy w tym roku — na podstawie czynszów domniemanych, ustalonych przez biegłych z uwzględnieniem urodzajności i położenia gruntów.

(4) Umówione czynsze wyrażone w złotych przelicza się na czynsze w kilogramach żyta według cen z roku poprzedzającego rok podatkowy, ustalonych w sposób przewidziany w § 24.

§ 23. (1) Wartość pracy na 1 ha gruntów (użytków rolnych), podlegających opodatkowaniu na podstawie ogólnych norm szacunkowych dochodowości gruntów, określa się w kilogramach żyta według następującej tabeli:

Grupa gospodarstw	Obszar gruntów	Stosunek procentowy wartości pracy do renty gospodarczej
1	do 15 ha	55%
2	„ 20 „	50%
3	„ 25 „	45%
4	„ 30 „	40%
5	„ 50 „	35%
6	„ 100 „	30%
7	„ 150 „	25%
8	„ 200 „	20%
9	„ 300 „	15%
10	„ 400 „	12%
11	„ 500 „	10%
12	„ 600 „	9%
13	„ 700 „	8%
14	„ 800 „	7%
15	„ 900 „	6%
16	„ 1000 „	5%
17	„ 2000 „	4%
18	ponad 2000 „	3%

(2) W zależności od miejscowych warunków stosunek wartości pracy do renty gospodarczej może być przy ustalaniu norm odpowiednio podwyższony lub obniżony.

§ 24. Przeciętną cenę żyta ustala się na podstawie cen miejscowych płaconych producentom rolnym, ustalonych dla danego powiatu przez Główny Urząd Statystyczny dla miesięcy od stycznia do maja i od września do grudnia włącznie roku poprzedzającego rok podatkowy.

§ 25. (1) Specjalne normy szacunkowe stosuje się do: wód zarybionych, sadów owocowych w wieku ponad lat 8 od posadzenia, ogrodów warzywnych i kwiatowych, szkółek drzew oraz gruntów zajętych pod uprawę chmielu, tytoniu i wikliny.

(2) Specjalne normy szacunkowe dochodowości gruntów wyrażają dochód z gruntów (ust. (1)), obliczony w sposób przewidziany w § 19 dla jednostki obszaru gruntu bądź innej jednostki.

§ 26. (1) Normy szacunkowe dochodowości przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, wolnych zajęć zawodowych oraz zajęć przemysłowych ustala się w formie procentu w stosunku do obrotu w rozumieniu art. 5 u. p. p., zarówno podlegającego podatkowi przemysłowemu od obrotu, jak i zwolnionego od tego podatku.

(2) Podstawę do określenia tych norm stanowią dane o dochodach przedsiębiorstw i zajęć tego samego lub podobnego typu, oparte na księgach handlowych, zeznaniach płatników nie budzących wątpliwości co do swej rzetelności, opiniach biegłych i innych wiarogodnych źródłach.

§ 27. (1) Normy szacunkowe dochodowości przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych mogą być ustalane jako normy dochodu brutto bądź netto.

(2) Normy szacunkowe dochodowości wolnych zajęć zawodowych oraz zajęć przemysłowych ustala się jako normy netto.

§ 28. (1) Norma szacunkowa dochodowości brutto (§ 27 ust. (1)) przedsiębiorstwa handlowego wyraża różnicę między przychodem brutto za towary a ceną ich nabycia oraz związanymi z nabyciem kosztami ubocznymi, jako to: cła, przewozu, pośrednictwa, ubezpieczenia towaru w drodze itp., tudzież odpisami na zużycie (art. 6 u. p. d.).

(2) Celem ustalenia dochodu z przedsiębiorstwa handlowego należy od kwoty obliczonej na podstawie normy szacunkowej dochodowości brutto potrącić udowodnione koszty handlowe, jako to: płace personelu, komorne za lokal zajęty na przedsiębiorstwo, koszty sprzedaży, koszty opału, oświetlenia, porto itp., nadto odliczyć podatki państwowe i samorządowe, przymusowe lub ustawowe świadczenia pieniężne i bezpłatne świadczenia przymusowe innego rodzaju na cele publiczne (art. 10 ust. (1) pkt 5 u. p. d.).

§ 29. (1) Norma szacunkowa dochodowości brutto (§ 27 ust. (1)) przedsiębiorstwa przemysłowego wyraża różnicę między przychodem za wyprodukowane towary a kosztami produkcji, na które składają się koszty: surowca, materiałów pomocniczych, robocizny, wynagrodzenia personelu technicznego, świadczeń socjalnych ponoszonych za robotników i personel techniczny, remontu i konserwacji budynków i urządzeń technicznych, paliwa lub innej energii zużytej do ruchu przedsiębiorstwa itp., tudzież odpisy na zużycie (art. 6 u. p. d.).

(2) Celem ustalenia dochodu z przedsiębiorstwa przemysłowego należy od kwoty obliczonej na podstawie normy szacunkowej dochodowości brutto potrącić udowodnione koszty ogólne, jako to: koszty personelu administracyjnego, koszty komornego za lokal zajęty na przedsiębiorstwo, koszty sprzedaży, koszty opału i oświetlenia lokalu administracji, koszty porta itp., nadto odliczyć podatki państwowe i samorządowe, przymusowe lub ustawowe świadczenia pieniężne i bezpłatne świadczenia przymusowe innego rodzaju na cele publiczne (art. 10 ust. (1) pkt 5 u. p. d.).

§ 30. (1) Norma szacunkowa dochodowości netto przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego (§ 27 ust. (1)) wyraża dochód z przedsiębiorstwa mieszczącego się w budynku własnym i prowadzonego bez udziału płatnej siły kierowniczej, a obliczony przez potrącenie od przychodu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodu oraz odpisów na zużycie (art. 6 u. p. d.), jak również tych bezpośrednich podatków państwowych i samorządowych, przymusowych lub ustawowych świadczeń pieniężnych i bezpłatnych świadczeń przymusowych innego rodzaju na cele publiczne (art. 10 ust. (1) pkt 5 u. p. d.), które w danym okręgu są od przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych powszechnie pobierane.

(2) Celem ustalenia dochodu z przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego należy od kwoty obliczonej na podstawie normy szacunkowej dochodowości netto potrącić udowodnione koszty czynszu za lokal znajdujący się w cudzym budynku oraz koszty kierownictwa — w przypadku, gdy właściciel osobiście przedsiębiorstwem nie kieruje.

§ 31. (1) Norma szacunkowa dochodowości netto wolnego zajęcia zawodowego lub zajęcia przemysłowego (§ 27 ust. (2)) wyraża dochód z zajęcia wykonywanego w budynku własnym, a obliczony przez potrącenie od przychodu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodu oraz odpisów na zużycie (art. 6 u. p. d.), jak również tych bezpośrednich podatków państwowych i samorządowych, przymusowych lub ustawowych świadczeń pieniężnych i bezpłatnych świadczeń przymusowych innego rodzaju na cele publiczne (art. 10 ust. (1) pkt 5 u. p. d.), które w danym okręgu są od wolnych zajęć zawodowych lub zajęć przemysłowych powszechnie pobierane.

(2) Celem ustalenia dochodu z wolnego zajęcia zawodowego lub zajęcia przemysłowego należy od kwoty obliczonej na podstawie normy szacunkowej dochodowości netto potrącić udowodnione koszty czynszu płaconego za lokal znajdujący się w cudzym budynku.

§ 32. Normy szacunkowe dochodowości budynków wyrażają dochód osiągnięty z nieruchomości budynkowych, a obliczony przez potrącenie od przychodu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodu oraz odpisów na zużycie (art. 6 u. p. d.), jak również tych bezpośrednich podatków państwowych i samorządowych, przymusowych lub ustawowych świad-

czeń pieniężnych i bezpłatnych świadczeń przymusowych innego rodzaju na cele publiczne (art. 10 ust. (1) pkt 5 u. p. d.), które są w danym okręgu od budynków powszechnie pobierane.

§ 33. Podstawę do określania norm szacunkowych dochodowości budynków stanowią dane o dochodach tego samego lub podobnego typu nieruchomości, oparte na księgach właścicieli nieruchomości budynkowych, zeznaniach płatników nie budzących wątpliwości co do swej rzetelności, opiniach biegłych i innych wiarogodnych źródłach.

§ 34. (1) Dla określenia wysokości obrotu przedsiębiorstw handlowych mogą być w szczególności ustalane następujące normy szacunkowe:

a) procentu zysku brutto lub zysku netto dla danego rodzaju przedsiębiorstw bądź dla poszczególnych rodzajów lub grup towarów obejmujących dwa lub więcej rodzajów towarów;
b) stosunku wartości ogólnego zapasu towarów do ogólnego obrotu bądź też stosunku wartości zapasu poszczególnych rodzajów lub grup towarów do obrotu dokonanego tymi towarami lub grupami towarów;
c) stosunku wartości poszczególnych rodzajów lub grup towarów do wartości ogólnego zapasu towarów;
d) stosunku obrotu ze sprzedaży poszczególnego rodzaju lub grupy towarów do ogólnego obrotu przedsiębiorstwa;
e) stosunku kosztów handlowych lub niektórych tylko kosztów do obrotu lub wartości sprzedanych towarów.

(2) Dla określenia wysokości obrotu przedsiębiorstw przemysłowych mogą być w szczególności ustalane następujące normy szacunkowe:

a) procentu zysku brutto lub netto dla danego rodzaju przedsiębiorstw;
b) stosunku niektórych kosztów produkcji lub ilości zużytego surowca albo innych składników produkcji do ilości lub wartości wyprodukowanego towaru;
c) wytwórczości w stosunku do jednego robotnika bądź robotniko-dnia i robotniko-godziny;
d) wytwórczości określonych typów maszyn na jednostkę czasu.

§ 35. Dla celów określenia odpisów z tytułu zużycia przedmiotów, nie wymienionych w § 14 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 40, poz. 301), jak również gdy wysokość odpisu przewidziana w powołanym § 14 jest nie wystarczająca ze względu na okres zużycia amortyzowanego przedmiotu krótszy niż wynikający z powołanego § 14, — mogą być ustalane normy szacunkowe odpisów na zużycie (normy amortyzacyjne).

§ 36. Normy szacunkowe do bilansów gospodarstw wiejskich prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze mogą w szczególności dotyczyć:

a) cen, według których mają być szacowane przy otwarciu lub zamknięciu ksiąg remanenty płodów rolnych i inwentarza żywego;
b) wartości pieniężnej poniesionych przez właściciela kosztów wyżywienia pracowników gospodarstwa i innych świadczeń na rzecz gospodarstwa;
c) wartości produktów, wymienionych w § 84 ust. (4) a zużytych na potrzeby domowe właściciela, jego domowników i służby osobistej, oraz innych korzyści w naturze osiąganych z gospodarstwa;
d) wartości użytkowej mieszkania właściciela;
e) niektórych wydatków związanych z prowadzeniem gospodarstwa (np. kosztów podróży w sprawach gospodarstwa).

§ 37. Wartość użytkową mieszkań, zajmowanych przez właścicieli gospodarstw wiejskich, ich domowników i służbę osobistą, ustala się w myśl § 30 pkt 3 i 5 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 40, poz. 301).

§ 38. Normy przeciętnych kosztów wyżywienia (normy wyżywienia) oznaczają wartość ziemiopłodów i produktów, pobranych z gospodarstwa wiejskiego o obszarze do 50 ha na wyżywienie właściciela gospodarstwa, członków jego rodziny i służby osobistej.

§ 39. Normy szacunkowe wartości pieniężnej dochodów w naturze (normy uposażeń w naturze) wyrażają wartość pieniężną dochodów z uposażeń lub wynagrodzeń w naturze, przewidzianych w art. 42 u. p. d.

§ 40. (1) Izba skarbowa opracowuje wnioski w przedmiocie norm szacunkowych po zasięgnięciu opinii biegłych, wyznaczonych przez właściwe organizacje samorządu gospodarczego lub organizacje zawodowe (§ 70 ust. (1)), po czym wnioski te przesyła komisji odwoławczej wraz z opinią biegłych i innymi materiałami, na których wnioski te zostały oparte.

(2) Komisja odwoławcza obowiązana jest zaopiniować przedłożone jej projekty norm w terminie trzytygodniowym od daty otrzymania wniosków od izby skarbowej.

§ 41. Izba skarbowa powinna zaopiniowane przez komisję odwoławczą projekty norm albo wnioski swoje, nie zaopiniowane przez ko-

misję w terminie trzytygodniowym (§ 40 ust. (2)) od daty przesłania, przedstawić Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia w następujących terminach:

a) normy uposażeń w naturze i normy obrotu — do dnia 1 lutego roku podatkowego,

b) normy dochodowości i normy amortyzacyjne — do dnia 1 czerwca roku podatkowego,

c) normy szacunkowe do bilansów gospodarstw wiejskich oraz normy wyżywienia — do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

Do art. 33.

§ 42. (1) Ilość sekcji oraz właściwość każdej sekcji i przydział członków komisji do sekcyj ustala przewodniczący komisji; ilość sekcji nie może być mniejsza od 4 — przy 24 członkach komisji lub 6 — przy 36 członkach komisji, każdy zaś członek komisji powinien wejść przynajmniej do jednej sekcji.

(2) Sekcje powinny się składać w połowie z członków mianowanych i w połowie z członków powołanych.

(3) Każda sekcja powinna się składać w połowie z członków tej kategorii płatników, której odwołania ma rozpatrywać, i w połowie z członków innych kategorii płatników. Zasada ta nie obowiązuje, jeżeli w komisji członków danej kategorii jest mniej niż 3; w tym przypadku wszyscy członkowie komisji danej kategorii płatników powinni wejść w skład sekcji, powołanej do rozpatrywania odwołań tej kategorii płatników.

(4) Przewodniczący powołuje zastępcę członka komisji do sprawowania obowiązków członka w razie niemożności przybycia członka na posiedzenie komisji lub sekcji oraz w przypadku wygaśnięcia lub utraty mandatu przez członka komisji (art. 29). W tym ostatnim przypadku zastępca sprawuje obowiązki aż do czasu mianowania (powołania) nowego członka.

Do art. 50.

§ 43. (1) Płatnik może ustanowić pełnomocnika, o ile do danej czynności nie jest wymagane osobiste działanie.

(2) Pełnomocnikiem może być każda osoba własnowolna, jeżeli poszczególne przepisy nie stanowią inaczej.

(3) Władza skarbowa nie żąda dowodu pełnomocnictwa od członków rodziny płatnika lub jego pracowników w tych przypadkach, gdy osoby te w zastępstwie płatnika zwracają się jedynie o udzielenie informacyj w sprawach mniejszej wagi.

§ 44. Władza skarbowa nie dopuści do działania w charakterze pełnomocnika osoby, która zajmuje się zawodowo prowadzeniem cudzych spraw w urzędach nie mając do tego prawa (art. 6 i 10 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań, Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 269).

§ 45. Osoby prowadzące księgi (księgowi), o ile nie są stałymi pracownikami płatników, oraz właściciele i pracownicy biur rewizyjno-buchalteryjnych są uprawnieni do zastępowania na mocy pełnomocnictwa płatników przed władzami skarbowymi (art. 5) jedynie w zakresie udzielania wyjaśnień odnoszących się do ksiąg, prowadzonych przez owych księgowych lub też prowadzonych bądź nadzorowanych przez biura rewizyjno-buchalteryjne.

Do art. 53, 56 i 57.

§ 46. Przez właściwą władzę skarbową należy rozumieć właściwy terytorialnie urząd skarbowy.

Do art. 58.

§ 47. Wykazy przewidziane w art. 58 §§ 1 i 2 składają właściciele nieruchomości budynkowych i gruntowych na drukach według wzoru Nr 1 (wykazy nieruchomości) załączając przy nich, o ile chodzi o miejscowości, o których mowa w art. 58 § 3, listy szczegółowe według wzoru Nr 2.

§ 48. Właściciele nieruchomości budynkowych i gruntowych na obszarze województwa śląskiego składają (zamiast wykazów nieruchomości według wzoru Nr 1) listy główne najemców według wzoru Nr 3.

§ 49. Lista szczegółowa według wzoru Nr 2 powinna obejmować wszystkie osoby zamieszkałe w danym lokalu, jak również w nim niezamieszkałe, lecz użytkujące lokal w całości lub w części. Do listy szczegółowej powinny być wpisane i te osoby, które zamieszkując w danym lokalu w dniu 15 grudnia były nieobecne czasowo.

§ 50. Utrzymujący hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domy zajezdne, zakłady lecznicze, sanatoria itp. wciągają do list szczegółowych tylko te osoby zamieszkałe w wymienionych zakładach w dniu 15 grudnia każdego roku, które bądź zajmują lokale od dnia 15 października, bądź zamieszkały w lokalu na czas dłuższy niż miesięczny. Wymienione osoby włącza się do list szczegółowych również i w tym przypadku, gdy były nieobecne w dniu 15 grudnia, lecz pomieszczenie zatrzymały.

Do art. 62.

§ 51. Składane władzom skarbowym zawiadomienia o zmianach zaszłych w osobach najemców lokali powinny zawierać:

a) miejsce położenia nieruchomości (miejscowość, ulicę, Nr domu), b) oznaczenie lokalu, c) imię i nazwisko osoby, która lokal zwolniła,

d) datę zwolnienia przez tę osobę lokalu, e) bliższe określenie miejsca, do którego osoba zwalniająca lokal wyprowadziła się, f) datę ponownego wynajęcia lokalu, g) imię i nazwisko osoby, która lokal najęła.

Do art. 64 § 2.

§ 52. Od obowiązku składania zeznań w charakterze świadka lub biegłego są zwolnieni również właściciele i personel biur informacyjnych o zdolności kredytowej, o ile chodzi o wiadomości uzyskane w związku z działalnością tych biur.

Do art. 66.

§ 53. (1) Należności świadków obejmują zwrot niezbędnych kosztów podróży od miejsca zamieszkania świadka do miejsca stawiennictwa i z powrotem oraz diety.

(2) Za niezbędne koszty uważa się koszty przejazdu najtańszym środkiem transportu masowego (koleją, tramwajem, autobusem itp.), odbytego klasą najniższą, w braku zaś takiego środka — koszty przejazdu najtańszym z dostępnych środków lokomocji.

(3) Jeżeli świadek odbył podróż swoim środkiem lokomocji lub pieszo, należy przyznać koszty przejazdu, jakie by mu się należały w myśl ust. (2).

(4) Wysokość diet określa władza skarbowa według swego uznania, w granicach od 2 do 10 zł dziennie. Do czasu, za który należą się diety, wlicza się również czas konieczny dla odbycia podróży z miejsca zamieszkania i z powrotem. Świadkowi zamieszkałemu w miejscu przesłuchania należą się diety jedynie w razie straty zarobku.

§ 54. Świadkom służy prawo do należności także wtedy, gdy na wezwanie władz skarbowych stawili się, lecz nie zostali przesłuchani.

§ 55. Będący w służbie czynnej funkcjonariusze państwowi i żołnierze otrzymują koszty podróży i diety według norm ustanowionych dla podróży służbowych, jeżeli okoliczności, o których mają zeznawać, pozostają w związku z wykonywaniem ich urzędu lub służby; w innych przypadkach stosuje się do nich zasady ogólne (§§ 53 i 54).

§ 56. Należności biegłych obejmują zwrot niezbędnych kosztów podróży obliczonych według zasad, które dotyczą świadków, oraz diety (§§ 53 — 55) tudzież wynagrodzenie za wykonaną pracę.

§ 57. (1) Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa władza skarbowa w granicach od 1 zł do 10 zł za każdą zaczętą godzinę, w zależności od kwalifikacyj, czasu i trudu koniecznych do wykonania pracy.

(2) Przyznanie wynagrodzenia, przewyższającego granicę określoną w ust. (1), może nastąpić za zezwoleniem Ministra Skarbu.

§ 58. Jeżeli ta sama osoba na wnioski płatników została przesłuchana tego samego dnia w charakterze świadka lub biegłego w kilku sprawach podatkowych, koszty rozdziela się równomiernie pomiędzy wszystkich płatników.

§ 59. Osoba, która wbrew ustawie odmówiła złożenia zeznania w charakterze świadka bądź biegłego, albo złożenia przysięgi, nie ma prawa do należności określonej w §§ 53, 55 i 56.

§ 60. Świadek lub biegły powinien zażądać wynagrodzenia. Pod rygorem utraty należności powinien żądanie to zgłosić w dniu wykonania czynności, do której został wezwany. O tym należy świadka lub biegłego uprzedzić.

Do art. 68.

§ 61. Deklaracje celem nabycia świadectw przemysłowych lub kart rejestracyjnych składa się na formularzach według wzorów Nr 4, 5 i 6 w kasie urzędu skarbowego miejscowo właściwego (art. 11 i 13 oraz § 3).

§ 62. (1) Do składania zeznań dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu obowiązani są:

A. co do przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych:

1) osoby prawne — co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa bez względu na kategorię świadectwa przemysłowego;

2) inni płatnicy:

a) jeśli prowadzą księgi handlowe (bądź według kodeksu handlowego, bądź uproszczone) — co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa bez względu na kategorię świadectwa przemysłowego,

b) w razie nieprowadzenia ksiąg handlowych — co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa zaliczonego w roku podatkowym w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 u. p. p., do kategorii I i II przedsiębiorstw handlowych oraz do kategorii I, II, III, IV, V i VI przedsiębiorstw przemysłowych;

B. co do samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — wszystkie osoby wykonywające te zajęcia;

C. co do zajęć przemysłowych — osoby wykonywające zajęcia zaliczone w roku podatkowym w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 u. p. p., do kategorii I i II zajęć przemysłowych.

(2) Płatnicy, na których w myśl ustępu (1) nie ciąży obowiązek składania zeznań o obro-

cie, obowiązani są jednak do złożenia zeznań, jeżeli zostali przez władzę skarbową indywidualnie do tego wezwani. W tym celu władza wyznacza termin co najmniej dwutygodniowy oraz załącza do wezwania formularz zeznania.

(3) Zeznania dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu powinny być składane na formularzach według wzoru Nr 7 władzy skarbowej właściwej do wymiaru podatku (art. 12 i 13 oraz § 3). Do zeznania należy dołączyć sporządzony na formularzu według wzoru Nr 8 wykaz obrotów zwolnionych od podatku przemysłowego od obrotu bądź objętych scalonym podatkiem przemysłowym, bądź też artykułów przekazanych do innych zakładów przemysłowych lub handlowych należących do tego samego właściciela.

(4) Jeżeli w księgach nie są wykazane odrębnie:

a) obroty zwolnione od podatku z tytułu transakcyj kupna - sprzedaży na giełdach krajowych (art. 3 ust. (1) pkt 14 u. p. p.), z tytułu eksportu (art. 3 ust. (1) pkt 15 u. p. p.) lub z tytułu zwolnień przyznanych na podstawie art. 39 i 40 u. p. p.), b) obroty ze sprzedaży artykułów objętych scalonym podatkiem przemysłowym, c) obroty podlegające różnym stawkom podatkowym, d) artykuły przekazane do innych zakładów handlowych lub przemysłowych należących do tego samego właściciela, — przedsiębiorstwo jest obowiązane sporządzić po upływie każdego roku kalendarzowego szczegółowe zestawienie wyżej wymienionych obrotów bądź artykułów i złożyć je łącznie z zeznaniem właściwej władzy skarbowej.

§ 63. (1) Do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego (Dział I) obowiązane są:

A. bez względu na wysokość osiągniętego dochodu lub poniesionych strat:

1) osoby prawne,
2) osoby fizyczne oraz spadki wakujące, prowadzące księgi handlowe (bądź według kodeksu handlowego, bądź uproszczone) lub gospodarcze, z wyjątkiem osób i spadków, których dochód płynie wyłącznie z gospodarstw rolnych o obszarze poniżej 15 ha użytkowego gruntu, położonych w odległości ponad 5 klm od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców (art. 15 u. p. d.);

B. w razie osiągnięcia w roku poprzedzającym rok podatkowy dochodu przewyższającego 1.500 zł — osoby fizyczne oraz spadki wakujące nie prowadzące ksiąg handlowych lub gospodarczych, z wyjątkiem osób i spadków wakujących, których dochód płynie wyłącznie:

a) z nieruchomości gruntowej o łącznym obszarze nie przekraczającym 50 ha gruntów, a na obszarze województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego o łącznym obszarze nie przekraczającym 100 ha,
b) z domów mieszkalnych obejmujących łącznie nie więcej niż 12 izb,
c) z jednego przedsiębiorstwa handlowego bądź jednego przedsiębiorstwa przemysłowego zaliczonego w roku poprzedzającym rok podatkowy w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 u. p. p., do kategorii III, IV, V-a i V-b przedsiębiorstw handlowych albo kategorii VII i VIII przedsiębiorstw przemysłowych.

(2) Za izbę (ust. (1) lit. B pkt b) uważa się wszelkiego rodzaju pomieszczenie, jak: pokój mieszkalny, kuchnia, sklep, sala, pokój biurowy itp., z wyjątkiem łazienki, śpiżarni, przedpokoju, korytarza itp. pomieszczenia, jeżeli te pomieszczenia nawet po poczynieniu odpowiednich przeróbek nie nadają się do zamieszkania lub prowadzenia przedsiębiorstwa albo wykonywania zawodu.

(3) Osoby fizyczne oraz spadki wakujące, na których w myśl przepisów ust. (1) nie ciąży obowiązek składania zeznań, obowiązane są jednak do złożenia zeznania, jeżeli zostały przez władzę skarbową indywidualnie do tego wezwane. W tym celu władza wyznacza co najmniej dwutygodniowy termin oraz załącza do wezwania formularz zeznania.

(4) Zeznania dla wymiaru podatku dochodowego (Dział I) powinny być składane na formularzach według wzorów Nr Nr 9, 10 i 11 władzy skarbowej właściwej do wymiaru podatku (art. 14).

(5) Płatnicy prowadzący księgi handlowe powinni do zeznania o dochodzie dołączyć zamknięcie rachunkowe zawierające bilans na ostatni dzień roku obrotowego (dzień bilansowy) oraz rachunek strat i zysków, a osoby prawne nadto odpis protokołu walnego zgromadzenia, zatwierdzającego zamknięcie rachunkowe, oraz odpis sprawozdania organu rewizyjnego.

(6) Płatnicy prowadzący księgi handlowe uproszczone (§ 75) powinni do zeznania o dochodzie dołączyć zestawienie grupowe inwentarza, obliczenie strat i zysków oraz obliczenie dochodu sporządzone według wzorów 12 bądź 13.

(7) Właściciele nieruchomości budynkowych prowadzący księgi gospodarcze (§ 80) powinni do zeznania o dochodzie dołączyć obliczenie strat i zysków oraz obliczenie dochodu sporządzone według wzoru Nr 14.

(8) Osoby wykonywające wolne zawody (§ 81), prowadzące księgi gospodarcze, powinny do zeznania o dochodzie dołączyć obliczenie dochodu podatkowego sporządzone według wzoru Nr 15.

(9) Właściciele gospodarstw wiejskich prowadzący księgi gospodarcze (§ 83) systemem pojedynczym powinni do zeznania o dochodzie dołączyć obliczenie dochodu podatkowego sporządzone według wzoru Nr 16.

(10) Właściciele gospodarstw wiejskich prowadzący księgi gospodarcze (§ 83) systemem podwójnym powinni do zeznania o dochodzie dołączyć uzupełnienie zeznania sporządzone według wzoru Nr 17.

(11) Właściciele gospodarstw wiejskich prowadzący księgi gospodarcze sposobem uproszczonym (§ 89) powinni do zeznania o dochodzie dołączyć obliczenie dochodu podatkowego sporządzone według wzoru Nr 18.

(12) Składanie zeznań przez osoby fizyczne i prawne, wymienione w art. 30 ust. 2 u. p. d., reguluje art. 33 u. p. d.

§ 64. (1) Obliczenia dla wymiaru różnicy w podatku dochodowym według Działu II u. p. d. (art. 45 u. p. d. oraz art. 15) obowiązane są składać osoby, które otrzymują wynagrodzenie podlegające obowiązkowi opłacania różnicy podatku.

(2) Obliczenia dla wymiaru różnicy w podatku dochodowym według Działu II u. p. d. powinny być składane na formularzach według wzoru Nr 19 urzędowi skarbowemu, w którego okręgu osoby składające zeznania mają miejsce zamieszkania, a w braku tegoż — miejsce pobytu.

§ 65. Zeznanie lub obliczenie, złożone nie na formularzu urzędowym, uważa się za złożone według ustanowionego wzoru, jeżeli zawiera: a) odpowiedzi na wszystkie pytania formularza urzędowego, b) zapewnienie, że złożone zostało według najlepszej wiedzy i sumienia, c) wyraźne oznaczenie, iż jest zeznaniem lub obliczeniem podatkowym i d) datę i podpis płatnika lub jego prawnego zastępcy.

Do art. 70 § 2.

§ 66. Za materiał faktyczny uważa się dane uzyskane:

1) z zeznań i wyjaśnień płatników,
2) z ksiąg handlowych, ksiąg handlowych uproszczonych, ksiąg gospodarczych, zapisków oraz innych dowodów pisemnych,
3) z zeznań, opinii i wyjaśnień świadków oraz biegłych,
4) drogą lustracyj i oględzin lokalnych,
5) w trybie art. 53 — 58, 60 — 62,
6) za pomocą norm szacunkowych (art. 32 i §§ 17 — 39).

§ 67. (1) Podstawa wymiaru podatku dochodowego (Dział I) i podatku przemysłowego od obrotu może być ustalona za pomocą norm szacunkowych (§ 66 p. 6) tylko w razie rzeczywistej trudności w ustaleniu tej podstawy na zasadzie zebranych innych materiałów faktycznych, odnoszących się bezpośrednio do przypadku konkretnego (§ 66 pkt 1 — 5).

(2) Normy szacunkowe wiążą w zasadzie władzę wymiarową i odwoławczą. Odstąpienie od tych norm jest dopuszczalne tylko w przypadkach, uzasadnionych specjalnymi okolicznościami; odstąpienie od norm powinno być w akcie wymiarowym lub odwoławczym uzasadnione. Zmiana norm na niekorzyść płatnika może nastąpić tylko na podstawie opinii przynajmniej dwóch biegłych.

§ 68. (1) Przy ustalaniu dochodu z gruntów na podstawie norm szacunkowych dochodowości gruntów normy ogólne stosuje się do ogólnego obszaru gospodarstwa wiejskiego po wyłączeniu lasów, nieużytków oraz gruntów, dla których ustalone są normy specjalne (§ 25). Jednak w przypadkach, gdy grunty pod uprawami, dla których są ustalone normy specjalne (§ 25), nie przekraczają obszaru, jaki dla poszczególnych okręgów (stref) zostanie określony przy ustalaniu tych norm, nie należy tych gruntów wyłączać z ogólnego obszaru gospodarstwa, do którego stosuje się normy ogólne dochodowości gruntów.

(2) Celem określenia stosunku procentowego wartości pracy do renty gospodarczej (§ 23) bierze się pod uwagę całkowity obszar użytków rolnych, z których dochód ustala się na podstawie ogólnych norm szacunkowych dochodowości gruntów (§ 20), nie wyłączając łąk i pastwisk, a znajdujących się we wszystkich, nawet oddzielnie położonych, posiadłościach gruntowych płatnika, pozostających we własnym jego zarządzie.

(3) Dochód dzierżawcy z wydzierżawionego gruntu na podstawie norm szacunkowych dochodowości gruntów oblicza się, jak właścicielowi gruntu, i od tak ustalonej sumy dochodu potrąca się kwotę uiszczonego czynszu dzierżawnego oraz dolicza się kwotę, jaką potrącono lub należałoby potrącić właścicielowi z tytułu odpisów na zużycie z wydzierżawionego obiektu.

(4) W przypadkach, gdy wydzierżawiono grunt na warunkach innych niż przewidziane w § 22 ust. (2), przy ustalaniu dochodu dzierżawcy na podstawie norm szacunkowych dochodowości gruntów należy dokonać odpowiednich doliczeń lub odliczeń — w zależności od tego, czy warunki dzierżawy są lepsze lub gorsze od przewidzianych w § 22 ust. (2).

(5) Przy ustalaniu dochodu z gruntów zwolnionych od opłacania wszelkich lub niektórych danin publicznych (świadczeń publicznoprawnych), pobieranych powszechnie od gruntów w danym okręgu (strefie), należy do dochodu obliczonego na podstawie norm szacunkowych dochodowości gruntów doliczyć kwotę, jaką z tytułu wymienionych danin publicznych (świadczeń publicznoprawnych) lub niektórych z nich należałoby uiścić, gdyby grunt nie korzystał ze zwolnienia.

§ 69. Od ogólnego dochodu płatnika, obliczonego na podstawie norm dochodowości

(§§ 18 — 33), należy odliczyć udowodnione wydatki, wymienione w art. 10, ust. (1), pkt 1, 2, 3 i 4 u. p. d. oraz te z danin publicznych podlegających odliczeniu w myśl art. 10 ust. (1) pkt 5 u. p. d., które nie są objęte normą szacunkową dochodowości i nie zostały odliczone przy ustalaniu dochodu z poszczególnego źródła.

Do art. 70 § 3.

§ 70. (1) Dla dziedzin życia gospodarczego nie objętych jeszcze działalnością organizacyj samorządu gospodarczego władze skarbowe, do czasu zorganizowania samorządu dla tych dziedzin, powołują biegłych z list przedstawionych na wezwanie władz skarbowych przez organizacje zawodowe.

(2) Organizacje samorządu gospodarczego lub organizacje zawodowe obowiązane są do przedstawienia na wezwanie izby skarbowej list biegłych (każda organizacja po jednej liście) dla całego obszaru działalności organizacji, objętego okręgiem danej izby skarbowej. Lista powinna w zasadzie zawierać w każdej specjalności, wskazanej przez izbę skarbową, biegłych w ilości przynajmniej trzykrotnie większej niż liczba urzędów skarbowych, przy czym z tych biegłych w okręgu każdego urzędu skarbowego powinno zamieszkiwać lub posiadać źródła dochodu przynajmniej po 3 biegłych.

(3) Dla mniej rozpowszechnionych specjalności wymienione wyżej organizacje mogą przedstawiać biegłych w ilościach mniejszych niż wynikające z ust. (2), a nawet jednego biegłego dla całego obszaru działalności organizacji objętego okręgiem danej izby skarbowej. W braku biegłych dla danej specjalności w okręgu izby skarbowej można przedstawiać biegłych zamieszkałych lub posiadających źródła dochodu w okręgach innych izb skarbowych.

(4) Dla przedstawienia list biegłych izba skarbowa wyznaczy termin co najmniej dwumiesięczny. W razie konieczności uzupełnienia lub poddania rewizji listy biegłych — izba skarbowa zwraca się o to do właściwej organizacji samorządu gospodarczego lub organizacji zawodowej, wyznaczając w tym celu termin co najmniej dwumiesięczny.

(5) W przypadku nieprzedstawienia przez organizację samorządu gospodarczego bądź też przez organizację zawodową biegłych dla danej specjalności w wyznaczonym terminie, jak również w braku organizacji zawodowych dla poszczególnych dziedzin — biegłych powołuje izba skarbowa samodzielnie.

Do art. 70 § 4, art. 190 i art. 191.

§ 71. (1) Protokół sporządza się tak, aby z niego widoczne było: kto, kiedy, gdzie i jakich czynności urzędowych dokonał, kto był przy tym obecny, co i w jaki sposób stwierdzono oraz jakie zarzuty lub uwagi zgłosiły obecne przy tej czynności osoby.

(2) W protokołach, zawierających zeznania świadków bądź biegłych, należy zaznaczyć o uprzedzeniu osoby zeznającej o grożącej jej odpowiedzialności z art. 184 za fałszywe zeznanie (art. 65).

(3) Zeznania i inne oświadczenia osób przesłuchiwanych należy po zapisaniu do protokołu odczytać przesłuchiwanym osobom i stosownie do okoliczności uzupełnić lub sprostować na podstawie ich uwag.

(4) Protokół należy przedstawić do podpisu osobom uczestniczącym w danej czynności. Jeżeli osoby te nie chcą lub nie mogą podpisać protokołu, przyczynę tego zaznacza się w protokole.

Do art. 71.

§ 72. Termin do udzielenia przez płatnika odpowiedzi na przedstawione mu w myśl art. 71 wezwanie do uzupełnienia, wyjaśnienia lub sprostowania zeznania nie może być krótszy od dni 14.

Do art. 76 § 3.

§ 73. (1) W przypadkach konieczności zabrania ksiąg, zapisków i dokumentów do lokalu władzy skarbowej urzędnik dokonywający lustracji sporządza protokół wymieniając w nim zabrane dowody według rodzajów i ilości, przy czym pozostawia płatnikowi odpowiednie pokwitowanie.

(2) Jeżeli w wyniku badania przez władze skarbowe zabranych ksiąg, zapisków lub innych dokumentów ujawnione zostaną okoliczności uzasadniające wszczęcie postępowania karnego z powodu popełnienia przestępstwa, przewidzianego w art. 176, 177, 179, 180 lub 181, zabrane księgi, zapiski i inne dokumenty mogą być przez władze skarbowe zatrzymane, jako dowody rzeczowe aż do ukończenia postępowania karnego. O wszczęciu postępowania karnego należy zawiadomić płatnika przed upływem 30-dniowego okresu przewidzianego w art. 76 § 3.

Do art. 81.

§ 74. W kwestiach wątpliwych, dotyczących zasad księgowości oraz zwyczajów handlowych, władze skarbowe zwracają się do Ministerstwa Skarbu, które rozstrzyga po zasięgnięciu opinii samorządu gospodarczego.

§ 75. Księgi handlowe uproszczone mogą prowadzić wszystkie przedsiębiorstwa wymienione w taryfie stanowiącej załącznik do art. 23 u. p. p., z wyjątkiem przedsiębiorstw obowiązanych do prowadzenia księgowości w myśl kodeksu handlowego lub przepisów szczególnych.

§ 76. (1) Przedsiębiorstwa prowadzące księgi handlowe uproszczone powinny przy założeniu ksiąg i w końcu każdego okresu obrotowego sporządzić z natury inwentarz majątku nie-

ruchomego i ruchomego nie wyłączając wierzytelności i długów.

(2) W przedsiębiorstwach posiadających na składzie znaczną ilość różnorodnych towarów spis towarów z natury może być sporządzony raz na dwa lata. W razie skorzystania z tego uprawnienia wartość towarów do inwentarza zamknięcia pierwszego roku dwuletniego okresu oraz inwentarza otwarcia roku drugiego powinna być przyjęta w sumie figurującej w inwentarzu otwarcia pierwszego roku okresu dwuletniego.

(3) a) Budynki i place przyjmuje się do inwentarza według cen nabycia lub kosztów wytworzenia łącznie z wartością użytych przy wytworzeniu materiałów własnych.

b) Gdy nabycie nastąpiło drogą spadkobrania, wartość ustala się według szacunku przyjętego za podstawę do wymiaru podatku spadkowego.

c) W przypadku, gdy cena nabycia wyrażona jest w walutach byłych państw zaborczych, należy zapłaconą cenę nabycia przeliczyć na złote według relacji miarodajnej dla przerachowania zobowiązań prywatnoprawnych, a podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 441).

d) W razie trudności w ustaleniu szacunku nieruchomości w myśl zasad powyższych — należy szacunku tego dokonać na podstawie wartości ubezpieczenia od ognia (z dodatkiem przy budynkach — 10% na fundamenty), posiłkując się pierwszym oszacowaniem po wybudowaniu lub na życzenie właściciela nieruchomości — przez biegłych.

e) Wartość budynków nabytych wraz z ziemią (placem) ustala się przez biegłych w stosunku do ceny nabycia całej nieruchomości.

(4) Urządzenia, maszyny i inne rzeczy, nie będące przedmiotem obrotu handlowego, należy szacować do inwentarza według cen nabycia lub własnych kosztów wytworzenia. W razie trudności w ustaleniu szacunku w myśl zasad powyższych, należy wartość danego przedmiotu z okresu jego nabycia lub wytworzenia ustalić przez biegłych.

(5) Surowce, zapasy towarów i inne rzeczy, będące przedmiotem obrotu, należy szacować według kosztów własnych, a gdyby koszty te były wyższe od cen rynkowych w dniu bilansowym, — według tych cen.

(6) Inwentarz powinien być podpisany przez właściciela (właścicieli) przedsiębiorstwa lub jego (ich) pełnomocnika.

§ 77. (1) Księgi handlowe uproszczone prowadzi się w języku polskim i w walucie polskiej; zapisy do ksiąg mogą być uskutecznione jednak i w innych językach, dopuszczonych w sądach siedziby przedsiębiorstwa lub oddziału.

(2) Księgi handlowe uproszczone powinny być ponumerowane stronami lub kartami.

(3) Zapisy do ksiąg należy uskuteczniać atramentem; zapisy do ksiąg pomocniczych mogą być prowadzone ołówkiem atramentowym. Nie wolno pozostawiać odstępów w miejscach, które powinny być wypełnione.

(4) Omyłki w księgach prostuje się przez unieważnienie błędnego zapisu (storno) lub przez przekreślenie i wpisanie właściwego tekstu w ten sposób, aby treść poprzedniego zapisu była czytelna.

(5) Strony lub karty ksiąg powinny być zakończone bądź wyprowadzoną ogólną sumą, bądź saldem rachunku.

(6) Zapisy do ksiąg powinny być udowodnione listami, rachunkami (fakturami), odpisami wystawionych rachunków (faktur), umowami, wyciągami, pokwitowaniami itp. dokumentami. W przypadkach, gdy wystawianie dokumentów przy pewnego rodzaju transakcjach nie jest zwyczajowo praktykowane (jak np. rachunków przez drobnych rolników, rachunków na sprzedaż małych ilości towarów, rachunków z tytułu wykonywania drobnych świadczeń itp.), transakcje te mogą być udowodnione dokumentami, sporządzonymi przez przedsiębiorstwo (asygnacje kasowe, kwity składowe, wykazy utargów dziennych, bloczki itp.), zaopatrzonymi w datę, treść oraz podpisy osób sporządzających dokumenty.

(7) Księgi wraz z dowodami należy przechowywać w ciągu lat pięciu.

§ 78. (1) Zapisy do ksiąg uskuteczniać należy tak, aby uwzględniały chronologicznie wszystkie obroty pieniężne i niepieniężne. Zapisy zawierać mają datę, rodzaj czynności, ilość i rodzaj towaru oraz sumę.

(2) Przy transakcjach, przy których wykazywanie rodzajów i ilości towarów jest zwyczajowo nie praktykowane lub niemożliwe (np. przy sprzedaży w drobnych ilościach), dopuszczalne jest przy zapisach do ksiąg pomijanie ilości i rodzaju towaru oraz łączenie poszczególnych pozycji w jedną sumę, obliczoną na podstawie wykazów poszczególnych kwot utargu dziennego bądź też na podstawie bloków (asygnacji).

(3) Zapisy do ksiąg powinny być uskuteczniane bez opóźnień.

(4) Księgi należy zamknąć z końcem każdego roku po uzgodnieniu z inwentarzem.

(5) Przy zamykaniu ksiąg należy uwzględnić spodziewane przychody oraz nie poniesione koszty, które jeszcze nie nastąpiły, ale odnoszą się do danego roku operacyjnego.

§ 79. (1) Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zakupujące i sprzedające wyłącznie za gotówkę, mogą się ograniczyć do prowadzenia księgi inwentarzowej, księgi kasy, księgi towarów (produkcji), księgi kosztów handlowych (ogólnych) i księgi właściciela dla kontroli kwot pieniężnych i innych przedmiotów, pobranych

lub wniesionych przez niego do przedsiębiorstwa.

(2) Przedsiębiorstwa zakupujące i sprzedające towary na kredyt powinny poza tym prowadzić księgę dla rozrachunku z dłużnikami i wierzycielami, a przy operacjach wekslowych również księgę weksli (wydanych i otrzymanych).

(3) Zamiast do ksiąg, wymienionych w ust. (1) i (2), wszystkie operacje mogą być zapisywane do jednej księgi z podziałem na odpowiednie konta.

§ 80. (1) Księgi gospodarcze właścicieli nieruchomości budynkowych powinny się składać: z księgi kasy oraz z księgi komornego, prowadzonej według poszczególnych lokali. W razie potrzeby należy prowadzić dodatkowo księgę dla rozrachunku z dłużnikami i wierzycielami oraz księgę weksli (wydanych i otrzymanych).

(2) Zamiast do ksiąg wymienionych w ustępie (1) wszystkie operacje mogą być zapisywane do jednej księgi z podziałem na odpowiednie konta.

(3) Księgi, o których mowa, powinny być prowadzone w myśl zasad, określonych w §§ 77, 78 ust. (1) i (3). Z końcem każdego roku księgi należy zamknąć.

§ 81. (1) Księgi gospodarcze osób, wykonywających wolne zajęcia zawodowe, powinny się składać z księgi przychodu i rozchodu oraz z księgi sum przejściowych.

(2) Księga przychodu i rozchodu powinna wykazywać z jednej strony wszystkie przychody osiągnięte przez osoby wykonywające wolne zawody w gotówce, czekach, wekslach, innych papierach wartościowych oraz innych przedmiotach tytułem honorarium, z drugiej zaś strony koszty poniesione w związku z wykonywaniem zawodu, jako to: wydatki na lokal, na personel, telefon, materiały piśmienne itp.

(3) Księga sum przejściowych powinna wykazywać z jednej strony wszystkie wpływy w gotówce, czekach, wekslach, innych papierach wartościowych oraz innych przedmiotach o charakterze przejściowym (na koszty sądowe, na koszty zatwierdzenia planów, wpływy przyjęte na rachunek osób trzecich, do depozytu itp.), z drugiej zaś strony rozchody z tytułu wypłat wspomnianych sum przejściowych.

(4) Każdy zapis powinien być zaopatrzony w datę i nazwisko kontrahenta.

(5) Księgi, o których mowa, powinny być prowadzone w myśl zasad, określonych w §§ 77 ust. (1) — (5) i (7) oraz 78 ust. (3).

(6) Księgi przychodu i rozchodu oraz sum przejściowych zamyka się z końcem roku.

§ 82. Księga towarów (produkcji) wymieniona w § 79 ust. (1), księga uproszczona przewidziana w § 79 ust. (3), księgi przewidziane w § 80 ust. (1) i (2) i w § 81 ust. (1) powinny być zaświadczone przez władze skarbowe I lub II instancji albo przez organa samorządu gospodarczego przed okresem rachunkowym (rokiem obrotowym), na który mają być założone.

§ 83. W przypadkach, w których właściciele gospodarstw wiejskich nie są obowiązani do prowadzenia ksiąg w myśl zasad kodeksu handlowego, będą uznawane za prawidłowe księgi gospodarcze prowadzone przez właścicieli gospodarstw wiejskich w myśl zasad, określonych w §§ 84 — 89.

§ 84. (1) Właściciele gospodarstw wiejskich przy założeniu ksiąg oraz w końcu każdego roku operacyjnego (gospodarczego) sporządzają inwentarz majątku nieruchomego i ruchomego nie wyłączając wierzytelności i długów.

(2) Grunty, drzewostany i zasiewy można w inwentarzu pominąć.

(3) W księgach gospodarczych gospodarstw wiejskich powinny być zapisane wszelkie przychody i rozchody (nie wyłączając przychodów i rozchodów w naturze) oraz wierzytelności i długi. Przy sporządzaniu inwentarza w końcu roku gospodarczego powinno być uwzględnione zwiększenie wartości młodego inwentarza żywego na skutek wzrostu (przyrostu). Obroty wewnętrzne (przychody i rozchody) w naturze mogą być księgowane ilościowo z pominięciem wartości.

(4) Można nie księgować nawet ilościowo wewnętrznych obrotów:

a) warzywami, jarzynami ogrodowymi, owocami i drobiem,
b) paszą objętościową (sianem, słomą, koniczyną, wyką, burakami, marchwią pastewną itp., z wyjątkiem ziemniaków) i wszelkiego rodzaju produktami ubocznymi,
c) nasionami, drzewem opałowym, torfem i drobnymi ilościami nawozów sztucznych i materiałów —

jeżeli przedmioty te (pkt a), b) i c)) zużywane są w zasadzie we własnym gospodarstwie.

(5) Przepisy §§ 76 ust. (3), (4) i (6), 77 i 78 stosuje się analogicznie do ksiąg gospodarczych gospodarstw wiejskich.

(6) Przy sprzedaży i zakupie za kwoty ponad 200 zł jednorazowo należy w księgach podawać imiona, nazwiska i adresy odbiorców i dostawców.

§ 85. Można nie księgować wartości użytkowej mieszkania właściciela, wartości przedmiotów wymienionych w § 84 ust. (4) a zużytych na potrzeby domowe właściciela, jego domowników oraz służby osobistej, wartości pieniężnej innych korzyści, jakie właściciel uzyskuje z gospodarstwa na swoje potrzeby domowe, jak również wartości pieniężnej kosztów wyżywienia pracowników gospodarstwa i innych świad-

czeń, jakie właściciel ponosi na rzecz gospodarstwa. Świadczenia te mogą być szacowane w trybie wskazanym w §§ 36 i 37.

§ 86. Obroty przedsiębiorstw ubocznych nie podpadających pod przepis art. 8 kodeksu handlowego, o ile dla nich nie prowadzi się odrębnych ksiąg, powinny być uwidocznione w księgach prowadzonych dla całego gospodarstwa.

§ 87. (1) Przy sporządzaniu inwentarza należy stosować oprócz przepisów § 76 ust. (3) i (4) zasady następujące:

a) inwentarz żywy szacuje się przy założeniu ksiąg według cen nabycia lub według norm, przewidzianych w § 36;

b) w końcu roku gospodarczego oszacowaniu podlega bądź cały inwentarz żywy, bądź tylko różnica ilościowa inwentarza żywego w sztukach pomiędzy stanem z początku a stanem z końca okresu gospodarczego w poszczególnych rodzajach i klasach inwentarza; przy zastosowaniu systemu corocznego szacowania całego inwentarza należy sztuki inwentarza żywego, które figurowały w bilansie otwarcia, przyjąć według wartości z bilansu otwarcia, sztuki nabyte w ciągu roku — według cen nabycia, sztuki zaś pochodzące z przychówku, bądź też podlegające przeklasowaniu na skutek wzrostu (przyrostu) należy przyjąć według norm, przewidzianych w § 36; jeżeli natomiast oszacowaniu podlega tylko różnica inwentarza żywego, wartość tej różnicy przyjmuje się w przypadku zmniejszenia się inwentarza według norm przewidzianych w § 36 z daty bilansu otwarcia, w przypadku zaś zwiększenia się inwentarza — według norm przewidzianych w § 36 z daty bilansu zamknięcia; ustaloną wartość różnicy bądź odejmuje się od wartości inwentarza żywego uwidocznionej w bilansie otwarcia, bądź dodaje się do tejże wartości — w zależności od tego, czy nastąpiło zmniejszenie, czy też zwiększenie się ilości inwentarza w ciągu roku;

c) szacowaniu według norm nie podlegają sztuki inwentarza żywego o wartości znacznie odbiegającej od cen przewidzianych w normach ustalonych w myśl § 36; w tych przypadkach sztuki nabyte należy przyjmować do inwentarza według cen nabycia, sztuki zaś pochodzące z przychówku bądź też podlegające przeklasowaniu na skutek wzrostu (przyrostu) — według cen rynkowych;

d) drób należy szacować jedynie w gospodarstwach prowadzących hodowlę drobiu, jako specjalną gałąź gospodarstwa;

e) ziemiopłody i inne wytwory gospodarstwa rolnego należy szacować według norm, przewidzianych w § 36;

f) wartość nawozów sztucznych i innych zapasów nabytych należy przyjmować po cenie nabycia.

(2) Zasady szacunku, zarówno co do ustalania wartości, jak i co do sposobu szacowania inwentarza żywego, przyjęte w jednym roku należy stosować bez zmian w latach następnych; przy tym inwentarzem początkowym roku następnego jest inwentarz zamknięcia roku poprzedzającego.

(3) Przy sporządzaniu inwentarza mogą być pominięte remanenty przedmiotów, które w myśl § 84 ust. (4) nie były księgowane.

(4) Jeżeli rok gospodarczy obejmuje okres inny niż ten, dla którego w okręgu izby skarbowej zostały ustalone normy przewidziane w § 36, inwentarz żywy oraz ziemiopłody i inne wytwory gospodarstwa rolnego należy oszacować według miejscowych cen rynkowych

§ 88. Wybór systemu prowadzenia ksiąg gospodarczych przez gospodarstwa wiejskie, jak również ilość i rodzaj tych ksiąg, zależy od rozmiarów i potrzeb gospodarstwa. Przy każdym jednak systemie właściciele gospodarstw wiejskich, z wyjątkiem osób, o których mowa w § 89, powinni prowadzić co najmniej:

a) księgę kasową,

b) księgę dłużników i wierzycieli,

c) rejestr obrotów produktami roślinnymi, zwierzęcymi i inwentarzem żywym,

d) księgę inwentarzową lub specjalne zestawienie inwentarza.

§ 89. (1) Właściciele gospodarstw wiejskich o obszarze do 50 ha, z wyjątkiem prowadzących ogrodownictwo lub sadownictwo na obszarze przekraczającym 2 ha, mogą prowadzić księgi gospodarcze gospodarstw wiejskich sposobem uproszczonym. Przy prowadzeniu ksiąg systemem uproszczonym wystarcza prowadzenie dziennika kasowego przychodu i rozchodu, do którego zapisuje się w porządku chronologicznym wszystkie przychody i rozchody gotówkowe gospodarstwa i właściciela; dziennik ten prowadzi się z zachowaniem zasad, podanych w § 77 ust. (1) — (5) i (7).

(2) Zapisy do dziennika należy dokonywać bez opóźnień, przy czym powinny one zawierać datę, rodzaj czynności i sumę.

Do art. 93.

§ 90. (1) Przy wpłacaniu potrąconego podatku służbodawca obowiązany jest złożyć w kasie urzędu skarbowego wykaz potrąceń sporządzony według wzoru Nr 20, lub odpis listy płacy, jeżeli lista ta zawiera dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

(2) Za niezbędne dane uważa się: nazwisko i imię pracownika, rodzaj spełnianych funkcji, datę i wysokość wypłaconego wynagrodzenia zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłacono wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia obliczoną w stosunku rocznym, przypadającą stopę procentową oraz kwotę potrąconego podatku.

(3) Izby skarbowe uprawnione są do udzielania służbodawcom zatrudniającym większą ilość pracowników zezwoleń na nieskładanie urzędom skarbowym wymienionych w ust. (1) wykazów bądź list, pod warunkiem jednak prowadzenia przez służbodawców ksiąg handlowych bądź ksiąg gospodarczych.

Do art. 94.

§ 91. Ustanawia się następujące terminy ukończenia wymiarów:

1) podatku gruntowego—do dnia 31 marca;

2) podatku od lokali — do dnia 31 marca;

3) podatku od nieruchomości — do dnia 31 maja;

4) podatku przemysłowego od obrotu:

a) dla osób fizycznych nie prowadzących ksiąg handlowych lub gospodarczych— do dnia 1 maja,

b) dla osób fizycznych prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze (art. 81) oraz dla osób prawnych podlegających kompetencji urzędów skarbowych—do dnia 31 grudnia,

c) dla osób prawnych podlegających kompetencji izb skarbowych — do dnia 31 marca roku następującego po roku podatkowym;

5) podatku dochodowego (Dział I):

a) dla osób fizycznych i spadków wakujących nie prowadzących ksiąg handlowych lub gospodarczych — do dnia 31 października,

b) dla osób fizycznych i spadków wakujących prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze (art. 81) oraz dla osób prawnych podlegających kompetencji urzędów skarbowych — do dnia 31 grudnia,

c) dla osób prawnych podlegających kompetencji izb skarbowych — do dnia 31 marca roku następującego po roku podatkowym.

Do art. 97 § 3.

§ 92. (1) Płatnik może uiścić należny od niego podatek jedynie taką wierzytelnością, która powstała z umowy prywatnoprawnej, zawartej bezpośrednio między płatnikiem a Skarbem Państwa.

(2) Płatnik zamierzający zapłacić przypadający od niego podatek wierzytelnością prywatnoprawną, która mu służy wobec Skarbu Państwa, powinien zwrócić się do władzy, powołanej do wypłaty danej należności, z pisemnym wnioskiem o wpłacenie należnej mu sumy do kasy właściwego urzędu skarbowego na poczet należności podatkowej; płatnik ma wymienić urząd skarbowy oraz dokładnie określić należność podatkową. Podanie takie nie podlega opłacie stemplowej (art. 141 pkt 13 u. o. s.).

(3) Władza, do której zostało wniesione podanie, stwierdziwszy, że dana wierzytelność prywatnoprawna jest bezsporna i wymagalna, wydaje zaświadczenie według wzoru Nr 21. Przez złożenie tego zaświadczenia w kasie właściwego urzędu skarbowego zobowiązanie podatkowe wraz z dodatkami i należnościami ubocznymi zostaje pokryte do wysokości kwoty wymienionej w zaświadczeniu, jak gdyby ta kwota została uiszczona przez płatnika gotówką. Odsetki od należności w podatku i w dodatkach liczy się do wymienionego w zaświadczeniu dnia, w którym wierzytelność prywatnoprawna stała się wymagalna.

Do art. 97 § 5.

§ 93. Ustala się następujące terminy płatności podatków bądź przedpłat:

A. podatku przemysłowego od obrotu — do dnia 31 maja,

B. przedpłaty na podatek dochodowy w wysokości połowy kwoty, jaka przypada od zeznanego dochodu — w terminach przepisanych do składania zeznań (art. 69). Osoby obowiązane do złożenia zeznań o dochodzie, które w przepisanym terminie zeznań nie złożą, powinny w tymże terminie uiścić połowę podatku wymierzonego za poprzedni rok podatkowy. Osoby nie obowiązane do złożenia zeznań o dochodzie a które: a) zeznań nie złożą oraz b) zeznania złożą bądź z własnej inicjatywy, bądź na wezwanie urzędu skarbowego — nie są obowiązane do uiszczenia przedpłaty.

Do art. 99.

§ 94. Bieg przedawnienia prawa do uskutecznienia wymiaru podatku rozpoczyna się z upływem tego roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Przykłady:

1) Płatnik (nie należący do osób, wymienionych w art. 30 ust. (2) u. p. d.), osiągnął w roku kalendarzowym 1935 dochód w kwocie zł 10.000. Ponieważ co do takiego płatnika obowiązek podatkowy rozpoczyna się w myśl art. 30 ust. (1) u. p. d. od najbliższego roku po nastaniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy, przeto bieg przedawnienia rozpoczyna się z upływem roku 1936 i przedawnienie upływa z dniem 31 grudnia 1941 r.

2) Osoba fizyczna, która mieszkała poza obszarem Rzeczypospolitej, przybyła do Polski

dla zarobku w r. 1935 (art. 30 ust. (2) u. p. d.) i osiągnęła w tymże roku dochód w wysokości 10.000 zł. Ponieważ co do takiego płatnika obowiązek podatkowy rozpoczyna się w myśl art. 30 ust. (2) u. p. d. już z początkiem najbliższego miesiąca po osiągnięciu dochodu, przeto bieg przedawnienia rozpoczyna się z upływem roku 1935 i przedawnienie upływa z dniem 31 grudnia 1940 roku.

3) Płatnik otrzymał w roku kalendarzowym 1935 tytułem uposażenia zł 50.000. Ponieważ co do takiego płatnika za podstawę obliczenia podatku przyjmuje się w myśl art. 42 u. p. d. wysokość uposażeń bieżących, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wypłaty uposażenia, tj. w danym przypadku już w r. 1935. Bieg przedawnienia przeto rozpoczyna się z upływem roku 1935 i przedawnienie upływa z dniem 31 grudnia 1940 r.

4) Przedsiębiorstwo płatnika osiągnęło w r. 1935 obrót w kwocie 100.000 zł. Ponieważ co do takiego płatnika za podstawę do obliczenia podatku przemysłowego od obrotu służy w myśl art. 4 u. p. p. obrót osiągnięty w bieżącym roku podatkowym, którym według tegoż przepisu jest rok kalendarzowy, a więc w danym przypadku w roku 1935, przeto bieg przedawnienia rozpoczyna się z upływem roku 1935 i przedawnienie upływa z dniem 31 grudnia 1940 roku.

5) Płatnik nie wykupił świadectwa przemysłowego na przedsiębiorstwo prowadzone przez niego od początku roku kalendarzowego 1935. Ponieważ w myśl art. 27 u. p. p. świadectwa przemysłowe powinny być wykupione na rok podatkowy z góry, zatem obowiązek podatkowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku podatkowego, w danym przypadku więc z dniem 1 stycznia 1935 roku. Bieg przedawnienia przeto rozpoczyna się z upływem roku 1935 i przedawnienie upływa z dniem 31 grudnia 1940 roku.

Do art. 101 § 2 i 3.

§ 95. (1) Udzielenie płatnikowi informacji ustnych (art. 101 § 1) nie wyłącza udzielenia nadto uzasadnienia wymiaru na piśmie (art. 101 § 2); uzasadnienie to wydaje się na skutek podania, które podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł (art. 147 u. o. s.), samo zaś uzasadnienie wymiaru wolne jest od opłaty stemplowej.

(2) Władze skarbowe obowiązane są wydawać płatnikom na skutek podania (niezależnie od przewidzianego w ust. (1) uzasadnienia wymiaru na piśmie) także odpisy protokołów, zawierające istotne części opinii biegłych i zeznań świadków. Jeżeli wniosek o wydanie odpisów protokołów nie mieści się w podaniu o udzielenie uzasadnienia wymiaru, lecz został przedstawiony w osobnym podaniu, to podlega ono wymienionej w ust. (1) opłacie stemplowej 3 zł. Odpisy protokołów, zawierających zeznania świadków i opinie biegłych, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157 u. o. s.).

(3) Na skutek zawieszenia biegu terminu odwoławczego — okresu czasu, jaki upłynął od dnia wniesienia prośby o wydanie uzasadnienia wymiaru na piśmie do dnia, w którym uzasadnienie zostało doręczone płatnikowi, nie wlicza się do biegu terminu odwoławczego, czas zaś, który upłynął przed dniem wniesienia prośby, wlicza się do biegu terminu.

Przykład:

Płatnikowi doręczono nakaz płatniczy w dniu 5 maja 1936 roku; płatnik wniósł podanie o wydanie uzasadnienia wymiaru na piśmie w dniu 15 maja 1936 r.; uzasadnienie wymiaru doręczono płatnikowi w dniu 19 maja 1936 r. Termin do wniesienia odwołania upływa z dniem 9 czerwca 1936 r. (przed dniem wniesienia podania upłynęło 9 dni, a zatem od dnia doręczenia uzasadnienia pozostaje do upływu terminu 21 dni).

Do art. 103 § 3.

§ 96. Do wniesienia odwołania lub zażalenia uprawniony jest każdy ze spadkobierców ze skutkiem dla wszystkich spadkobierców.

Do art. 107 § 2.

§ 97. Odrzucenie przez władzę dowodów na podstawie art. 107 § 2 następuje łącznie z merytorycznym rozstrzygnięciem odwołania.

Do art. 108 § 1.

§ 98. (1) Opłatę za wezwanie na posiedzenie komisji odwoławczej należy uiścić jednocześnie z wniesieniem odwołania bądź innego podania zawierającego wniosek o wezwanie na posiedzenie, a złożonego w otwartym terminie odwoławczym. Do tej opłaty stosuje się w zasadzie przepisy o sposobie uiszczenia opłaty stemplowej od podania; opłata za wezwanie może więc być uiszczona przez naklejenie znaczków stemplowych na odwołaniu.

(2) Dopóki do opłat stemplowych jest pobierany 10% dodatek na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 127), dopóty celem uiszczenia opłaty za wezwanie znaczkami stemplowymi nakleja się znaczki stemplowe, których wartość nominalna wynosi 90% opłaty za wezwanie.

(3) Przy uiszczaniu opłaty za wezwanie znaczkami stemplowymi groszową końcówkę opłaty za wezwanie bądź kwoty wynoszącej 90% opłaty za wezwanie, jeżeli jest niepodzielna przez 10, zaokrągla się wzwyż do kwoty w ten sposób podzielnej.

Przykład:

Sporna kwota wynosi 584 zł; opłata w wysokości $1/2\%$ spornej kwoty wynosi 2 zł 92 gr; 90% tej kwoty wynosi (2.92 × 90) 2 zł 62 gr; na skutek zaokrąglenia wzwyż należy uiścić znaczkami stemplowymi 2 zł 70 gr.

(4) Jeżeli płatnik, który przedstawił wniosek o wezwanie go na posiedzenie, wcale nie uiścił opłaty za wezwanie, nie zawiadamia się go o posiedzeniu komisji. Jeśli zaś uiścił tylko część opłaty za wezwanie, urząd skarbowy wzywa go do uiszczenia reszty i wyznacza w tym celu termin; w razie niezadośćuczynienia temu żądaniu w wyznaczonym terminie — nie zawiadamia się płatnika o posiedzeniu komisji.

(5) Z kwoty uiszczonej znaczkami stemplowymi na odwołaniu zalicza się najpierw odpowiednią część na opłatę stemplową od odwołania (jeśli ta opłata należy się), resztę zaś uiszczonej kwoty na opłatę za wezwanie.

Do art. 108 § 2.

§ 99. (1) Poza przypadkami całkowitego lub częściowego uwzględnienia odwołania zwraca się opłatę za wezwanie we wszystkich przypadkach, gdy płatnik uiścił całkowicie lub częściowo opłatę za wezwanie i nie został wezwany na posiedzenie komisji odwoławczej, a w szczególności:

a) gdy płatnik przed wysłaniem mu wezwania na posiedzenie komisji odwoławczej cofnął odwołanie, a postępowanie odwoławcze zostało umorzone,

b) gdy płatnik cofnął swój wniosek o wezwanie na posiedzenie komisji odwoławczej przed wysłaniem mu zawiadomienia o posiedzeniu komisji,

c) gdy odwołanie płatnika zostało załatwione w trybie art. 111 § 1 a płatnik nie skorzystał z uprawnień przysługujących mu na mocy § 2 tegoż artykułu,

d) gdy z przyczyny przewidzianej w § 98 ust. 4 płatnik nie został wezwany na posiedzenie komisji.

(2) Zwrot opłaty następuje z urzędu, mianowicie zawsze gotówką, choćby opłata została uiszczona znaczkami stemplowymi.

Do art. 118.

§ 100. Za błąd rachunkowy należy uważać błąd w kwocie podatku, polegający na mylnym obliczeniu tej kwoty z przyjętej podstawy wymiaru i zastosowanej stopy podatkowej, lub też na mylnym zastosowaniu ustawowej kwoty podatkowej.

Przykłady:

1) Podstawa wymiaru podatku przemysłowego od obrotu wynosi 10.000 zł, stopa podatkowa 1,5%; błąd rachunkowy będzie wówczas, jeżeli kwota podatku zamiast na 150 zł zostanie określona w nakazie płatniczym na kwotę niższą lub wyższą, np. 140 lub 160 zł.

2) Podstawa wymiaru podatku dochodowego wynosi 10.000 zł, podatek zaś ustalono w myśl art. 23 u. p. d. zamiast według 28 stopnia dochodu w kwocie podatkowej 742 zł np. według 29 stopnia dochodu w kwocie 847 zł.

Do art. 122.

§ 101. (1) Izba skarbowa jest władna:

1) rozkładać na raty spłatę należności podatkowych i grzywien:

a) o ile chodzi o zaliczki lub przedpłaty — na okres czasu do 12 miesięcy;

b) co do innych należności podatkowych oraz grzywien — do kwoty 100.000 zł—bez ograniczenia czasu, do kwoty zaś 250.000 zł — na okres czasu nie przekraczający 3 lat;

2) odraczać należności podatkowe i grzywny (nie wyłączając zaliczek i przedpłat) do kwoty 250.000 zł na okres czasu nie przekraczający 12 miesięcy.

(2) Urząd skarbowy jest władny:

1) rozkładać na raty spłatę należności podatkowych i grzywien:

a) o ile chodzi o zaliczki i przedpłaty— na okres czasu do 6 miesięcy,

b) co do innych należności podatkowych i grzywien — do kwoty 25.000 zł — na okres czasu nie przekraczający 2 lat, do kwoty zaś 50.000 zł — na okres czasu nie przekraczający 1 roku;

2) odraczać płatność należności podatkowych i grzywien (nie wyłączając zaliczek i przedpłat) do kwoty 50.000 zł na okres czasu nie przekraczający 6 miesięcy.

(3) Okresy, na które izby skarbowe i urzędy skarbowe mają prawo rozkładać na raty bądź odraczać, liczy się od daty postanowienia o przyznaniu tych ulg.

Do art. 123 §§ 1 i 4 oraz art. 213.

§ 102. (1) Izba skarbowa jest władna umarzać poszczególnym płatnikom w ciągu tego samego okresu budżetowego:

a) zaległości lub części zaległości w podatkach i grzywnach do kwoty 25.000 zł,

b) w całości lub części narosłe odsetki oraz odsetki ulgowe od zaległości bez względu na ich wysokość.

(2) Urząd skarbowy jest władny umarzać poszczególnym płatnikom w ciągu tego samego okresu budżetowego:

a) zaległości lub części zaległości w podatkach i grzywnach do kwoty 500 zł,

b) w całości lub części narosłe odsetki tudzież odsetki ulgowe do wysokości 500 zł.

(3) Izba skarbowa jest władna:

a) umarzać zaległości lub części zaległości z tytułu opłaty stemplowej pojedynczej do kwoty 5.000 zł, a zaległości lub części zaległości z tytułu podatków: spadkowego lub od darowizn do kwoty 25.000 zł,

b) poza przypadkami wymienionymi w ustępie trzecim art. 42 u. o. s. umarzać zaległości lub części zaległości z tytułu podwyżki stemplowej, jeżeli opłata pojedyn-

cza, z którą podwyżka się wiąże, nie przewyższa 1.000 zł,

c) obniżać lub umarzać w całości narosłe przy opłatach stemplowych oraz przy podatkach: spadkowym i od darowizn odsetki oraz odsetki ulgowe bez względu na ich wysokość.

(4) Urząd skarbowy (urząd opłat stemplowych) jest władny:

a) umarzać zaległości lub części z tytułu opłaty stemplowej pojedynczej do kwoty 100 zł oraz zaległości lub części zaległości z tytułu podwyżki stemplowej, jeżeli opłata pojedyncza, z którą podwyżka się wiąże, nie przewyższa 100 zł,

b) obniżać lub umarzać w całości narosłe odsetki tudzież odsetki ulgowe do wysokości 500 zł.

§ 103. Wymienione w §§ 101 i 102 maksymalne kwoty, do których izbom skarbowym i urzędom skarbowym (urzędom opłat stemplowych) służy prawo umarzania, rozkładania na raty bądź odraczania zaległości (należności), nie zawierają dodatków państwowych i niepaństwowych, odsetek, odsetek ulgowych oraz kosztów egzekucyjnych i odnoszą się do zaległości (należności) w poszczególnym rodzaju podatku lub w poszczególnej grzywnie.

Do art. 123 § 3.

§ 104. Umorzenie kosztów egzekucyjnych do wysokości 100 zł może być dokonane przez urząd skarbowy, a w kwocie wyższej — przez izbę skarbową.

Do art. 125 § 1.

§ 105. (1) Zaliczenie nadpłat na poczet innych płatnych należności oraz zwrot nadpłat w gotówce następuje z urzędu.

(2) Postanowienie o zaliczeniu nadpłat na poczet innych płatnych należności należy do zakresu działania władzy skarbowej, która w danej sprawie jest instancją pierwszą. Zwrot nadpłaty w gotówce do kwoty 300 zł zarządza naczelnik tego urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych), na którego rachunek wpłata należności podatkowej została zarachowana. Zwrot nadpłaty w gotówce ponad kwotę 300 zł oraz nadpłat pochodzących z wpłat, dokonanych na poczet podatków wymierzanych przez izby skarbowe, zarządza właściwa izba skarbowa.

(3) Jeżeli płatnik nie zalega z zapłatą innych należności podatkowych, podlegająca zwrotowi w gotówce suma nadpłaty powinna być zwrócona płatnikowi niezwłocznie po jej ustaleniu z doliczeniem oprocentowania, przysługującego w myśl art. 125 § 2. O powstaniu nadpłaty urząd skarbowy (urząd opłat stemplowych) zawiadamia płatnika i wzywa go, by w ciągu 2 tygodni od daty doręczenia zawiadomienia bądź odebrał należną mu sumę, bądź wskazał konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, na które ta suma ma być przelana. Niedotrzymanie powyższego terminu powoduje ustanie oprocentowania z upływem tego terminu. Wypłata do rąk osoby trzeciej, jak również przelanie na konto czekowe osoby trzeciej — nastąpi tylko na podstawie pisemnego oświadczenia, zaopatrzonego w podpis płatnika, uwierzytelniony przez notariusza lub przez urząd państwowy, albo przez władzę gminną; do oświadczeń osób niepiśmiennych lub nie mogących pisać, lecz umiejących czytać stosuje się art. 113 kodeksu zobowiązań; do oświadczeń osób nie umiejących lub nie mogących czytać stosuje się art. 114 tegoż kodeksu. Jeżeli płatnik zażądał wypłacenia osobie trzeciej lub przelania na konto czekowe osoby trzeciej, lecz nie zastosował się do postanowień zawartych w zdaniach poprzednich, jak również gdy nie określił dokładnie konta czekowego, urząd skarbowy (urząd opłat stemplowych) przesyła sumę płatnikowi na jego koszt przekazem pocztowym.

(4) Urząd skarbowy (urząd opłat stemplowych) zawiadamia płatnika pisemnie o zaliczeniu nadpłaty na inne należności, jak również o przelaniu na konto czekowe lub o przesłaniu przekazem pocztowym.

Do art. 125 § 2.

§ 106. (1) Oprocentowaniu podlegają jedynie nadpłaty powstałe na skutek błędu rachunkowego, popełnionego przez władzę skarbową, podwójnego opodatkowania lub w wyniku orzeczenia na odwołanie.

(2) Oprocentowanie liczy się oddzielnie co do każdej sumy, która następnie okazała się nadpłatą. Przy obliczaniu oprocentowania nie bierze się pod uwagę końcówek groszowych nadpłaconych kwot oraz dnia wpłacenia sumy, która stanowi nadpłatę, tudzież dnia wysłania czeku przelewowego bądź przekazu pocztowego. Okres w ten sposób obliczony dzieli się na miesiące według zasady podanej w art. 141 § 1, przy czym miesiąc zaczęty uważa się za miesiąc cały.

Do art. 129.

§ 107. Osoby wymienione w art. 129 odpowiadają solidarnie z najemcą za podatek od lokali tylko za czas, przez który zajmowali mieszkanie wspólnie z najemcą.

Do art. 131.

§ 108. Użytkownik lub dzierżawca części nieruchomości gruntowej odpowiada tylko za tę część podatku gruntowego, jaka się należy od użytkowanej lub dzierżawionej części nieruchomości gruntowej przy uwzględnieniu procentu progresji lub degresji (art. 7 i 8 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593)), jaką zastosowano przy wymiarze podatku dla całej nieruchomości gruntowej.

Do art. 135.

§ 109. (1) Za majątek ruchomy należący do przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 135 uważa

się wszystkie rzeczy ruchome, nie wyłączając wierzytelności i innych praw majątkowych, wchodzące w skład przedsiębiorstwa bez względu na inne do nich prawa osób trzecich. W szczególności uważa się za należące do przedsiębiorstwa rzeczy najęte lub dzierżawione od osób trzecich albo na mocy jakiegokolwiek innego tytułu oddane do przedsiębiorstwa celem stałego lub nawet czasowego ich używania lub użytkowania.

(2) Nie uważa się za majątek ruchomy należący do przedsiębiorstwa jedynie następujących rzeczy, wchodzących w skład przedsiębiorstwa:

a) przyjętych do przesłania przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne (art. 598 kodeksu handlowego),
b) przyjętych do przewiezienia przez przedsiębiorstwo przewozowe (art. 613 kodeksu handlowego),
c) przyjętych do przechowania na mocy umowy o przechowaniu (art. 523 kodeksu zobowiązań), jak również na mocy umowy składu (art. 630 kodeksu handlowego), jeżeli przedsiębiorca składowy nie nabył prawa własności na rzeczach złożonych,
d) przyjętych do naprawy,
e) przyjętych do przerobu, jeżeli oddanie do przerobu nie nastąpiło w związku z prowadzeniem przez oddającego przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego,
f) przyjętych do sprzedaży przez przedsiębiorstwo komisowe, jeżeli przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy poprzedzający rok, w którym dokonano zajęcia, przedsiębiorstwo w związku z umową komisu zawartą z danym komitentem zostało prawomocnie opodatkowane według prowizji (komisowego) bądź innych wynagrodzeń za wykonane usługi (art. 5 ust. (1) p. 5 u. p. p.), a umowa komisu nadal obowiązuje. Jeżeli przedsiębiorstwo komisu zostało opodatkowane od pełnego obrotu towarowego tylko z tego powodu, że komitent nie płaci podatku przemysłowego, towary będące własnością tego komitenta uważa się za należące do przedsiębiorstwa komisowego, o ile to jest potrzebne celem zaspokojenia kwoty podatku przemysłowego przypadającej od obrotów towarami, które były własnością danego komitenta. Jeżeli w roku poprzedzającym rok, w którym zostało dokonane zajęcie, nie istniał dany stosunek komisowy, to o przynależności towarów będących własnością komitenta do przedsiębiorstwa komisowego rozstrzyga prawomocny wymiar podatku przemysłowego za rok dokonania zajęcia,
g) wierzytelności przedsiębiorstwa komisowego z tytułu ceny rzeczy przyjętych do sprzedaży, jeżeli rzeczy te w myśl pkt f) ust. (2) niniejszego paragrafu nie były uważane za wchodzące w skład przedsiębiorstwa,
h) wierzytelności pieniężnych, co do których danemu przedsiębiorstwu zlecono inkaso lub inną realizację wierzytelności.

Do art. 138.

§ 110. Podania powinny być wnoszone na piśmie; w razie wniesienia podania w drodze telegraficznej władza może żądać od płatnika pisemnego potwierdzenia telegramu.

§ 111. (1) Jeżeli podanie wniesione zostało bez właściwego podpisu, wzywa się płatnika do uzupełnienia braku w terminie tygodniowym. W przypadku dodatkowego podpisania podania w zakreślonym terminie uważa się je za wniesione w terminie pierwotnym. W razie niepodpisania podania w zakreślonym terminie podanie pozostawia się bez biegu.

(2) Za płatnika, który nie umie lub nie może się podpisać, podanie podpisze osoba przez niego upoważniona z wymienieniem przyczyny, dla której płatnik sam się nie podpisał.

§ 112. (1) Na żądanie osoby składającej podanie będzie wydane pokwitowanie z przyjęcia podania, wymieniające: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania, ilość załączników oraz kwotę uiszczonej opłaty stemplowej.

(2) Pokwitowanie takie podlega opłacie 20 gr (art. 149 u. o. s.).

§ 113. Podanie wniesione do niewłaściwej władzy skarbowej powinno być przez tę władzę przesłane do władzy właściwej; podanie takie uważa się za wniesione do władzy właściwej w dniu, w którym wpłynęło do władzy niewłaściwej.

Do art. 139.

§ 114. Ustanawia się następujące wzory zeznań, załączników, wykazów, deklaracji, zaświadczeń i innych formularzy:

Nr 1. Wykaz nieruchomości (do § 47),
Nr 2. Lista szczegółowa — załącznik do wykazu nieruchomości (do § 47),
Nr 3. Lista główna najemców (do § 48),
Nr 4. Deklaracja na nabycie świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstwa handlowego lub zajęcia przemysłowego (do § 61),
Nr 5. Deklaracja na nabycie świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstwa przemysłowego lub rzemieślniczego (do § 61),
Nr 6. Deklaracja na nabycie karty rejestracyjnej (do § 61),

Nr 7. Zeznanie o obrocie (do § 62),
Nr 8. Załącznik do zeznania o obrocie (do § 62),
Nr 9. Zeznanie o dochodzie osoby fizycznej, spadku wakującego (do § 63 ust. 4),
Nr 10. Zeznanie o dochodzie osoby prawnej (do § 63 ust. 4),
Nr 11. Zeznanie o dochodzie spółdzielni (do § 63 ust. 4),
Nr 12. Załącznik do zeznania o dochodzie przedsiębiorstwa handlowego prowadzącego uproszczone księgi handlowe (do § 63 ust. 6),
Nr 13. Załącznik do zeznania o dochodzie przedsiębiorstwa przemysłowego, prowadzącego uproszczone księgi handlowe (do § 63 ust. 6),
Nr 14. Załącznik do zeznania o dochodzie z nieruchomości budynkowych osób prowadzących księgi gospodarcze (do § 63 ust. 7),
Nr 15. Załącznik do zeznania o dochodzie obliczonym na podstawie ksiąg gospodarczych przez osoby, wykonywające wolne zajęcia zawodowe (do § 63 ust. 8),
Nr 16. Załącznik do zeznania o dochodzie właściciela gospodarstwa wiejskiego prowadzącego księgi gospodarcze systemem pojedynczym (do § 63 ust. 9),
Nr 17. Załącznik do zeznania o dochodzie właściciela gospodarstwa wiejskiego prowadzącego księgi gospodarcze systemem podwójnym (do § 63 ust. 10),
Nr 18. Załącznik do zeznania o dochodzie właściciela gospodarstwa wiejskiego o obszarze do 50 ha prowadzącego księgi gospodarcze sposobem uproszczonym (do § 63 ust. 11),
Nr 19. Zeznanie dla obliczenia różnicy w podatku dochodowym, Dział II (do § 64),
Nr 20. Wykaz potrąceń na państwowy podatek dochodowy od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (do § 90),
Nr 21. Zaświadczenie stwierdzające przelew na należności podatkowe (do § 92 ust. 3).

Do art. 141.

§ 115. Podania nadane na pocztę jako przesyłki zwykłe, a które wpłynęły do władzy skarbowej po upływie przepisanego terminu, uważa się za wniesione w terminie, jeżeli z daty stempla pocztowego wynika, że zostały nadane na pocztę przed upływem przepisanego terminu.

Do art. 146.

§ 116. Dyrektorom izb skarbowych służy prawo odraczania na prośby płatników terminów, przewidzianych w art. art. 58, 69, 103 §§ 2 i 3, 106 § 4, 111 § 2, 142, 201 (o ile chodzi o termin wniesienia odwołania od orzeczenia karnego do władzy skarbowej) i 204, tudzież darowania na takież prośby skutków zaniedbania tych terminów.

Do art. 151.

§ 117. Po bezskutecznym upływie 4 tygodni od czasu ogłoszenia w sprawie odebrania pisma zarząd gminy zwraca niedoręczone pismo władzy skarbowej z odpowiednią adnotacją.

Do art. 170 § 1.

§ 118. (1) Środek odwoławczy wniesiony przeciw orzeczeniu karnemu nie skutkuje odroczenia płatności należności podatkowej. Jeżeli jednak skazany za przestępstwo, przewidziane w art. 178, odwołał się do izby skarbowej bądź zażądał skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, to egzekucję należności podatkowej odracza się aż do uprawomocnienia się orzeczenia lub wyroku, chyba że skazany nie zaprzecza obowiązku podatkowego, ustalonego przez władzę skarbową.

(2) Uprawomocnienie się orzeczenia karnego następuje:

a) z upływem dni 14 od daty doręczenia orzeczenia karnego, jeżeli skazany nie wniósł odwołania do władzy skarbowej albo też jeżeli skazany w terminie dni 7 od daty doręczenia orzeczenia karnego nie wniósł żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego;

b) z dniem umorzenia postępowania odwoławczego przez władzę skarbową bądź postępowania sądowego przez sąd na skutek cofnięcia przez skazanego odwołania bądź żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego;

c) z upływem 2 miesięcy od daty doręczenia orzeczenia władzy odwoławczej na odwołanie od orzeczenia karnego, jeżeli skazany nie zaskarżył tego orzeczenia do Najwyższego Trybunału Administracyjnego;

d) z dniem wydania przez Najwyższy Trybunał Administracyjny wyroku oddalającego skargę skazanego na orzeczenie władzy odwoławczej, bądź też z dniem umorzenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny postępowania w razie cofnięcia skargi przez skazanego.

Do art. 174.

§ 119. (1) Do obliczenia terminów, przewidzianych w art. 174, mają zastosowanie przepisy art. 141 § 1.

(2) Stosowanie przepisów o przedawnieniu w postępowaniu karnym wyjaśniają następujące przykłady:

1) Płatnik w zeznaniu złożonym w dniu 30 kwietnia 1935 r. podał świadomie nieprawdziwe okoliczności. Z powodu tego przestępstwa, przewidzianego w art. 176, wszczęcie dochodzenia karnego może nastąpić najpóźniej w dniu 30 kwietnia 1940 r. a orzeczenie skazujące może być wydane najpóźniej w dniu 30 kwietnia 1945 r. Gdyby np. orzeczenie izby skar-

bowej, wydane na skutek odwołania wniesionego przeciwko orzeczeniu skazującemu z dnia 1 kwietnia 1945 r., zostało doręczone skazanemu w dniu 15 czerwca 1945 r., a skazany nie wniósł skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, orzeczenie izby skarbowej uprawomocniłoby się 15 sierpnia 1945 r., wykonanie zatem kary mogłoby nastąpić najpóźniej w dniu 15 sierpnia 1955 r.

2) Płatnik nie wykupił świadectwa przemysłowego na przedsiębiorstwo, które prowadził przez cały rok 1935. Z powodu tego przestępstwa, przewidzianego w art. 178, wszczęcie dochodzenia karnego nastąpić może najpóźniej w dniu 31 grudnia 1940 r. a orzeczenie skazujące może być wydane najpóźniej 31 grudnia 1945 r. Gdyby np. orzeczenie karne urzędu skarbowego zostało doręczone skazanemu w dniu 15 grudnia 1935 r., a skazany nie wniósł odwołania ani żądania rozpatrzenia sprawy przez sąd, orzeczenie karne uprawomocniłoby się w dniu 29 grudnia 1935 r. zatem wykonanie kary mogłoby nastąpić najpóźniej w dniu 29 grudnia 1945 r.

3) Płatnik wezwany przez urząd skarbowy do przesłuchania na dzień 1 października 1935 r. nie stawił się. Z powodu tego przestępstwa, przewidzianego w art. 185, orzeczenie skazujące może być wydane najpóźniej w dniu 1 października 1937 r. (przeprowadzenie dochodzenia jest zbędne). Gdyby np. orzeczenie izby skarbowej, wydane na skutek odwołania przeciwko orzeczeniu skazującemu z dnia 10 września 1937 r., zostało doręczone skazanemu w dniu 15 lutego 1938 r., a skazany nie wniósł skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, orzeczenie izby skarbowej uprawomocniłoby się w dniu 15 kwietnia 1938 r., a zatem wykonanie kary mogłoby nastąpić najpóźniej w dniu 15 kwietnia 1940 r.

Do art. 176 — 180 i 198.

§ 120. Za podstawę wymierzenia grzywien przyjmuje się kwotę należności podatkowej bez dodatków.

Do art. 192.

§ 121. (1) Zamknięcie zakładu jest dopuszczalne tylko w tych przypadkach, gdy nie nabyto wcale świadectwa przemysłowego.

(2) Zamknięcie uskutecznia się przez nałożenie pieczęci urzędowych na wejście do zakładu lub w inny sposób, jaki uznany będzie za najodpowiedniejszy dla wstrzymania prowadzenia handlu lub przemysłu w danym zakładzie.

(3) Ponowne otwarcie zamkniętego zakładu powinno być dokonane niezwłocznie po okazaniu właściwego świadectwa przemysłowego.

(4) Fakt zamknięcia oraz ponownego otwarcia zakładu należy stwierdzić protokolarnie.

Do art. 201.

§ 122. Żądanie rozpatrzenia sprawy przez sąd powinno być złożone do władzy skarbowej, która wydała orzeczenie karne, w terminie 7-dniowym po doręczeniu orzeczenia karnego (art. 640 kodeksu postępowania karnego).

Do art. 206.

§ 123. Jeżeli wydane przez władzę skarbową orzeczenie karne obejmowało również wymiar należności podatkowej, to w razie wydania przez sąd wyroku uniewinniającego dla braku podmiotowych cech przestępstwa bądź umorzenia postępowania z innej przyczyny niż wymieniona w § 118 ust. 2 pkt b), władza skarbowa jest obowiązana doręczyć obwinionemu bądź też osobie, której wymiar należności podatkowej dotyczył, odpis orzeczenia karnego z zaznaczeniem, że w terminie 30 dni od daty doręczenia odpisu przysługuje prawo wniesienia odwołania od wymierzonej należności podatkowej.

§ 124. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) W tymże terminie tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 821), jednakże do oceny prawidłowości uproszczonych ksiąg handlowych i gospodarczych, prowadzonych w okresie obrotowym (gospodarczym), na który przypada data wejścia rozporządzenia niniejszego w życie, mają zastosowanie przepisy §§ 55—74 powołanego rozporządzenia z dnia 19 września 1934 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1937 r. Nr 35, poz. 270).

(*Strona 1*).

Załączniki do rozp. Ministra Skarbu z dn. 25 marca 1937 r. (poz. 408).

Przed wypełnieniem wykazu należy przeczytać objaśnienia na ostatniej stronie.

1.	2.	3.
WYKAZ NIERUCHOMOŚCI za rok 193.... (poprzedzający rok podatkowy)	(miejscowość, w której znajduje się nieruchomość) .... (ulica) Nr pol. .... Nr hip.	(Datownik urzędu skarbowego)

4. Właściciel nieruchomości: (nazwisko i imię lub firma, adres) ....

....

Pełnomocnik właściciela: (nazwisko i imię, adres) ....

....

5. Ogólna powierzchnia nieruchomości .... m²
z czego przypada na grunty:
a) pod i między budynkami—budowlami (podwórza, dziedzińce, zieleńce, kwietniki itp.) .... m²
b) niezabudowane,
z których użytkuje się stale jako
pola uprawne . . . . . m²
łąki . . . . m²
pastwiska . . . . . . m²
sady, ogrody . . . . . m²
pod lasem . . . . . . m²
pod wodami . . . . . m²
parki . . . . m²
place i inne . . . . . m²

6. Jeżeli nieruchomość lub jej część jest wolna od podatku od nieruchomości, należy podać podstawę prawną zwolnienia oraz wskazać datę i nr decyzji urzędu skarbowego w sprawie przyznania zwolnienia od podatku ....

7. Wykaz niniejszy (rubr. 1, 2, 4 — 6, 9 — 20) sporządziłem zgodnie ze stanem faktycznym i według mej najlepszej wiedzy i sumienia. Wykaz ten składa się z .... arkuszy. Załączam .... szczegółowych list najemców.

.........., dnia .... 193 r. .... (podpis)

8. Wypełnia urząd skarbowy.

ROK PODATKOWY 193

Poz. rej. wym. ....

Podstawa wymiaru państwowego podatku od nieruchomości:
na zasadzie art. 6 ust. 2 i 3 (czynsz. wartość czynszowa) . ... zł .... gr ....
" " art. 6 ust. 4 lit. a (5% wartości obiegowej) . ... zł .... gr ....
" " art. 6 ust. 4 lit. b (3% wartości obiegowej) . ... zł .... gr ....
Razem .... zł .... gr ....

Podatek według stopy ....% . . . . . . zł .... gr
7% podstawy wymiaru zł ....
a od tego ....% dodatku samorządowego . . zł .... gr ....
Razem . . zł .... gr ....

Przypisano na koncie	Data doręczenia nakazu płatniczego
Nr	

Uwolnienie od podatku od nieruchomości na zasadzie ....
....
.... do dnia .... 19 r.
Data i nr decyzji, zwalniającej od podatku ....

Dnia .... 193 r.

.... (podpis referenta) .... (podpis kier. działu wym.) .... (podpis nacz. urzędu)

Wykaz należy złożyć urzędowi skarbowemu do dnia 15 stycznia roku podatkowego.

Min. Sk. Nr 1 do § 47 r. w.
Wykaz nieruchomości.

(Strona 2).

Nazwisko i imię (firma) najemcy, dzierżawcy lub użytkownika gruntu, budynku(ów) lub lokalu	Grunty niezabudowane: (sposób użytkowania — pola uprawne, łąki, pastwiska, ogrody, sady, wody, place i inne) w mtr²	Budynki						
		frontowy, oficyna prawa, oficyna lewa, szopa itp.	piętro: (suterena, parter, I piętro, II piętro itd.)	wybudowane w roku	Nr Nr lokali	przeznaczenie lokalu: (mieszkalny, sklep, skład, zakład przemysłowy, garaż, stajnia, szopa itp.)	ilość izb w lokalu	z ogólnej ilości izb (rubr. 16) przypada na zakład przemysłowy izb:
9	10	11	12	13	14	15	16	17

(Strona 3).

Kwota rocznego komornego lub czynszu dzierżawnego, którą obowiązany był płacić najemca lub dzierżawca w roku poprzedzającym rok podatkowy bądź kwota rocznej wartości czynszowej z tego samego roku	Wartość obiegowa nieruchomości lub jej części, niewynajmowanej lub niewydzierżawianej z roku poprzedzającego rok podatkowy	Oznaczenie złożenia listy szczegółowej	Wypełnia urząd skarbowy							
			Podstawa wymiaru podatku od nieruchomości	Podstawa zwolnienia od podatku od nieruchomości (art. pkt)	Podstawa wymiaru podatku od lokali	Kwota podatku od lokali na każdy rok okresu podatkowego 193..... 3.....		Podstawa zwolnienia od podatku od lokali (art. pkt)	Nr konta płatnika podatku od lokali	Uwagi
						wg stawki 8%	wg stawki 12%			
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

(*Strona 4*).

Objaśnienia:

1. Obowiązek właścicieli nieruchomości do składania wykazów nieruchomości opiera się na art. 58 Ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).
2. Wykaz wypełnia się osobno dla każdej nieruchomości, a mianowicie: w gminach miejskich należy wykaz sporządzić dla każdej nieruchomości, należącej do jednej lub kilku osób, lecz nie przedzielonej ulicą, placem lub cudzą własnością, przy czym jednym wykazem należy objąć nie tylko budynki ale również grunty niezabudowane (pola, łąki, pastwiska, sady, ogrody, lasy, grunty pod wodami, wszelkie place itd.) w gminach wiejskich wykaz należy sporządzić dla budynków nie związanych z gospodarstwem rolnym, ogrodniczym lub leśnym (np. dla willi, domów letniskowych, domów mieszkalnych osób nie prowadzących gospodarstwa rolnego, leśnego lub ogrodniczego, budynków zakładów przemysłowych, podlegających podatkowi przemysłowemu z wyjątkiem jednak gorzelni rolniczych), z budynków zaś związanych z gospodarstwem rolnym tylko dla budynków dzierżawionych oddzielnie od gospodarstw rolnych, ogrodniczych i leśnych, oraz budynków, używanych stale, w całości lub w przeważającej części, na podstawie umowy najmu, a składających się więcej niż z 4 izb. Jednym wykazem należy objąć wszystkie budynki, należące do jednej lub kilku osób, a znajdujące się w tej samej miejscowości.
3. Do rubryki 2 należy wpisać nazwy wszystkich ulic, przy których leży nieruchomość objęta wykazem oraz wszystkie numery policyjne i hipoteczne, odnoszące się do tej nieruchomości.
4. Do rubryki 4 należy wpisać nazwiska i imiona oraz adresy wszystkich współwłaścicieli nieruchomości z podaniem przy każdym współwłaścicielu w jakiej części jest właścicielem nieruchomości.
5. W rubryce 6 należy podać podstawę zwolnienia nieruchomości od podatku, jeżeli właściciel uważa nieruchomość lub część jej za nie podlegającą podatkowi od nieruchomości.
6. Rubryki 9—17 wypełnia się przede wszystkim co do budynków mieszkalnych, następnie co do budynków handlowych, przemysłowych lub innych, a w końcu co do gruntów niezabudowanych. Dane co do budynków mieszkalnych wpisuje się w kolejności poszczególnych budynków (front, oficyna itd.), pięter i nr nr lokali na każdym piętrze.
   Jeżeli właściciel sam zajmuje jeden z lokali, wówczas lokal ten również ma być wciągnięty do wykazu; to samo dotyczy lokalu dozorcy, administratora, krewnych właściciela i w ogóle osób, zajmujących lokale bezpłatnie lub wzamian za pełnienie czynności.
7. Do rubryki 9 wpisuje się również adres najemcy, osoby użytkującej lub dzierżawcy, jeżeli nie mieszka on w nieruchomości objętej wykazem.
8. Do rubryki 13 wpisuje się rok wybudowania tylko w przypadkach, gdy budynek lub jego część został wybudowany po 1 stycznia 1922 r.
9. Do rubryki 14: jeżeli lokale są połączone ze sobą wspólnym przedpokojem lub schodami wewnętrznymi i zajmowane są przez jednego najemcę — należy wskazać wszystkie numery tych lokali; natomiast komorne za tak połączone lokale ma być wykazane łącznie pod jedną pozycją.
10. Do rubryki 16:
    a) izbę, używaną równocześnie na zakład przemysłowy i mieszkanie, uważa się za izbę mieszkalną,
    b) za „izbę" uważa się wszelkiego rodzaju pomieszczenie, jak pokój mieszkalny, kuchnię, pokój dla służby, pokój sklepowy, salę, pokój biurowy itp., z wyjątkiem łazienki, spiżarni, werandy, przedpokoju, korytarza itp. pomieszczenia, które nawet po poczynieniu odpowiednich przeróbek nie nadaje się do zamieszkania lub prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego oraz wykonywania zawodu.
11. Rubryki 17 nie wypełnia się w gminach wiejskich.
12. Do rubryki 19: wartość obiegową należy wykazywać jedynie w przypadkach, gdy nie można ustalić wartości czynszowej.
13. W rubryce 20 oznacza się krzyżykami lokale najemców, którzy złożyli listy szczegółowe, dołączone do niniejszego wykazu.
14. Wykaz podpisuje właściciel lub użytkownik nieruchomości, albo jego pełnomocnik.
15. Jeżeli ze względu na liczbę lokali jeden arkusz nie wystarczy, należy użyć arkusza wkładkowego.
16. Kto nie przedłoży wykazu w przepisanym terminie, podlega w myśl art. 185 ordynacji podatkowej karze grzywny do 500 zł.
17. Za świadome podanie lub potwierdzenie w wykazie nieprawdziwych okoliczności grozi z art. 176 ordynacji podatkowej kara grzywny w wysokości od 1 do 20-krotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku, bądź kara aresztu do 6 miesięcy albo też obie te kary łącznie.

(Strona 1).

Załącznik do wykazu nieruchomości

.... (miejscowość)

.... (ulica i Nr domu)

(Datownik urzędu skarbowego)

LISTA SZCZEGÓŁOWA
OSÓB, ZAMIESZKAŁYCH w lokalu Nr ....

Nazwisko, imię (firma) posiadacza mieszkania (głównego lokatora) ....

....

Komorne roczne zł.................gr...........

Nr kol.	Wyliczenie wszystkich osób, zamieszkałych w lokalu dnia 15 grudnia (łącznie z posiadaczem mieszkania) — Nazwisko i imię	Wiek	Źródło dochodu każdej z wyliczonych osób lub wskazanie, na czyim utrzymaniu się znajduje — Określenie (nieruchomość, handel, przemysł, rzemiosło, zajęcie zawodowe, kapitał, uposażenie służbowe itd.)	Miejsce położenia (dokładny adres)	Przy podnajemcach — wysokość miesięcznego czynszu podnajemcy	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

M. Sk. Nr 2 do § 47 r. w.

Lista szczegółowa

(Strona 2).

Nr kol.	Wyliczenie wszystkich osób, zamieszkałych w lokalu dnia 15 grudnia (łącznie z posiadaczem mieszkania) — Nazwisko i imię	Wiek	Źródło dochodu każdej z wyliczonych osób lub wskazanie, na czyim utrzymaniu się znajduje — Określenie (nieruchomość, handel, przemysł, rzemiosło, zajęcie zawodowe, kapitał, uposażenie służbowe itd.)	Miejsce położenia (dokładny adres)	Przy podnajemcach — wysokość miesięcznego czynszu podnajemcy	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Uwagi posiadacza mieszkania..

....

Listę sporządziłem według najlepszej wiedzy i sumienia

...., dn..............................19.........

....
(podpis posiadacza mieszkania)

OBJAŚNIENIA:

1. Jeżeli arkusz nie wystarczy do wykazania wszystkich osób (np. w hotelach, pokojach umeblowanych), należy użyć arkusza dodatkowego.
2. Listę należy dostarczyć właścicielowi domu lub jego zastępcy najpóźniej dnia 1 stycznia.
3. Właściciel domu lub jego zastępca obowiązany jest na żądanie najemcy pokwitować na piśmie odbiór listy.
4. Kto nie złoży listy w oznaczonym terminie, ulegnie w myśl art. 185 Ordynacji podatkowej karze grzywny do 500 zł.

(*Strona 1*).

LISTA GŁÓWNA NAJEMCÓW

odnajmujących lokale bezpośrednio od właściciela domu Nr............

....
(miejscowość)

....
(ulica)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Na listę należy wpisać najemców, którzy odnajmowali lokale w dniu 15 grudnia roku sprawozdawczego. Wpisywać w porządku kolejnym numerów mieszkań. Listę należy złożyć właściwemu Urzędowi Skarbowemu do dnia 15 stycznia. Kto nie złoży listy w terminie, ulegnie karze grzywny do 500 zł.	W ł a ś c i c i e l (e) d o m u		
	Nazwisko i imię lub firma	Adres w dniu 15 grudnia	Udział %% w dochodach domu
	....	....	....
	....	....	....

Nr lokalu	Nazwisko i imię lub firma najemcy	Przeznaczenie lokalu (mieszkanie, sklep, warsztat, skład, biuro itp.)	Ilość izb	Ilość osób	Adres najemcy, jeżeli w danej nieruchomości nie mieszka	Komorne otrzymane w ciągu ubiegłego roku lub wartość całorocznego użytkowania
1	2	3	4	5	6	7
....	....	....	....	....	....	....
....	....	....	....	....	....	....
					Razem:	

M. Sk. Nr 3 do § 48 r. w.
Lista główna najemców.

(*Strona 2*).

Nr lokalu	Nazwisko i imię lub firma najemcy	Przeznaczenie lokalu (mieszkanie, sklep, warsztat, skład, biuro itp.)	Ilość izb	Ilość osób	Adres najemcy, jeżeli w danej nieruchomości nie mieszka	Komorne otrzymane w ciągu ubiegłego roku lub wartość całorocznego użytkowania
1	2	3	4	5	6	7
					Z przeniesienia . .	
....	....	....	....	....	....	....
....	....	....	....	....	....	....
....	....	....	....	....	....	....
....	....	....	....	....	....	....
....	....	....	....	....	....	....
....	....	....	....	....	....	....
					Ogółem:	

................................, dnia .... 19.......

....
(podpis właściciela domu lub jego zastępcy)

(*Strona 1*).

Deklaracja na nabycie ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWEGO

Nr .... Obr.

na okres od .... od .... 19......... r.

(art. 68 § 1 Ordynacji podatkowej — Dz. U. R. P z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

....

(Firma, albo nazwiska i imiona właściciela lub wszystkich wspólników)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE — ZAJĘCIE PRZEMYSŁOWE — STATEK — HANDEL JARMARCZNY

(zbędne wyrazy wykreślić)

MIEJSCE WYKONYWANIA PRZEDSIĘBIORSTWA LUB ZAJĘCIA (Miejscowość, ulica i nr domu; na wsi — gmina)	
MIEJSCE ZAMIESZKANIA PRZEDSIĘBIORCY albo SIEDZIBA ZARZĄDU PRZEDSIĘBIORSTWA (Podać dokładne adresy wszystkich wspólników)	....
FORMA PRAWNA PRZEDSIĘBIORSTWA (Spółdzielnia, spółka akcyjna, spółka z ogr. odp., spółka jawna, spółka komandytowa, firma jednoosobowa, inna firma — wymienić jaka)	
RODZAJ PRZEDSIĘBIORSTWA (Przedmiot handlu, rodzaj zajęcia, rodzaj statku)	

Ustawowe cechy do określenia rodzaju i kategorii świadectwa:

A. PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE. Liczba zatrudnionych: właścicieli...... członków rodziny...... pracown. najemn.......
Liczba pokojów .... Inne cechy ustawowe: ....

B. ZAJĘCIE PRZEMYSŁOWE. Szczegółowe oznaczenie zajęcia ....

C. STATEK-ŻAGLOWIEC. Powierzchnia ogrzewalna kotłów......m^2 Moc silników: ......KM Powierzchnia pokładu ......m^2.

D. HANDEL JARMARCZNY. Okres trwania jarmarku: .... Rodzaj handlu (hurt, detal)....................

M. Sk. Nr 4 do § 61 r. w.
Deklaracja na nabycie świadectwa przemysłowego

(*Strona 2*).

Miejsce znajdowania się

oddzielnych składów:	własnych zakładów przemysłowych, obsługujących dany zakład handlowy:
	(przy posiadaniu karty rzemieślniczej — podać jej nr i datę)

Na zasadzie niniejszej deklaracji proszę o wydanie świadectwa przemysłowego .... kategorii.

......................., dnia .... 19...... r.

....
(podpis)

Adnotacja działu wymiarowego:	Adnotacja działu rachunkowo-kasowego:
Płatnikowi zwrócono uwagę, że przedsiębiorstwo kwalifikuje się do świadectwa .... kategorii.	Za wydane świadectwo pobrano Zł .... gr .... Datownik Poz. dz. ....
.... (podpis) .... (podpis płatnika)	.... (urzędnik rachuby) .... (skarbnik)

(Strona 1).

Deklaracja na nabycie ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWEGO

Nr .... Obr.

na okres od .... do 19...... r.

art. 68 § 1 Ordynacji podatkowej (Dz U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

(Firma, albo nazwiska i imiona właścicieli lub wszystkich wspólników)

(Dziennik Urzędu Skarbowego)

PRZEDSIĘBIORSTWO (PRACOWNIA, ZAJĘCIE) PRZEMYSŁOWE — RZEMIEŚLNICZE (RĘKODZIELNICZE)

(zbędne wyrazy skreślić)

MIEJSCE WYKONYWANIA przedsiębiorstwa lub zajęcia	
MIEJSCE ZAMIESZKANIA PRZEDSIĘBIORCY albo SIEDZIBA ZARZĄDU PRZEDSIĘBIORSTWA (podać dokładne adresy wszystkich wspólników)	....
Nr I DATA KARTY RZEMIEŚLNICZEJ (poświadczenie władzy przemysłowej I instancji)	
FORMA PRAWNA PRZEDSIĘBIORSTWA (Spółdzielnia, spółka akcyjna, spółka z ogr. odp. spółka jawna, spółka komandytowa, firma jednoosobowa, inna firma — wymienić jaka)	
RODZAJ WYTWÓRCZOŚCI (rodzaj wykonywanego rzemiosła)	

Ustawowe cechy do określenia rodzaju i kategorii świadectwa:

a) Liczba zatrudnionych właścicieli .... członków rodziny .... pracowników najemnych ....
b) Rodzaj silników mechanicznych ....
c) Moc silników mechanicznych ....
d) Inne cechy ustawowe ....

M. Sk. Nr 5 do § 61 r. w.

Deklaracja na nabycie świadectwa przemysłowego.

(Strona 2).

Miejsce znajdowania się oddzielnych sładów

Na zasadzie niniejszej deklaracji proszę o wydanie świadectwa przemysłowego .... kategorii

........................, dnia .... 19...... r.

....
(podpis)

Adnotacja działu wymiarowego:

Płatnikowi zwrócono uwagę, że przedsiębiorstwo kwalifikuje się do świadectwa .... kategorii.

(podpis płatnika) .... (podpis)

Adnotacje działu rachunkowo-kasowego:

Za wydane świadectwo pobrano

Datownik

zł .... gr ....

Poz. dz. ....

.... (urzędnik rachuby) (skarbnik)

DEKLARACJA NA NABYCIE KARTY REJESTRACYJNEJ **na rok 19........ na skład** art. 68 § 1 Ordynacji podatkowej (Dz.U. R.P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134). **Nr...........; Obr.**	(Nazwisko i imię lub firma)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

Miejsce znajdowania się składu	
Miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo siedziba zarządu przedsiębiorstwa	
Forma prawna przedsiębiorstwa (Spółdzielnia, spółka akcyjna, spółka z ogr. odpow., spółka jawna, spółka komandytowa, firma jednoosobowa, inna firma — wymienić jaka)	

Oznaczenie świadectwa przemysłowego, nabytego na przedsiębiorstwo, do którego należy skład (kategoria, Nr, data, skąd wydane)		Adnotacja działu rachunkowo-kasowego Za wydaną kartę rejestracyjną pobrano: zł........................ gr Poz. dz.................................

Na zasadzie niniejszej deklaracji proszę o wydanie karty rejestracyjnej

...., dnia .... 19......

(podpis)

....
(urzędnik rachuby) (skarbnik)

M. Sk. Nr 6 do § 61 r. w.
Deklaracja na nabycie karty rejestracyjnej.

(*Strona 1*).

ZEZNANIE | Nr.......... | Akt. Obr.

o obrocie, podlegającym państwowemu podatkowi przemysłowemu od obrotu

za rok 193.....

....

....

....

(Nazwisko i imię lub firma oraz miejsce wykonywania)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Zakład, przedsiębiorstwo, zajęcie
Rodzaj:

....

....

(Nazwisko, imię i adres każdego wspólnika lub siedziba osoby prawnej)

Kategoria świadectwa przemysłowego

O d d z i e l n e s k ł a d y:

Ilość składów	Karta rejestracyjna Nr	Adres (y) składu (ów):
....		....

Czy prowadzone są księgi handlowe, księgi handlowe uproszczone lub księgi gospodarcze osób wykonywających wolne zawody. ....

Czy płatnik gotów jest przedstawić je wraz z dokumentami na uzasadnienie obrotu. ....

Osiągnięte obroty

w miesiącach	wg poszczególnych stawek podatkowych 1,2%	1,5%	1,7%	1,9%	2,5%	3%	6%		Razem
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
styczeń									
luty									
marzec									
kwiecień . . .									
maj									
czerwiec . . .									
lipiec									
sierpień									
wrzesień									
październik . . .									
listopad									
grudzień									
ogółem . .									

Wyjaśnienia co do zaliczenia obrotów do poszczególnych stawek (charakter i rodzaj obrotów):

..................% ....

..................% ....

..................% ....

..................% ....

..................% ....

..................% ....

Zeznanie sporządzone jest według mojej (naszej) najlepszej wiedzy i sumienia.
Treść zamieszczonych na odwrocie wyciągów z ustaw oraz treść objaśnień jest mi (nam) znana.

.... dnia .... 19....... r.

....

(podpis)

M. Sk. Nr 7 do § 62 r. w.

Zeznanie o obrocie.

(*Strona 2*).

WYCIĄG Z USTAWY

o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339).

Art. 7. (1) Stawka podatku od obrotu wynosi:

1) **1,2% od obrotów:**

a) wymienionych w art. 5 p. 1) i 4), a osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe: przedsiębiorstwa handlowe, przedsiębiorstwa skupu zawodowego oraz samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw;

b) osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe przedsiębiorstwa wydawnictwa książek, drukowanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

2) **1,5% od obrotów,** wymienionych w art. 5 p. 7) i 8), a osiągniętych przez przedsiębiorstwa przemysłowe kategorii VI, VII i VIII świadectw przemysłowych;

3) **1,7% od obrotów:**

a) wymienionych w art. 5 p. 1) i 4), a osiągniętych przez nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych przedsiębiorstwa skupu zawodowego oraz samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw;

b) wymienionych w art. 5 p. 2), a osiągniętych przez przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem zysków brutto z operacji obcymi walutami, dewizami, czekami zagranicznymi tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowymi.

4) **1,9% od obrotów,** wymienionych w art. 5 p. 4) i 7), a osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe: przedsiębiorstwa przemysłowe kategorii I, II, III, IV i V świadectw przemysłowych oraz samoistne przedsiębiorstwa wykonywania robót;

5) **2,5% od obrotów** przedsiębiorstw ekspedycyjnych, przewozowych i komunikacyjnych;

6) **6% od obrotów** przedsiębiorstw komisowych i pośrednictwa handlowego oraz pośredników handlowych (kat. IIb zajęć przemysłowych — cz. III lit. D taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23);

7) **3% od pozostałych obrotów,** podlegających opodatkowaniu.

(2) Stawki, przewidziane w p. 1) lit. a) i w p. 3) lit. a), stosuje się wyłącznie do obrotów przedsiębiorstw handlowych, uzyskanych ze sprzedaży towarów bez przerobu. Obroty przedsiębiorstw handlowych, uzyskane ze sprzedaży towarów po ich przerobieniu, opłacają podatek według stawki 1,9%.

WYCIĄG Z ORDYNACJI PODATKOWEJ

(Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

Art. 176. Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innym jakimkolwiek podaniu, albo też w odwołaniu lub w jakimkolwiek zgłoszeniu, złożonym w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie może się przyczynić do udaremnienia wymiaru, bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy albo obu tym karom łącznie.

Art. 185. Kto nie uczyni zadość w wyznaczonym terminie bez dostatecznego usprawiedliwienia wezwaniu, poleceniu lub żądaniu władzy skarbowej albo nakazowi, wynikającemu z przepisów ordynacji podatkowej lub innych ustaw podatkowych albo też rozporządzeń, wydanych na podstawie ordynacji podatkowej lub innych ustaw podatkowych, — podlega karze grzywny do 500 zł.

OBJAŚNIENIA.

1. Do składania zeznań dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu obowiązani są:

A. co do przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych:

1) osoby prawne — co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa bez względu na kategorię świadectwa przemysłowego,

2) inni płatnicy:

a) jeśli prowadzą księgi handlowe (bądź wg kodeksu handlowego, bądź uproszczone) — co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa bez względu na kategorię świadectwa przemysłowego,

(c. d. str. 2.)

b) w razie nieprowadzenia ksiąg handlowych — co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa zaliczonego w roku podatkowym w myśl taryfy stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) do kategorii I i II przedsiębiorstw handlowych oraz do kategorii I, II, III, IV, V i VI przedsiębiorstw przemysłowych;

B. co do samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — wszystkie osoby, wykonywające te zajęcia;

C. co do zajęć przemysłowych — osoby wykonywające zajęcia zaliczone w roku podatkowym w myśl taryfy stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do kategorii I i II zajęć przemysłowych.

2. Udzielenie w trybie ulgi zezwolenia na nabycie świadectwa przemysłowego niższej kategorii niż to przewiduje taryfa, nie ma wpływu na obowiązek złożenia zeznania.

3. Płatnicy, na których nie ciąży obowiązek składania zeznań, obowiązani są jednak do złożenia zeznania, o ile zostali przez władzę skarbową indywidualnie do tego wezwani.

4. Obrót osiągnięty ze sprzedaży produktów własnego wyrobu, dokonywanej w tym samym lokalu, gdzie mieści się zakład przemysłowy (art. 14 ust. (2) ustawy o państwowym podatku przemysłowym) winien być wykazany łącznie z obrotem osiągniętym ze sprzedaży bezpośredniej z zakładu przemysłowego.

5. Obroty należy wykazać według poszczególnych miesięcy i stawek podatkowych. Przy nieprowadzeniu ksiąg obroty mogą być wykazane w sumie łącznej za cały rok.

6. Przedsiębiorstwa opłacające scalony podatek przemysłowy od obrotu (cukrownie, cementownie, wytwórnie win, wódek gatunkowych, piwa, octu, drożdży itp.) winny wykazać wysokość osiągniętych obrotów poszczególnymi wytworami w rubryce 8 zestawienia obrotów wg poszczególnych miesięcy z uwidocznieniem stawki podatkowej oraz podaniem w wyjaśnieniach nazwy towaru od jakiego scalony podatek jest opłacany.

7. Obroty: z transakcyj kupna - sprzedaży, zbóż, innych ziemiopłodów, ich przetworów oraz innych artykułów na giełdach krajowych (art. 3 ust. (1) p. 14 i art. 39 ust. (3) p. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym), transakcji eksportowych, zwolnionych od podatku oraz wynikających z obrotu uszlachetniającego czynnego (art. 3 ust. (1) p. 15 i art. 39 ust. (3) p. 1 ustawy), z przewozu podróżnych i towarów przez przedsiębiorstwa żeglugi (art. 3 ust. (1) p. 16 i art. 39 ust. (3) p. 6 ustawy), z innych transankcji zwolnionych od podatku na podstawie art. 39 ustawy oraz innych przepisów, tudzież ze sprzedaży towarów objętych scalonym podatkiem przemysłowym, należy wykazać w załączniku do zeznania. Nadto w załączniku do zeznania należy wykazać, do jakich zakładów utrzymywanych we własnym zarządzie i na własny rachunek oraz na jaką sumę przekazywano swe towary (wytwory) częściowo lub w całości.

8. Jeżeli w księgach nie są wykazane odrębnie:

a) obroty, zwolnione od podatku z tytułu transakcyj kupna-sprzedaży na giełdach krajowych, z tytułu eksportu lub z tytułu zwolnień, przyznanych na podstawie art. 39 i 40 ustawy o państwowym podatku przemysłowym,

b) obroty ze sprzedaży artykułów, objętych scalonym podatkiem przemysłowym,

c) obroty, podlegające różnym stawkom podatkowym,

d) bądź też wytwory lub towary przekazane do innych zakładów handlowych lub przemysłowych, należących do tego samego właściciela — to przedsiębiorstwo jest obowiązane sporządzić po upływie każdego roku kalendarzowego szczegółowe zestawienie wyżej wymienionych obrotów bądź artykułów i złożyć je łącznie z zeznaniem.

9. W myśl postanowień art. 69 ordynacji podatkowej, zeznanie o obrocie należy składać w terminie do dnia 1 marca każdego roku. Osoby prawne powinny składać zeznania w terminie do dnia 1 maja każdego roku.

10. Kto nie złoży zeznania w przepisanym terminie, podlega karze grzywny z art. 185 ordynacji podatkowej.

Załącznik do zeznania o obrocie za rok 193...... Wykaz obrotów, zwolnionych od podatku	.... (Nazwisko i imię lub firma, miejsce wykonywania)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

Na każdy zakład lub przedsiębiorstwo utrzymywane na podstawie osobnego świadectwa przemysłowego we własnym zarządzie i na własny rachunek, do którego przekazano swe wytwory lub towary, należy wypełnić oddzielny załącznik do zeznania.

Rodzaj zakładu lub przedsiębiorstwa	Utrzymywany przez przedsiębiorstwo oddzielny zakład lub inne przedsiębiorstwo: (we własnym zarządzie i na własny rachunek)		
	Kategoria świadectwa przemysłowego	Rodzaj zakładu lub przedsiębiorstwa	Miejsce wykonywania

W miesiącach	Osiągnięte obroty: z transakcyj kupna-sprzedaży zbóż, innych ziemiopłodów, ich przetworów oraz innych artykułów na giełdach krajowych (art. 3 ust. (1) p. 14 art. 39 ust. (3) p. 5 ustawy)	z transakcji eksportowych zwolnionych od podatku oraz wynikających z obrotu uszlachetniającego czynnego (art. 3 ust. (1) p. 15 i art. 39 ust. (3) p. 1 ustawy)	z przewozu podróżnych lub towarów przez przedsiębiorstwa żeglugi (art. 3 ust. (1) p. 16 i art. 39 ust. (3) p. 6 ustawy)	ze sprzedaży towarów, objętych scalonym podatkiem przemysłowym	z innych transakcji zwolnionych od podatku na podstawie art. 39 i 40 ustawy	Razem	Przekazano własne wytwory lub towary do utrzymywanego we własnym zarządzie lub na własny rachunek zakładu lub przedsiębiorstwa na sumę
Styczeń . . .							
Luty . . .							
Marzec . . .							
Kwiecień . . .							
Maj							
Czerwiec . . .							
Lipiec							
Sierpień . . .							
Wrzesień . . .							
Październik . . .							
Listopad . . .							
Grudzień . . .							
Ogółem zł . .							

Zeznane obroty są obliczone zgodnie z księgami handlowymi.

.... dnia .... 19 ...... r.

....
(podpis zeznającego)

Uwagi urzędu: Załączn. do pisma Nr.........	Pieczęć okrągła urzędu	Odpis załącznika przesyła się Urzędowi Skarbowemu w................................	Datownik urzędu otrzymującego

M. Sk. Nr 8 do § 62 r. w.
Załącznik do zeznania o obrocie.

(Strona 1).

ZEZNANIE
o dochodzie

(osób fizycznych i spadków wakujących), podlegającym podatkowi dochodowemu w roku podatkowym 193 ......

Nr........../Akt D.

.... (nazwisko)

.... (imię)

.... (adres w dniu 15 grudnia, roku poprzedzającego rok podatkowy)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Osoby prawne składają zeznania wg odmiennego wzoru. Niniejszy formularz przewidziany jest tylko dla osób fizycznych i spadków wakujących. Przed wypełnieniem przeczytać objaśnienia i wyciągi z ustaw na str. 3 — 4.

Zawód lub zajęcie:	zbędne wykreślić	żonaty — zamężna — wdowiec — wdowa kawaler — panna — rozwiedziony (a) — — separowany (a)

Czy prowadzone są księgi handlowo-gospodarcze?	Źródła dochodu objęte księgami:	W roku poprzednim dokonał wymiaru Urząd Skarbowy w ....

A. DOCHÓD	Roczna suma w złotych
Z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej (łącznie z wartością pieniężną produktów użytych w gospodarstwie domowym płatnika) — 1) z gruntów .	....
2) z lasów: a) zwyczajny	....
b) z 1/6 nadzwyczajnego wyrębu lasu	....
Z budynków: czynsz za domy, lokale, place, ogrody itp. (łącznie z wartością użytkową własnych budynków, zajmowanych w całości lub części przez samego płatnika albo oddanych do bezpłatnego użytku członkom rodziny lub innym osobom)	
Z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych (łącznie z wartością pieniężną towarów i wytworów, zużytkowanych przez płatnika)	....
Z zajęć zawodowych i innych zatrudnień o celach zarobkowych (nie podawać dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę)	....
Z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych (odsetki, dywidendy od akcyj i udziałów, renty, dochody z hipotek, patentów, licencji i innych praw majątkowych) . . .	....
Z wszelkich innych źródeł (nie podawać dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę)	....
Razem (suma A)	
Mniej odliczenia (suma B)	
Pozostaje dochód do opodatkowania na zasadzie Działu I ustawy (suma C)	
Podatek według skali art. 23	
Dochód z 5/6 nadzwyczajnego wyrębu lasu (suma D)	
Podatek z 5/6 nadzwycz. wyrębu lasu . .	
Dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych zagranicą — do opodatkowania według art. 43 ustawy (suma E)	
Podatek według skali art. 43	

B. ODLICZENIA OD DOCHODU	Roczna suma w złotych
Odsetki od długów hipotecznych i innych (z wyjątkiem odsetek, potrąconych w postaci kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia dochodu)	
Renty i trwałe ciężary, oparte na tytułach prawnych	
Obowiązujące płatnika na mocy prawa lub umowy opłaty za siebie i członków rodziny do ubezpieczalń, kas zapomogowych, emerytalnych i pogrzebowych (za każdą ubezpieczoną osobę w kwocie nie przekraczającej ustawowej granicy 300 zł rocznie) . .	
Premie wpłacone od ubezpieczeń na wypadek śmierci lub na dożycie (w kwocie nie przekraczającej ustawowej granicy):	
a) na rachunek samego płatnika — rocznie do 300 zł.	....
b) na rachunek samego płatnika i będących na jego utrzymaniu członków rodziny — łącznie rocznie do 600 zł.	....
Bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe oraz przymusowe, pieniężne i niepieniężne, świadczenia na cele publiczne (z wyjątkiem państwowego podatku dochodowego, daniny lasowej i podatku majątkowego)	
Razem odliczenia (suma B)	

Liczba członków rodziny (imiona, nazwiska, wiek, stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa), będących na utrzymaniu płatnika. Szczególne okoliczności osłabiające siłę podatkową płatnika i mogące wpłynąć na obniżenie podatku dochodowego ze względu na niepomyślne warunki materialne:

....

....

....

M. Sk. Nr 9 do § 63 ust. 4 r. w.

Zeznanie o dochodzie (osób fizycznych i spadków wakujących, podlegających podatkowi dochodowemu.

(Strona 2).

Źródła, z których osiągnięto wykazany na poprzedniej stronicy dochód:

Wymienić majątek, folwark, grunty, domy, przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe, zajęcia zawodowe, inne zatrudnienia o celach zarobkowych, kapitały, renty, prawa majątkowe itd.	Gdzie znajdują się te źródła dochodu (dokładny adres)

W dochodzie, wykazanym na poprzedniej stronicy, mieści się również dochód członków rodziny, a mianowicie:

Źródło dochodu (wymienić: majątek, folwark, grunty, domy, przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe, kapitały, renty, prawa majątkowe)	Gdzie znajdują się te źródła (dokładny adres)	Czyją stanowią własność (nazwisko i imię, stopień pokrewieństwa)	Dochód roczny w złotych

Uwagi płatnika: ....

....

....

....

....

....

Zeznanie sporządziłem według swojej najlepszej wiedzy i sumienia.

Treść zamieszczonych na str. 3 i 4 niniejszego formularza objaśnień oraz wyciągów z ustaw jest mi znana.

.... dn. .... 193 ...... r.

....
(podpis)

(*Strona 3*).

Objaśnienia:

1. „Ustawa" oznacza ustawę o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6). „Ordynacja" oznacza ustawę o ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

2. Zeznanie winno obejmować wszystkie dochody osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym, bądź w ostatnim roku operacyjnym lub gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy.

3. W zeznaniu należy wykazać dochody ze wszystkich źródeł, położonych zarówno w okręgu wymiarowym, w którym składa się zeznanie, jak i poza granicami tego okręgu.

4. Zeznaniem należy objąć, łącznie z dochodami głowy rodziny, również dochód małżonka sądownie nie rozłączonego oraz dochody krewnych zstępnych (np. z majątku nieletnich dzieci), o ile głowie rodziny służy prawo rozporządzania dochodami ze źródeł, należących do krewnych zstępnych, lub też prawo użytkowania tych dochodów.

5. W zestawieniu A („dochód") wykazuje:

a) płatnik, nie prowadzący ksiąg handlowych lub gospodarczych — dochody rzeczywiście otrzymane po potrąceniu kosztów, poniesionych na osiągnięcie, zachowanie i zabezpieczenie dochodu;

b) płatnik, prowadzący księgi handlowe lub gospodarcze — zysk bilansowy, z każdego poszczególnego źródła, po doliczeniu niepotrącalnych wydatków i podatków, wymienionych w art. 8 i 10 ustawy, oraz po potrąceniu kwot, nie stanowiących w myśl art. 7 ustawy dochodu, podlegającego opodatkowaniu.

6. W zestawieniu B („odliczenia od dochodu") płatnik prowadzący księgi handlowe lub gospodarcze wykazuje tylko te odliczenia, przewidziane w art. 10 ustawy, które nie zostały objęte księgami.

7. Osoby, prowadzące księgi handlowe, księgi handlowe uproszczone oraz księgi gospodarcze: gospodarstw wiejskich, właścicieli nieruchomości budynkowych oraz osób wykonywających wolne zawody (art. 81 ordynacji), dołączają do zeznania zestawienia roczne oraz obliczenia dochodu według ustanowionych wzorów.

8. Zeznanie wypełnione i podpisane należy złożyć osobiście lub wysłać listem poleconym do właściwego urzędu skarbowego w terminie do 1 marca roku podatkowego.

9. Art. 176 ordynacji:

Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innym jakimkolwiek podaniu, albo też w odwołaniu lub w jakimkolwiek zgłoszeniu, złożonym w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie może się przyczynić do udaremnienia wymiaru, bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

10. Na podstawie podanej na str. 4 skali podatkowej należy obliczyć przypadający do uiszczenia podatek. Połowę tej należności (zaliczkę) należy wpłacić do Urzędu Skarbowego (lub na jego konto czekowe w P. K. O.) do dnia 1 marca roku podatkowego. W razie niezłożenia zeznania należy w tym terminie uiścić połowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

11. Nieuiszczone w terminach kwoty zaliczki będą ściągnięte w drodze przymusowej wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi.

I. SKALA PODATKU WG DZIAŁU I USTAWY (OPODATKOWANIE SUMY C).

Stopień dochodu	Dochód w złotych ponad	Dochód w złotych do	Podatek w złotych	Stopień dochodu	Dochód w złotych ponad	Dochód w złotych do	Podatek w złotych
1	1.500	1.550	44	38	19.000	20.000	2.156
2	1.550	1.600	47	39	20.000	22 000	2.464
3	1.600	1.700	52	40	22.000	24.000	2 789
4	1.700	1.800	57	41	24.000	26.000	3.131
5	1.800	1.900	63	42	26.000	28.000	3.489
6	1.900	2.000	70	43	28.000	30.000	3.864
7	2.000	2.100	76	44	30.000	32.000	4.256
8	2.100	2.200	83	45	32.000	34.000	4.713
9	2.200	2.400	94	46	34.000	36.000	5.192
10	2.400	2.600	105	47	36.000	38.000	5.693
11	2.600	2.800	118	48	38.000	40 000	6.216
12	2.800	3.000	130	49	40.000	44.000	7.084
13	3.000	3.200	143	50	44.000	48.000	7.997
14	3.200	3.400	157	51	48.000	52.000	8.955
15	3.400	3.600	171	52	52.000	56.000	9.957
16	3.600	3.800	187	53	56.000	60.000	11.004
17	3.800	4.000	202	54	60.000	64.000	12.186
18	4.000	4.400	227	55	64.000	68.000	13.424
19	4.400	4.800	255	56	68.000	72.000	14.717
20	4.800	5.200	283	57	72.000	76.000	16.067
21	5.200	5.600	314	58	76.000	80.000	17.472
22	5.600	6.000	345	59	80.000	88.000	19.836
23	6.000	6.600	397	60	88.000	96.000	22.311
24	6.600	7.200	454	61	96.000	104.000	25.044
25	7.200	7.800	513	62	104.000	112.000	27.911
26	7.800	8.400	576	63	112.000	120.000	30.912
27	8.400	9.200	657	64	120.000	128.000	34.048
28	9.200	10.000	742	65	128.000	136.000	37 319
29	10.000	11.000	847	66	136.000	144.000	40.724
30	11.000	12.000	958	67	144.000	152.000	44.263
31	12.000	13.000	1.074	68	152.000	160.000	48 160
32	13.000	14.000	1.196	69	160.000	168.000	52.215
33	14.000	15.000	1.323	70	168.000	176.000	56.426
34	15.000	16.000	1.456	71	176.000	184.000	60.794
35	16.000	17.000	1.619	72	184.000	192.000	65.319
36	17.000	18.000	1.790	73	192.000	200.000	70.000
37	18.000	19.000	1.970				

Przy dochodzie ponad 200.000 zł podatek wynosi 70.000 zł i oprócz tego 3.500 zł od każdych pełnych 10.000 zł ponad 200.000 zł

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych i spadków nieobjętych:

ponad 200.000 zł do 300.000 zł 1½%	ponad 500.000 zł do 600.000 zł 5%	ponad 1.100.000 zł do 1.500.000 zł 11%
„ 300.000 zł do 400.000 zł 2½%	„ 600.000 zł do 800.000 zł 7%	„ 1.500.000 zł do 2.000.000 zł 13%
„ 400.000 zł do 500.000 zł 4%	„ 800.000 zł do 1.100.000 zł 9%	„ 2.000.000 zł 15%

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

(c. d. str. 4).

2. SKALA PODATKOWA WG ARTYKUŁU 43 USTAWY (OPODATKOWANIE SUMY D).

L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego w złotych		Stopa procentowa podatku	L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego w złotych		Stopa procentowa podatku	L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do			ponad	do			ponad	do	
1	1.500	1.600	1	28	6.000	6.400	6,4	55	38.000	40.000	22,2
2	1.600	1.700	1,2	29	6.400	6.800	6,6	56	40.000	44.000	23,—
3	1.700	1.800	1,4	30	6.800	7.200	6,8	57	44.000	48.000	23,8
4	1.800	1.900	1,6	31	7.200	7.600	7,—	58	48.000	52.000	24,6
5	1.900	2.000	1,8	32	7.600	8.000	7,2	59	52.000	56.000	25,4
6	2.000	2.100	2,—	33	8.000	8.800	7,8	60	56.000	60.000	26,2
7	2.100	2.200	2,2	34	8.800	9.600	8,2	61	60.000	64.000	27,2
8	2.200	2.300	2,4	35	9.600	10.400	8,6	62	64.000	68.000	28,2
9	2.300	2.400	2,6	36	10.400	11.200	9,2	63	68.000	72.000	29,2
10	2.400	2.500	2,8	37	11.200	12.000	9,8	64	72.000	76.000	30,2
11	2.500	2.600	3,—	38	12.000	13.000	10,6	65	76.000	80.000	31,2
12	2.600	2.700	3,2	39	13.000	14.000	11,4	66	80.000	88.000	32,2
13	2.700	2.800	3,4	40	14.000	15.000	12,2	67	88.000	96.000	33,2
14	2.800	2.900	3,6	41	15.000	16.000	13,—	68	96.000	104.000	34,4
15	2.900	3.000	3,8	42	16.000	17.000	13,6	69	104.000	112.000	35,6
16	3.000	3.100	4,—	43	17.000	18.000	14,2	70	112.000	120.000	36,8
17	3.100	3.200	4,2	44	18.000	19.000	14,8	71	120.000	128.000	38,—
18	3.200	3.400	4,4	45	19.000	20.000	15,4	72	128.000	136.000	39,2
19	3.400	3.600	4,6	46	20.000	22.000	16,—	73	136.000	144.000	40,4
20	3.600	3.800	4,8	47	22.000	24.000	16,6	74	144.000	152.000	41,6
21	3.800	4.000	5,—	48	24.000	26.000	17,2	75	152.000	160.000	43,—
22	4.000	4.200	5,2	49	26.000	28.000	17,8	76	160.000	168.000	44,4
23	4.200	4.400	5,4	50	28.000	30.000	18,4	77	168.000	176.000	45,8
24	4.400	4.800	5,6	51	30.000	32.000	19,—	78	176.000	184.000	47,2
25	4.800	5.200	5,8	52	32.000	34.000	19,8	79	184.000	192.000	48,6
26	5.200	5.600	6,—	53	34.000	36.000	20,6	80	192.000		50,—
27	5.600	6.000	6,2	54	36.000	38.000	21,4				

(Strona 1).

ZEZNANIE O DOCHODZIE Nr............ ../Akt. (osób prawnych) podlegających państwowemu podatkowi dochodowemu na rok podatkowy 193..... operacyjny 193	.... (Nazwa i siedziba osoby prawnej)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

Dane dotyczące kapitału zakładowego i zysku bilansowego, ujawnione w zamknięciu rocznym za wymieniony wyżej rok operacyjny.	Kapitał Złotych (Nazwa kapitału zakładowego) Zysk bilansowy	Złotych
Dolicza się kwoty wypłacone lub przeznaczone:		
1. na rozdzielenie pomiędzy członków, wspólników, udziałowców itp. tytułem udziału w zyskach		
2. na pensje i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia osób wyższej administracji ponad normy przewidziane w art. 21 ustęp trzeci ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 2, poz. 6)		
3. na umorzenie długów lub kapitałów		
4. na powiększenie lub ulepszenie przedsiębiorstwa		
5. na utworzenie wszelkiego rodzaju funduszów rezerwowych z wyjątkiem kwot, odkładanych przez towarzystwa ubezpieczeniowe na wypłatę sum ubezpieczeniowych, a ponadto w towarzystwach na wzajemności opartych na zwroty premij dla członków ubezpieczonych		
6. na nadzwyczajne odpisania, przekraczające miarę prawidłowych odpisań (§ 14 rozp. wyk.)		
7. na inne cele, które w myśl ustawy nie mogą być potrącone z zysku podlegającego opodatkowaniu		
8. Razem		
Odlicza się:		
1.		
2.		
Dochód podlegający podatkowi		
Podatek według skali art. 23		

Zeznanie sporządzone jest według naszej najlepszej wiedzy i sumienia.

Do zeznania dołącza się:

1) Zamknięcie roczne, zawierające bilans oraz rachunek strat i zysków, 2) odpis protokołu walnego zgromadzenia, zatwierdzającego zamknięcie roczne, 3) odpis aktu organu rewizyjnego.

...., dnia .... 193... r.

(podpis firmy)

M. Sk. Nr 10 do § 63 ust. 4 r. w.
Zeznanie o dochodzie (osób prawnych), podlegających państwowemu podatkowi dochodowemu

(Strona 2).

Art. 176 Ordynacji podatkowej:

Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innym jakimkolwiek podaniu, albo też w odwołaniu lub w jakimkolwiek zgłoszeniu, złożonym w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działania takie lub zaniechanie może się przyczynić do udaremnienia wymiaru, bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

(Strona 1)

ZEZNANIE SPÓŁDZIELNI

o dochodzie podlegającym państwowemu podatkowi dochodowemu na rok 193...... Nr.........../Akt.D.

Firma w brzmieniu statutowym i siedziba:

(pieczątka)

(Datownik urzędu skarbowego)

Nazwa i siedziba związku rewizyjnego, do którego spółdzielnia należy	Data przystąpienia do związku	Czy spółdzielnia rozciąga działalność na osoby nie będące jej członkami?

Fundusz udziałowy:	Obrót ogólny zł.............., z czego przypada na obroty	
zł..............................		z niecziłonkami zł.............., czyli %
		z członkami zł.............., czyli %

Zysk wykazany w bilansie........................ zł.......... gr......

Doliczenia (stosownie do przepisów art. 8, 10 i 21 ustawy o podatku dochodowym)

a) wynagrodzenie członków zarządu, rady i komisji rewizyjnej ponad normę przewidzianą w art. 21 ustawy*) . zł.......... gr.......

b) ofiary na cele publiczne . „ .... „ ....

c) podatek dochodowy i majątkowy . . . . „ .... „ ....

d) .... „ .... „ ....

e) .... „ .... „ .... zł.......... gr......

Razem . zł.......... gr......

Odliczenia (stos. do przepisów art. 6 w zw. z art. 21 ustawy o podatku dochodow.)

a) dodatkowe wynagrodzenie zarządu, rady i komisji rewizyjnej z zysku rocznego . . zł.......... gr.......

b) takież wynagrodzenie pracowników . . . . „ .... „ ....

c) .... „ .... „ ....

d) .... „ .... „ ....

e) ......% zysku przypadającego na obroty z członkami, w myśl art. 10 p. 6 ustawy o podatku dochod. . . . . . „ .... „ .... zł.......... gr......

Pozostaje dochód do opodatkowania zł.......... gr......

Podatek według........ stopnia dochodu (art. 23 ustawy o podatku dochodowym) wynosi . . zł.......... gr......

Podział zysku (nadwyżki):

a) dywidenda od wypłaconych udziałów zł.......... gr....... (......%)

b) dywidenda od obrotu (nadpłaty i zwroty) . . . . „ .... „ .... (......%)

c) fundusze, nie podlegające podziałowi między członków . . „ .... „ ....

d) .... „ .... „ ....

e) .... „ .... „ ....

Razem zł.......... gr......

Do zeznania dołączamy:

1. Sprawozdanie roczne, zawierające bilans oraz rachunek strat i zysków.
2. Odpis protokołu walnego zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie roczne.
3. Odpis aktu rewizyjnego spółdzielni.

Zeznanie złożone jest według naszej najlepszej wiedzy i sumienia.

.............................., dn. .... 193...... r.

....

(Podpis firmowy spółdzielni)

*) W spółdzielniach, które odpowiadają warunkom art. 10 p. 6 ustawy o podatku dochodowym, a których fundusz udziałowy nie przewyższa kwoty zł 40.000, dopuszczalne jest potrącenie do zł 6.000 bez względu na stosunek sumy wynagrodzeń do funduszu udziałowego.

M. Sk. Nr 11 do § 63 ust. 4 r. w.

Zeznanie spółdzielni o dochodzie, podlegającym państwowemu podatkowi dochodowemu.

(*Strona 2*).

OBJAŚNIENIA:

Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 2, poz. 6) za potrącalne z dochodu uważa się koszty osiągnięcia i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach, podlegających zużyciu.

Z przychodów nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł za granicą położonych, a na mocy tej ustawy nie podlegających opodatkowaniu;

4) inne wydatki i straty, nie związane z osiągnięciem dochodu;

5) państwowy podatek dochodowy, nadzwyczajna danina państwowa oraz podatek majątkowy.

(Strona 1).

ZAŁĄCZNIK do zeznania o dochodzie z przedsiębiorstwa handlowego, prowadzącego księgi handlowe uproszczone za rok 193.....	.... (Nazwisko i imię lub firma: adres)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

ZESTAWIENIE

majątku i długów według inwentarza

z dnia .... 193..... r.

Stan czynny (majątek)		Stan bierny (długi)	
Gotówka	zł........	Weksle	zł........
Konta w PKO, Banku Polskim i w innych bankach	zł........	Banki	zł........
Papiery wartościowe	zł........	Wierzyciele	zł........
Towary	zł........	Nieponiesione wydatki z roku bieżącego, osiągnięte przychody roku przyszłego itp.	zł........
Weksle	zł........		
Dłużnicy	zł........		
Ruchomości i urządzenia	zł........		
Wydatki okresu przyszłego, niezrealizowane przychody roku bieżącego itp.	zł........		
Razem . .	zł........	Razem . .	zł........

Porównanie.

Stan czynny . . . . zł........
Stan bierny . . . . zł........
Różnica (czysty majątek) . . . . . . zł........

Obliczenie

strat i zysków za rok 193

Najem lokalu i magazynu	zł........	Zysk na sprzedaży towarów	zł........
Opał i światło	zł........	Inne przychody	zł........
Płace personelu i świadczenia socjalne .	zł........	(strata)	zł........
Drobne koszty	zł........		
Bonifikaty, skonta itp.	zł........		
Koszty sprzedaży (agenci itp.)	zł........		
Podatki i opłaty	zł........		
Procenty i prowizje	zł........		
Odpisy amortyzacyjne	zł........		
Inne odpisy i straty	zł........		
(Czysty zysk)	zł........		
	zł........		zł........

M. Sk. Nr 12 do § 63 ust. (6) r. w.

Załącznik do zeznania o dochodzie z przedsiębiorstwa handlowego, prowadzącego księgi handlowe uproszczone

(*Strona* 2).

O b l i c z e n i e

dochodu do opodatkowania

dolicza się | Czysty zysk zł.....................

pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym:

a).. zł.........................

b).. „ ....

c).. „ ....

d).. „ ....

zł.........................

Dochód podatkowy................................ zł.........................

O b j a ś n i e n i a:

Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) za potrącalne z dochodu uważa się koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach, podlegających zużyciu. Wymienione koszty oraz odpisy winny być zamieszczone z lewej strony zestawienia strat i zysków.

Z przychodów natomiast nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4) procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;

5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł zagranicą położonych, a na mocy tej ustawy nie podlegających opodatkowaniu;

6) inne wydatki i straty nie związane z osiągnięciem dochodu;

7) państwowy podatek dochodowy oraz podatek majątkowy.

W razie zaliczenia tych wydatków do kosztów należy w obliczeniu dochodu odnośne sumy doliczyć do czystego zysku jako pozycje niepotrącalne.

(*Strona 1*).

Załącznik do zeznania o dochodzie z przedsiębiorstwa przemysłowego, prowadzącego księgi handlowe uproszczone za rok 193......	.... (Nazwisko i imię lub firma: adres)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

ZESTAWIENIE
majątku i długów według inwentarza

z dnia .... 193...... r.

Stan czynny (majątki):

Gotówka	zł ....
Konta w P. K. O., Banku Polskim i in. bankach	zł ....
Papiery wartościowe	zł ....
Surowce i materiały pomocn. . . .	zł ....
Wyroby	zł ....
Weksle	zł ....
Dłużnicy	zł ....
Maszyny i urządzenia	zł ....
Ruchomości	zł ....
Wydatki okresu przyszłego, niezrealizowane przychody roku bieżącego itp.	zł ....
Razem . .	zł ....

Stan bierny (długi):

Weksle	zł ....
Banki	zł ....
Wierzyciele	zł ....
Nieponiesione wydatki z roku bieżącego, osiągnięte przychody roku przyszłego itp. . . .	zł ....
Razem . .	zł ....

Porównanie

Stan czynny	zł ....
Stan bierny.	zł ....
Różnica (czysty majątek)	zł ....

OBLICZENIE
strat i zysków za rok 193......

Wynagrodzenia personelu biura . .	zł ....
Koszty podróży	zł ....
Różne koszty	zł ....
Bonifikaty, skonta itp.	zł ....
Koszty sprzedaży (agenci itp.) . . .	zł ....
Podatki i opłaty	zł ....
Procenty i prowizje	zł ....
Odpisy amortyzacyjne	zł ....
Inne odpisy i straty.	zł ....
(Czysty zysk)	zł ....
	zł ....

Zysk na sprzedaży wyrobów	zł ....
Inne przychody	zł ....
(Strata)	zł ....
	zł ....

M. Sk. Nr 13 do § 63 ust. (6) r. w.

Załącznik do zeznania o dochodzie z przedsiębiorstwa przemysłowego, prowadzącego uproszczone księgi handlowe.

(*Strona 2*).

Obliczenie
dochodu do opodatkowania

czysty zysk zł ....

dolicza się:

pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym

a) .... zł ....

b) .... „ ....

c) .... „ ....

d) .... „ .... zł ....

Dochód podatkowy zł ....

O b j a ś n i e n i a:

Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) za potrącalne z dochodu uważa się koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach podlegających zużyciu. Wymienione koszty oraz odpisy winny być zamieszczone z lewej strony zestawienia strat i zysków.

Z przychodów natomiast nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;
2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;
3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;
4) procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;
5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł za granicą położonych, a na mocy tej ustawy nie podlegających opodatkowaniu;
6) inne wydatki i straty nie związane z osiągnięciem dochodu;
7) państwowy podatek dochodowy oraz podatek majątkowy.

W razie zaliczenia tych wydatków do kosztów należy w obliczeniu dochodu odnośne sumy doliczyć do czystego zysku jako pozycje niepotrącalne.

W obliczeniu strat i zysków zysk na sprzedaży wyrobów wyprowadza się przez odjęcie od przychodów poniesionych w ciągu roku kosztów produkcji (surowce i materiały pomocnicze, robocizna, siła napędowa, opał, światło, lokal itp.) i przy uwzględnieniu remanentów początkowego końcowego w danym roku operacyjnym.

(*Strona 1*).

Załącznik do zeznania o dochodzie na rok podatkowy 193..... z nieruchomości, obliczonym na podstawie ksiąg gospodarczych	.... (Nazwisko i imię właściciela lub dzierżawcy oraz adres)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

OBLICZENIE

strat i zysków za rok kalendarzowy 193.......

Koszty utrzymania nieruchomości:		Wpływ komornego	zł......
Woda	zł......	Inne wpływy . .	zł......
Centralne ogrzewanie	zł......	(Strata)	zł......
Oświetlenie, winda	zł......		
Wywóz śmieci, opłaty kanałowe, kominiarze, porządki	zł......		
Dozorca	zł......		
Koszty administracji (administrator, rządca, meldunki). . . .	zł......		
Remonty i naprawy	zł......		
Ubezpieczenia	zł......		
Drobne koszty	zł......		
Podatki i świadczenia socjalne .	zł......		
Procenty*)	zł......		
Odpisy amortyzacyjne	zł......		
„ na straty	zł......		
	zł......		
Czysty zysk . .	zł......		
Razem	zł......	Razem .	zł......

*) Należy dołączyć oddzielny wykaz osób (firm) z podaniem wysokości wypłaconej każdej z nich kwoty.

Zestawienie komornego.

Zaległość komornego na początku roku . .	zł......	gr......		
Należne komorne za rok bieżący	zł......	gr......	zł......	gr......
W ciągu roku wpłynęło tytułem komornego	zł......	gr......		
„ „ „ odpisano komornego z tytułu nieściągalności lub z in. przyczyn . . .	zł......	gr......	zł......	gr......
Zaległość komornego w końcu roku			zł......	gr......

Wykaz przedmiotów

podlegających amortyzacji.

Nr	Rodzaj lub nazwa przedmiotu	Rok nabycia lub wytworzenia (wybudowan.)	Podstawa amortyzacji	Stopa amortyzacji	Kwota odpisu
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					

(Strona 2).

Obliczenie
dochodu do opodatkowania.

Czysty zysk zł........................

dolicza się

pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym

a) .... zł........................

b) .... zł........................

c) .... zł........................

d) .... zł........................ zł........................

dochód podatkowy zł........................

OBJAŚNIENIA:

Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) za potrącalne z dochodu uważa się koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach, podlegających zużyciu. Wymienione koszty i odpisy winny być zamieszczone z lewej strony zestawienia strat i zysków.

Z przychodów natomiast nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w nieruchomość przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4) procenty od własnego kapitału;

5) inne wydatki i straty, niezwiązane z osiągnięciem dochodu;

6) państwowy podatek dochodowy oraz podatek majątkowy.

W razie zaliczenia tych wydatków do kosztów należy w obliczeniu dochodu odnośne sumy doliczyć do czystego zysku jako pozycje niepotrącalne.

Załącznik do zeznania o dochodzie na rok podatkowy 193...... z wykonywania wolnego zajęcia zawodowego, obliczonym na podstawie ksiąg gospodarczych.	.... (Nazwisko, imię i adres)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

Zawód ....

Obliczenie przychodów i rozchodów.

Suma przychodów w roku 193...... według księgi przychodu i rozchodu . . . . zł............ gr............

Suma rozchodów w tymże roku według księgi przychodu i rozchodu . . . . zł............ gr*)............

Przychód netto . . . zł............ gr............

*) Z sumy tej wydatkowano na:

a) lokal . . . . zł............
b) personel . . . . zł............
c) telefon . . . . zł............
d) porto, druki i materiały piśmienne . . zł............
e) podatki i świadczenia socjalne . . . . zł............
f) inne wydatki . . . . zł............

razem, jak wyżej . . . zł............

Obliczenie dochodu do opodatkowania.

Przychód netto . . . . zł............

Dolicza się pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym:

a) .... zł............
b) .... zł............
c) .... zł............
d) .... zł............ zł............

Dochód podatkowy . . . zł............

M. Sk. Nr 15 do § 63 ust. (8) r. w.

Załącznik do zeznania o dochodzie z wykonywania wolnego zajęcia dochodowego, obliczonym na podstawie uproszczonych ksiąg.

Załącznik do zeznania o dochodzie

OBLICZENIE DOCHODU PODATKOWEGO

na rok podatkowy 193.........

właściciela gospodarstwa wiejskiego, prowadzącego księgi gospodarcze systemem pojedynczym.

....
(Nazwisko i imię)

....
(adres)

.... (Datownik Urzędu Skarbowego)

Nazwa majątku (ów) i jego (ich) położenie ....

....
(miejscowość, gmina, powiat)

Obszar majątku (ów) — własnego i dzierżawionego: ogólny obszar w ha ....

w tym: pól uprawnych . . . ha ....
sadów . . . . . ha ....
ogrodów . . . . ha ....
łąk . . . . . . ha ....
pastwisk . . . . ha ....
wód zamkniętych . . ha ....
wód otwartych . . . ha ....

plantacji wieloletnich (wiklina, chmiel itp.) . . . . ha ....
lasów . . . . ha ....
placów, dróg, nieużytków . . . ha ....
gruntów, oddanych na deputat . ha ....
gruntów, oddanych w dzierżawę ha ....

Zestawienie tabel załącznika.

Przychody	zł	gr	Nr tabeli	Rozchody	zł	gr
Przychody gospodarcze . . .			I	Rozchody gospodarcze . .		
Świadczenia w naturze na rzecz właściciela			II	Świadczenia w naturze na rzecz gospodarstwa		
Remanent lub zwiększenie wartości produktów roślinnych (różnica rubryk 4 i 18) . .			III	Remanent lub zmniejszenie wartości produktów roślinnych (różnica rubryk 4 i 18) . .		
Remanent lub zwiększenie wartości inwentarza żywego (rubr. 21)			IV	Remanent lub zmniejszenie wartości inwentarza żywego (rubr. 22)		
Remanent lub zwiększenie wartości zapasów w lesie, tartaku, młynie lub in. zakładach (rubryki 5 i 8)			VII	Remanent lub zmniejszenie wartości zapasów w lesie, tartaku, młynie lub in. zakładach (rubryki 5 i 8) . . .		
			VIII	Amortyzacja		
Razem				Razem		
Strata				Dochód podatkowy		
Suma				Suma		

M. Sk. Nr 16 do § 63 ust. (9) r. w.

Załącznik do zeznania o dochodzie. Obliczenie dochodu podatkowego właściciela gospodarstwa wiejskiego prowadz. księgi gosp. syst. pojedyncz.

Tabela I. Przychody i Rozchody gospodarcze za rok gospod. 193...../3.....

	złote	gr		złote	gr
A. Przychody gotówkowe:			A. Rozchody gotówkowe:		
a) **gospodarcze:** za sprzedane zboże, okopowe, drzewo, ryby, inwentarz żywy, drób, nabiał, produkty gospodarstwa i zakładów z gospodarstwem związanych, czynsze dzierżawne, pobrane odsetki i in.			a) **gospodarcze:** na zakup nasion, nawozów, pasz, materiałów magazynowych, inwentarza żywego, narzędzi z okresem używalności do lat 5, na płace służby i najemników, remonty narzędzi i budynków, ubezpieczenia rzeczowe, podatki potrącalne, odsetki od długów, in. koszty		
b) **niegospodarcze:** wpłaty właściciela i dłużników, otrzymane pożyczki, wpływ za weksle, wpływ za sprzedaną ziemię, maszyny i narzędzia z okresem używalności powyżej lat 5 itp. . . .			b) **niegospodarcze:** na zakup ziemi, na nowe budowle i urządzenia z okresem używalności powyżej lat 5, na spłatę wierzycieli i weksli własnych, udzielone pożyczki, lokaty w bankach, odsetki od długów prywatnych, wypłaty właścicielowi itp.		
Razem przychód wg księgi kasowej			Razem rozchód wg księgi kasowej		
B. Przychody kredytowe:			B. Rozchody kredytowe:		
a) **gospodarcze** (wg wyszczególnienia w części A pkt a) tabeli):			a) **gospodarcze** (wg wyszczególnienia w części A pkt a) tabeli):		
1) strona „Winien" księgi Dłużników i Wierzycieli			1) Strona „Ma" Księgi Dłużników i Wierzycieli		
2) Strona „Przychód" Księgi (konta) Weksli przyjętych (obcych) . . .			2) Strona „Rozchód" Księgi (konta) Weksli wydanych (własnych) . .		
Razem			Razem		
b) **niegospodarcze:**			b) **niegospodarcze:**		
1) Strona „Winien" Księgi Dłużników i Wierzycieli			1) Strona „Ma" Księgi Dłużników i Wierzycieli		
2) Strona „Przychód" Księgi (konta) Weksli przyjętych (obcych) i wydanych (własnych)			2) Strona „Rozchód" Księgi (konta) Weksli przyjętych (obcych) i wydanych (własnych)		
Razem			Razem		

C. Zestawienie Przychodów i Rozchodów gospodarczych

Przychody gospodarcze	złote	gr	Rozchody gospodarcze	złote	gr
Gotówkowe (wymienione w części A punkt a) tabeli)			**Gotówkowe** (wymienione w części A punkt a) tabeli)		
Kredytowe (wymienione w części B punkt a) tabeli)			**Kredytowe** (wymienione w części B punkt a) tabeli)		
Razem			Razem		

Tabela II. Świadczenia w naturze	Na rzecz właściciela	Na rzecz gospodarstwa
Wartość mieszkania właściciela i jego służby osobistej według ustalonych norm: .... izb po zł		
Wartość drobiu i produktów, o ile nie są księgowane (warzywa, jarzyny, owoce, opał itp.) wybranych na potrzeby domowe właściciela i jego służby osobistej, według ustalonych norm:		
.... po zł		
.... " "		
.... " "		
Wartość innych świadczeń na rzecz właściciela, konie wyjazdowe itp.		
Wartość produktów zakupionych na wyżywienie pracowników gospodarstwa według ustalonych norm:		
Ilość osób: a) dorosłych .... dni .... po zł		
b) dzieci .... " .... " "		
Razem		

Tabela III.

Produkcja roślinna	Pozostałość na początku roku: kwintali	Cena	Wartość w zł	Zebrano: z obszaru w ha	kwintali	Dokupiono kwintali	Razem (kol. 2+6+ + 7)	Sprzedano (w kwintalach)	Zużyto w gosp. (deputat, paszę) (w kwintalach)	Dla właściciela (w kwintalach)	Wysiew na obszarze w ha	Wysiew w kwintalach	Inne rozchody w kwintalach	Razem rozchody (kol. 9+10+ + 11 + + 13 + + 14)	Pozostałość w końcu roku: kwintali	Cena	Wartość w złotych
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Żyto																	
Pszenica . . .																	
Jęczmień . . .																	
Owies																	
Mieszanka. . .																	
Buraki cukrowe																	
Ziemniaki . . .																	
Groch																	
Seradela, wyka, łubin																	
Nasiona (seradeli, koniczyny, traw)																	
....																	
....																	
....																	
Koniczyna na siano																	
Buraki pastewne																	
....																	
		Razem														Razem	

Różnica pomiędzy sumami rubryk 4 i 18.

Zwiększenie / Zmniejszenie wartości remanentu = zł ....

Tabela IV.

Obroty inwentarzem żywym	Pozostałość na początku roku			Przychód (w sztukach)			Razem (kol 2+ +5+6+ +7)	Rozchód (w sztukach)				Z przeklasyfik.	Razem (kol. 9 do 13)	Pozostałość w końcu roku*)			Różnica w ilości**)		Cena zł	Wart. różnicy w końcu roku w złotych	
	Sztuk	Cena	Wartość zł	Z urodzenia	Z kupna	Z przeklasyfik.		Sprzedaż	Ubito na dom właśc.	Padło	Na deputat			Sztuk	Cena	Wartość zł	+	—		+	—
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
Konie																					
Źrebaki																					
Stadniki i woły . .																					
Krowy																					
Jałówki																					
Cielęta																					
Opasy																					
Knury																					
Maciory																					
Tuczniki																					
Warchlaki																					
Prosięta																					
Owce																					
....																					
Drób																					
R a z e m																					
Różnica ostateczna (wpisać jedną sumę: + albo —)																					

*) W razie szacowania całego inwentarza żywego według poszczególnych sztuk kolumny 18 do 22 pozostawia się bez wypełnienia.

**) W razie szacowania różnicy ilościowej inwentarza żywego zgodnie z § 87 r. w. kolumny 16 i 17 nie wypełnia się.

Tabela V. Obroty mlekiem.

Ogólny udój roczny litrów	Rozchody w litrach rocznie					
	Sprzedano	Na dom właściciela	Na użytek gospodarstwa (deputat, karm.)	Przerobiono na masło, sery itp.	Inne rozchody	Razem

Tabela VI. Produkcja leśna

Obszar rocznego zrębu wg planu leśnego .... ha

Rzeczywisty wyrąb w roku gospodarczym .... ha, w tym nadzwyczajny wyrąb .... ha

	Wyrobiono	Sprzedano	Deputat	Inwestycje	Na tartak	Inne
Budulec m^3						
Drzewo opałowe mp.						
Gałęzie i inne mp						
....						

Tabela VII. Zapasy w lesie, tartaku, młynie, gorzelni i innych zakładach

Rodzaj zakładu	Produkt lub surowiec	Na początku roku			W końcu roku		
		Ilość	Cena	Wartość	Ilość	Cena	Wartość
	Razem . . .						

Zwiększenie / Zmniejszenie wartość remanentów = zł....................

Tabela VIII. Zestawienie przedmiotów majątkowych, podlegających amortyzacji

(Według grup przedmiotów i lat ich nabycia)

Rodzaj lub nazwa przedmiotu	Rok nabycia (wytworzenia)	Podstawa amortyzacji	% odpisu	Kwota odpisu

.... , dnia .... 193...... r.

....

(podpis)

Załącznik do zeznania o dochodzie na rok podatkowy 193...... właściciela gospodarstwa wiejskiego, prowadzącego księgi gospodarcze systemem podwójnym.	.... (Nazwisko i imię) ...... (adres)	(Datownik Urzędu Skarbowego)

Nazwa majątku (ów) i jego (ich) położenia (miejscowość, gmina i powiat) ......

......

Obszar majątku (ów) — własnego i dzierżawionego: ogólny obszar w ha ......

— w tym: pól uprawnych . . . ha ......
sadów . . . . ha ......
ogrodów . . . . . ha ......
łąk . . . . ha ......
pastwisk . . . . . . ha ......
wód zamkniętych . . ha ......
wód otwartych . . . ha ......

plantacji wieloletnich (wiklina, chmiel i in.) . . . . ha ......
lasów . . . . ha ......
placów, dróg i nieużytków . . . ha ......
gruntów, oddanych
na deputat . . . . ha ......
w dzierżawę . . . . ha ......

1. Zestawienie przedmiotów majątkowych podlegających amortyzacji

(według grup przedmiotów i lat ich nabycia)

Rodzaj lub nazwa przedmiotu	Rok nabycia lub wytworzenia	Podstawa amortyzacji	% odpisu	Kwota odpisu

M. Sk. Nr 17 do § 63 ust. (10) r. w.

Załącznik do zeznania o dochodzie właśc. gosp. wiejsk. prowadzącego księgi gospodarcze systemem podwójnym.

2. Zestawienie obrotów

(według Księgi Głównej)

Nr folia ks. gł.	Nazwa rachunku Księgi Głównej	Bilans otwarcia na dz. 1.7.193...		Obroty w ciągu okresu operac.		Bilans zamkn. w dn. 30.6.193		Rachunek Strat i Zysków	
		W-n	Ma	W-n	Ma	W-n	Ma	W-n	Ma

3. Obroty inwentarzem żywym	Stan na początku roku (w sztukach)	PRZYCHÓD (w sztukach)				Razem (kol. 3 do 6)	ROZCHÓD (w sztukach)						Razem (kol. 8 do 13)	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego		
		Z urodzenia	Z kupna	Z przeklasyfikowania			Sprzedaż	Ubito na dom właśc.	Padło	Na deputat	Z przeklasyfikowania			sztuk	cena	wartość w zł
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Konie . . .																
Źrebaki . . .																
Stadniki i woły																
Krowy . . .																
Jałówki . . .																
Cielęta . . .																
Opasy . . .																
Knury . . .																
Maciory . . .																
Tuczniki . . .																
Warchlaki . . .																
Prosięta . . .																
Owce . . .																
Drób . . .																
														Razem		

4. Obroty mlekiem:	Ogólny udój roczny litrów	Rozchody w litrach rocznie					
		Sprzedano	Na dom właściciela	Na deputat	Przerobiono na masło, sery itp.	Inne rozchody	Razem

5. Produkcja roślinna	Pozostałość na początku roku			Zbiór		Dokupiono kwintali	Razem (kol. 2 + 6 + + 7)	Sprzedano	Zużyto w gospodarstwie (deputat, pasza)	Dla właściciela	Wysiew		Inne rozchody w kwintalach	Razem rozchody (rubr. 9 + 10 + 11 + + 13 + 14)	Pozostałość w końcu roku		
	kwint.	cena z dn. 1 lipca	wartość w zł	z obszaru	kwintali			w kwintalach			na obszarze w ha	w kwintalach			kwintali	cena	wartość w zł
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Żyto																	
Pszenica																	
Jęczmień																	
Owies																	
Mieszanka																	
Buraki cukrowe																	
Ziemniaki																	
Groch																	
Seradela, wyka, łubin																	
Nasiona (seradeli, koniczyny, traw)																	
Buraki pastewne																	
Ugory														Razem			

6. Produkcja leśna Obszar rocznego zrębu wg planu leśnego ..... ha		Rzeczywisty wyrąb w roku gospodarczym ..... ha w tym nadzwyczajny wyrąb ..... ha				
	Wyrobiono	Sprzedano	Deputat	Inwestycje	Na tartak	Inne
Budulec m³						
Drzewo opał. mp.						
Gałęzie i inne						

7. Zapasy w lesie, tartaku, młynie, gorzelni i innych zakładach

Rodzaj zakładu	Produkt lub surowiec	Na początku roku			W końcu roku		
		Ilość	Cena	Wartość	Ilość	Cena	Wartość

.... dnia .... 193 .... r.

....

(podpis)

Załącznik do zeznania o dochodzie

Obliczenie dochodu podatkowego na rok podatkowy 193...... właściciela gospodarstwa wiejskiego o obszarze do 50 ha, prowadzącego księgi gospodarcze sposobem uproszczonym

(Strona 1).

....
(Nazwisko i imię)

....
(Adres)

....

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Położenie gospodarstwa ....
(miejscowość, gmina, powiat) ....
Obszar gospodarstwa
(własnego i dzierżawionego): ogólny obszar ha ....
w tym: pól uprawnych ha ....
sadów i ogrodów „ ....
łąk „ ....
pastwisk „ ....
wód „ ....
lasów „ ....
nieużytków „ ....

Inwentarz żywy:

		Na początku okresu gosp.	Na końcu okresu gosp.
konie	szt.	....	....
źrebaki	„	....	....
woły	„	....	....
krowy	„	....	....
jałówki	„	....	....
cielęta	„	....	....
knury	„	....	....
maciory	„	....	....
prosięta	„	....	....
owce	„	....	....

	I. Przychody za rok gospodarczy 193...../3......	Złote	gr
1	**Przychody:**		
	A. gospodarcze: a) za ziemiopłody, produkty, przetwory, inwentarz żywy itp.	....	....
	b) z furmaństwa, sprzedaży przedmiotów wytworzonych w domu i in. zarobków ubocznych	....	....
	B. niegospodarcze: a) za sprzedaną ziemię, maszyny, narzędzia z okresem używalności powyżej lat 5 itp. . zł........		
	b) pożyczone z banków lub od osób trzecich . . . . . . „........		
	c) . . . . „........		
	Razem przychód wg księgi kasowej	....	....
2	Przybyło inwentarza żywego w porównaniu ze stanem na początku roku gospodarczego		
	a) koni szt. .... po zł........	....	....
	b) .... „ .... „ „........	....	....
	c) krów „ .... „ „........	....	....
	d) .... „ .... „ „........	....	....
	e) .... „ .... „ „........	....	....
3	Wartość produktów wybranych z gospodarstwa na potrzeby domowe właściciela, członków rodziny i domowników, nie zatrudnionych w gospodarstwie wg ustalonych norm:		
	Ilość osób: a) dorosłych .... dni........ po zł........ rocznie	....	....
	b) dzieci do lat 16 .... „........ „ „........ „	....	....
4	Wartość mieszkania właściciela według ustalonych norm: izb .... po zł........ rocznie	....	....
	Razem . . .	....	....
	Potrąca się przychody niegospodarcze, wymienione w punkcie 1 lit. B:	....	....
	Przychody . .	....	....

M. Sk. Nr 18 do § 63 ust. (11) r.w.
Załącznik do zeznania o dochodzie. Obliczenie dochodu pod. właściciela gospod. wiejskiego do 50 ha, prowadz. ks. gosp. spos. uproszczonym.

(*Strona 2*).

	II. Rozchody za rok gospodarczy 193......./3.......	Złote	gr
1	**Rozchody:**		
	A. Gospodarcze: na zakup nasion, nawozów, pasz, materiałów, inwentarza żywego, narzędzi z okresem używalności do lat 5, na płace służby i najemników, remonty narzędzi i budynków, ubezpieczenia, podatki potrącalne i in. koszty .	....	
	B. Niegospodarcze: a) na utrzymanie domu, wyżywienie członków rodziny i pracowników, odzież, kształcenie dzieci itp. zł........		
	b) na zakup ziemi, na nowe budowle i urządzenia z okresem używalności powyżej lat 5, udzielone pożyczki, złożono w PKO i bankach itp. . . . . zł........		
	Razem wg Księgi Kasowej	....	....
2	Ubyło inwentarza żywego w porównaniu ze stanem na początku roku gospodarczego:		
	a) koni szt. .... po zł		
	b) .... „ .... „ „		
	c) krów „ .... „ „		
	d) .... „ .... „ „		
	e) .... „ .... „ „		
3	Wartość produktów zakupionych na wyżywienie pracowników gospodarstwa oraz członków rodziny zatrudnionych w gospodarstwie wg ustalonych norm.		
	Ilość osób: a) dorosłych . . . dni........ po zł		
	b) dzieci do lat 16 . . . „ .... „ „		
	Razem . . .	....	
	Potrąca się rozchody niegospodarcze, wymienione w punkcie 1 lit. B		
	Rozchody . .	....	
4	Odpisy na zużycie budynków i narzędzi:		

Rodzaj lub nazwa przedmiotu	Rok nabycia (wytworzenia)	Podstawa amortyzacji	% odpisu	Kwota odpisu
a)	....	....	....	....
b)	....	....	....	....
c)	....	....	....	....
d)	....	....	....	....
e)	....	....	....	....

Razem . . . .

Obliczenie nadwyżki:

I Przychody . . . .

II Rozchody i odpisy . . . .

Dochód podatkowy — strata ....

........, dn. .... 193........ r.

....
(podpis)

(*Strona 1*).

Z E Z N A N I E

dla obliczenia różnicy

pomiędzy podatkiem dochodowym, potrącanym przez służbodawcę(ów) a podatkiem od łącznego wynagrodzenia, otrzymanego w ciągu 193...... roku.

....

....
(Nazwisko i imię)

....

....

....
(Dokładny adres z dnia 15 grudnia)

(Datownik Urzędu Skarbowego

Otrzymane wynagrodzenia i dokonane przez służbodawcę(ów) potrącenia:

NAZWISKO I IMIĘ lub firma i dokładny adres służbodawcy	Kwota otrzymanego wynagrodzenia w roku 193.....		Potrącono podatku dochodowego		Urząd skarbowy do którego wpłacono potrącony podatek	UWAGI
	Zł	gr	Zł	gr		
1	2		3		4	5
Razem . . .						

Obliczenie różnicy podatku:

	OBLICZENIE RÓŻNICY na cały rok zł	gr	półrocznie zł	gr
Od łącznej sumy otrzymanych uposażeń zł..................... gr.........				
podatek wg tabeli potrąceń wynosi......% czyli zł..................... gr.........				
Ponieważ służbodawca(y) potrącił(li)........... zł..................... gr.........				
pozostaje zatem do zapłacenia.....................	....	....	....	....

Pierwszą ratę półroczną, płatną do 15 kwietnia b. r., jednocześnie wpłacam. Drugą ratę uiszczę w terminie do dnia 15 października b. r. Zapewniam, że wszelkie dane zeznałem wg najlepszej wiedzy i sumienia.

...., dn. .... 193...... r.

....
(podpis)

DZIENNIK WPŁAT	Pieczęć okrągła urzędu wysyłającego	URZĘDOWI SKARBOWEMU	Datownik urzędu otrzymującego
data .... poz.		w	

M. Sk. Nr 19 do § 64 r. w.

Zeznanie dla obliczenia różnicy pomiędzy podatkiem dochodowym potrąconym przez poszczególnych służbodawców, a podatkiem od łącznego wynagrodzenia, otrzymanego razem w ciągu 193... r.

(*Strona 2*).

Skala potrąceń podatku dochodowego od uposażeń.

L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego w złotych		Stopa procentowa podatku	L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego w złotych		Stopa procentowa podatku	L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do			ponad	do			ponad	do	
1	1.500	1.600	1	28	6.000	6.400	6,4	55	38.000	40.000	22,2
2	1.600	1.700	1,2	29	6.400	6.800	6,6	56	40.000	44.000	23
3	1.700	1.800	1,4	30	6.800	7.200	6,8	57	44.000	48.000	23,8
4	1.800	1.900	1,6	31	7.200	7.600	7	58	48.000	52.000	24,6
5	1.900	2.000	1,8	32	7.600	8.000	7,2	59	52.000	56.000	25,4
6	2.000	2.100	2	33	8.000	8.800	7,8	60	56.000	60.000	26,2
7	2.100	2.200	2,2	34	8.800	9.600	8,2	61	60.000	64.000	27,2
8	2.200	2.300	2,4	35	9.600	10.400	8,6	62	64.000	68.000	28,2
9	2.300	2.400	2,6	36	10.400	11.200	9,2	63	68.000	72.000	29,2
10	2.400	2.500	2,8	37	11.200	12.000	9,8	64	72.000	76.000	30,2
11	2.500	2.600	3	38	12.000	13.000	10,6	65	76.000	80.000	31,2
12	2.600	2.700	3,2	39	13.000	14.000	11,4	66	80.000	88.000	32,2
13	2.700	2.800	3,4	40	14.000	15.000	12,2	67	88.000	96.000	33,2
14	2.800	2.900	3,6	41	15.000	16.000	13	68	96.000	104.000	34,4
15	2.900	3.000	3,8	42	16.000	17.000	13,6	69	104.000	112.000	35,6
16	3.000	3.100	4	43	17.000	18.000	14,2	70	112.000	120.000	36,8
17	3.100	3.200	4,2	44	18.000	19.000	14,8	71	120.000	128.000	38
18	3.200	3.400	4,4	45	19.000	20.000	15,4	72	128.000	136.000	39,2
19	3.400	3.600	4,6	46	20.000	22.000	16	73	136.000	144.000	40,4
20	3.600	3.800	4,8	47	22.000	24.000	16,6	74	144.000	152.000	41,6
21	3.800	4.000	5	48	24.000	26.000	17,2	75	152.000	160.000	43
22	4.000	4.200	5,2	49	26.000	28.000	17,8	76	160.000	168.000	44,4
23	4.200	4.400	5,4	50	28.000	30.000	18,4	77	168.000	176.000	45,8
24	4.400	4.800	5,6	51	30.000	32.000	19	78	176.000	184.000	47,2
25	4.800	5.200	5,8	52	32.000	34.000	19,8	79	184.000	192.000	48,6
26	5.200	5.500	6	53	34.000	36.000	20,6	80	192.000		50
27	5.600	6.000	6,2	54	36.000	38.000	21,4				

Objaśnienia:

1. Zeznania dla obliczenia różnicy składają osoby, które otrzymały w 19........ r. wynagrodzenia od różnych służbodawców, o ile łączna suma tych wynagrodzeń przekracza 1.500 zł — oraz osoby, które otrzymały w ciągu roku od jednego służbodawcy dwa lub więcej wynagrodzeń periodycznych bądź też obok wynagrodzenia periodycznego również wynagrodzenie jednorazowe, o ile ogólna suma tych wynagrodzeń przekroczyła 4.800.— zł.
2. Dane do rubr. 1 — 4 należy wpisać na podstawie informacji, zaciągniętych u służbodawców.
3. Podane wynagrodzenia obejmować winny zarówno wynagrodzenia w gotówce, jak i w naturze.
4. Wpłata różnicy ma być dokonana na konto czekowe właściwego urzędu skarbowego lub do kasy tego urzędu bezpośrednio w 2 równych ratach półrocznych, a mianowicie do dnia 15 kwietnia i 15 października.

Art. 176 Ordynacji podatkowej:

Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innym jakimkolwiek podaniu, albo też w odwołaniu lub w jakimkolwiek zgłoszeniu, złożonym w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie może się przyczynić do udaremnienia wymiaru bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega karze grzywny w wysokości od jedno- do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

(Strona 1).

WYKAZ POTRĄCEŃ
na państwowy podatek od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę oraz na specjalny podatek od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych.

Służbodawca: ....

....

....

Adres służbodawcy: ....

Kasa Urzędu Skarbowego przyjęła zł.................. gr..........

poz. Dzien. wpłat ....

z dnia.. 193.......r.

....

(podpis)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Nr kol.	Nazwisko i imię pracownika	Spełniane funkcje	Data wypłaty	Wynagrodzenie wypłacone: za okres	Wynagrodzenie wypłacone: w gotówce	Wynagrodzenie wypłacone: w naturze	Kwota wynagrodzenia wg rubr. 6 + 7 obliczona w stosunku roczn.	Wypłacone wynagrodzenie jednorazowe	Razem rubr. 8 + 9	Stopa% podatku przypadająca od dochodu z rubr. 10	Wynagrodzenie, podlegające pod. dochodowemu za dany okres rubr. 6 + 7 lub 9	Potrącono pod. dochodowego: Kwota podatku	Potrącono pod. dochodowego: Kwota dodatku komunalnego	Wynagrodzenie, podlegające specjalnemu podatkowi za dany okres rubr. 6 + 7 + 9	Potrącono pod. specjalnego: stopa% podatku	Potrącono pod. specjalnego: Kwota
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Do przeniesienia																

M. Sk. Nr 20 do § 90 r. w.
Wykaz potrąceń na państwowy podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Nr kol.	Nazwisko i imię pracownika	Spełniane funkcje	Data wypłaty	Wynagrodzenie wypłacone			Kwota wynagrodzenia wg rubr. 6 + 7 obliczona w stosunku roczn.	Wypłacone wynagrodzenie jednorazowe	Razem rubr. 8 + 9	Stopa% podatku przypadająca od dochodu z rubr. 10	Wynagrodzenie, podlegające pod. dochodowemu za dany okres rubr. 6+7 lub 9	Potrącono pod. dochodowego		Wynagrodzenie, podlegające specjalnemu podat. za dany okres rubr. 6+7+9	Potrącono pod. specjalnego	
				za okres	w gotówce	w naturze						Kwota podatku	Kwota dodatku komunalnego		stopa% podatku	Kwota
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Z przeniesienia																

OBJAŚNIENIA:

1) Spełnianą funkcję oznacza się w rubr. 3 w skrócie, np. dyr(ektor), nacz(elnik), ref(erent) prok(urent), rob(otnik) itp.
2) Jeżeli pracownikowi wypłacono uposażenie w naturze, należy ilość i rodzaj świadczeń w naturze podać na końcu wykazu, czyniąc w rubr. 7 przy odpowiednich pozycjach odsyłacze.
3) Wykaz potrąceń do podatku dochodowego od uposażeń Dz. II) oraz specjalnego podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych, sporządza się łącznie dla obydwóch podatków po upływie miesiąca, przy czym dla obliczenia podatku dochodowego należy uwidocznić w wykazie każdy okres wypłaty odrębnie, dla obliczenia zaś podatku specjalnego jedynie ogólną kwotę wynagrodzeń, wypłaconych w ciągu miesiąca.
4) Jeżeli arkusz nie wystarczy, należy użyć arkusza dodatkowego.
5) Wykaz należy złożyć Urzędowi Skarbowemu jednocześnie z dokonaniem wpłaty.

.... dn. .... 193...... r.

....

....

....

....

(nazwa i adres instytucji)

ZAŚWIADCZENIE

.... [1]) zaświadcza,

że .... [2]) należy się

suma zł .... gr .... z tytułu ....

....

Ta należność jest bezsporna; stała się wymagalna w dniu .... 193...... r

Zgodnie z wnioskiem wierzyciela powyższa należność nie zostanie jemu wypłacona, lecz zostanie

wpłacona do Kasy Urzędu Skarbowego w .... na poczet ....

....

....

Wydatek ten zostanie zarachowany na dział .... paragraf .... pozycję ....

.... budżetu Ministerstwa ....

....

....

....

(podpis)

Pieczęć:

[1]) określenie władzy, wydającej zaświadczenie

[2]) imię i nazwisko bądź firma lub nazwa wierzyciela oraz jego adres.

M. Sk. Nr 21 do § 92 ust. 3 r. w.

409

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1937 r.

w sprawie tłuszczów zwolnionych spod opodatkowania.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 130) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyrób tłuszczów zwolnionych spod opodatkowania rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 77) podlega przepisom następującym:

1) zamierzony wyrób takich tłuszczów powinien być zgłoszony pisemnie przez przedsiębiorcę wytwórni rejonowi kontroli skarbowej najpóźniej na 24 godziny przed rozpoczęciem wyrobu, przy czym w zgłoszeniu należy podać, kiedy, jakie rodzaje tłuszczów i z jakich produktów będą wyrabiane;

2) nad wyrobem tłuszczów będzie roztoczony stały nadzór kontroli skarbowej;

3) przebieg wyrobu oraz gotowe tłuszcze powinny być zapisane do odpowiednich ksiąg kontrolnych przewidzianych w § 48 pkt a)—c) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1935 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 234);

4) gotowe tłuszcze, zwolnione spod opodatkowania, powinny być przechowywane poza magazynem tłuszczów opodatkowanych, z wyjątkiem przypadków, gdy przedsiębiorstwo nie produkuje oraz nie posiada zapasów tłuszczów opodatkowanych.

§ 2. Tłuszcze wymienione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1937 r., wyrobione przed dniem wejścia w życie powyższego rozporządzenia i nie wywiezione z wytwórni, korzystają ze zwolnienia spod opodatkowania, jeżeli wyrób tych tłuszczów odbywał się pod nadzorem kontroli skarbowej i został dokładnie uwidoczniony w przepisowych księgach obrachunkowych.

§ 3. Tłuszcze wymienione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1937 r., przywożone z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska — będą zwalniane spod opodatkowania, jeżeli przy odprawie celnej lub przekazowej zostanie ustalone przez zbadanie próbki tłuszczów w laboratorium chemicznym Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie, że do ich wyrobu użyto tylko produktów uzasadniających zwolnienie tłuszczów od podatku w myśl wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów. Koszt badania próbki ponosi osoba sprowadzająca tłuszcze.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1937 r. Nr 35, poz. 271).

410

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz 842).

Nr 494 (do art. 82 i 83 u. o. s.). Wykładnie 253 i 258, ogłoszone w Nr 4 i 7 z 1930 r. Dz. Urz., zostają zastąpione tekstem następującym:

Korzystanie z kredytu, opartego o rejestrowy zastaw rolniczy (rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 360 oraz rozporządzenie ministerialne z dn. 14 lipca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 658) jest zazwyczaj ujmowana w następującą formę prawną:

Osoba, która chce otrzymać pożyczkę w ramach kredytu, o którym mowa, otrzymawszy **promesę** (przyrzeczenie udzielenia pożyczki) od instytucji kredytowej, wymienionej w art. 3 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, sporządza dokument **umowy zastawniczej** (art. 5 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej oraz § 12 powołanego rozporządzenia ministerialnego). W umowie tej oświadcza zastawca, że na wymienionych w umowie produktach rolnictwa lub przemysłu rolnego ustanawia rejestrowy zastaw rolniczy celem zabezpieczenia należności zastawnika z tytułu wekslu (względnie weksli); umowa zastawnicza wymienia w szczególności: 1) znamiona wekslu (względnie weksli), a mianowicie sumę wekslową, datę wystawienia, datę płatności oraz osobę wystawcy, a przy wekslach trasowanych również osobę akceptanta, 2) kwotę, dla której zastaw zostaje ustanowiony; ta kwota nieraz przewyższa sumę wekslową (sumę, wymienioną w promesie); nad-

wyżka obejmuje należności uboczne (odsetki, koszty sądowe itp.).

Jeżeli instytucja kredytowa, która udzieliła pożyczki, nie należy do banków państwowych, to sporządza dokument **przelewu** (cesji), w którym stwierdziwszy, że weksel, dla którego został ustanowiony rejestrowy zastaw rolniczy, przeniosła drogą indosu na Bank Polski, „ustępuje Bankowi Polskiemu wszelkie prawa, przysługujące dotychczas cedentowi, jako zastawnikowi, do należącego do zastawcy....." (zboża itp.) „stanowiącego przedmiot rejestrowego zastawu rolniczego".

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że do pism, wyżej wymienionych, stosuje się ustawę o opłatach stemplowych w sposób następujący:

Promesa (przyrzeczenie udzielenia pożyczki) jest wolna od opłaty stemplowej na mocy art. 134 (ustęp drugi, zdanie drugie) u. o. s.

Weksle, o których wyżej mowa, podlegają opłacie według zasad ogólnych, podanych w ustępie pierwszym art. 122, w ustępie pierwszym art. 123, w art. 124 oraz w ustępie pierwszym art. 125.

Dokument umowy zastawniczej — jeśli kwota, dla której zostaje ustanowiony zastaw, przewyższa sumę wekslową — podlega opłacie w wysokości 5 zł, przewidzianej w ustępie drugim art. 82 u. o. s., a mianowicie w myśl punktu 5 powołanego artykułu, gdyż różnica między kwotą, dla której zostaje ustanowiony rejestrowy zastaw rolniczy, a sumą wekslową, stanowi kaucję na zabezpieczenie należności ubocznych.

Co do pozostałej treści tegoż dokumentu, zawierającej ustanowienie zastawu dla należności z wekslu, Ministerstwo Skarbu zezwala na podstawie art. 49 i 177 u. o. s. oraz w związku z ustępem drugim art. 83 u. o. s. a) na odroczenie wymiaru i uiszczenia opłaty stemplowej do chwili wypłacenia sumy pożyczki, b) na ostateczne zaniechanie wymiaru i uiszczenia opłaty stemplowej w razie stwierdzenia przez bank, udzielający kredytu, że weksle, wymienione w dokumencie umowy zastawniczej, zostały sporządzone i że od tych weksli całkowicie uiszczono opłatę stemplową, należną w myśl ustępu pierwszego art. 122 u. o. s., bądź że przyrzeczona pożyczka nie zostanie wypłacona na skutek niedopełnienia warunków promesy.

Dokument przelewu (cesji) podlega opłacie, przewidzianej w art. 139 u. o. s., jeżeli został sporządzony lub uwierzytelniony notarialnie. W braku tego warunku formalnego dokument przelewu nie podlega opłacie stemplowej, w myśl bowiem art. 66 u. o. s. pismo, stwierdzające przelew, podlega opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy przelew prawa nastąpił drogą sprzedaży cedowanego prawa lub drogą zamiany prawa na inną rzecz ruchomą albo celem spłacenia długu (L. D. V. 44720/5/37).

411

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1937 r.

L. D. III. 5977/4/37

w sprawie wymiany znaczków sądowych.

Do

Izby Skarbowej
w Łucku.

Na sprawozdanie z dnia 16 lutego b. r. Nr III. 106/3/232/36, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości wyjaśnia, że wobec postanowień § 8 ust. 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 971), przy wymianie uszkodzonych znaczków sądowych zgłoszonych do wymiany przez dystrybutora ma odpowiednie zastosowanie § 94 r. w. s. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 99 p. 842).

Kasy Urzędów Skarbowych przy wymianie uszkodzonych a nie wycofanych z obiegu znaczków sądowych, przedstawionych przez dystrybutorów, powinny pobierać opłatę, wynoszącą zasadniczo 10% wartości nominalnej znaczków.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Kasom Urzędów Skarbowych
do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

412

OKÓLNIK C. 1 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 maja 1937 r.

L. D. IV. 7312/3/37

w sprawie przywozu za pośrednictwem krajów macierzystych towarów, pochodzących z kolonii.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przepisy § 9 okólnika L. D. IV. 16979/3/35 z dnia 28 maja 1935 r. w sprawie stwierdzania pochodzenia i przychodzenia towarów przy odprawie celnej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 15 poz. 361) w brzmieniu nadanym okólnikiem L. D. IV 30521/3/35 z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 32 poz. 720) mają zastosowanie również przy stosowaniu ceł kon-

wencyjnych do towarów pochodzących z kolonii, krajów mandatowych, z krajów pozostających pod protektoratem państwa traktatowego, a przywożonych nie bezpośrednio z kraju pochodzenia, lecz za pośrednictwem metropolii. W dziedzinie stosowania ceł konwencyjnych i zakazów przywozu metropolie i kolonie są traktowane jako oddzielne kraje.

Wyjaśnienie niniejsze obowiązuje na przyszłość.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

413

OKÓLNIK C. 2 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 maja 1937 r.

L. D. IV. 10168/1/37

w sprawie złożenia przez Polski Związek Żeglarski, Polski Związek Towarzystw Wioślarskich i Polski Związek Kajakowy gwarancji za należności celne i inne od łodzi wprowadzonych do polskiego obszaru celnego na podstawie tryptyków.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z przepisami § 17 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 387), Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że na skutek złożonej gwarancji, upoważniło aż do odwołania:

1) Polski Związek Żeglarski,

2) Polski Związek Towarzystw Wioślarskich,

3) Polski Związek Kajakowy,

do wydawania zarządom zagranicznych klubów (związków) sportowych lub turystycznych, tryptyków na łodzie (wiosłowe, żaglowe, motorowe, kajaki itp.).

Wobec powyższego łodzie wprowadzone do polskiego obszaru celnego w ruchu turystycznym na podstawie wspomnianych tryptyków wydanych przez którykolwiek z powyższych Związków, podlegają odprawie warunkowej w myśl powołanego na wstępie rozporządzenia, bez składania osobnego zabezpieczenia celnego.

Wzór tryptyku zostanie przesłany zainteresowanym Urzędom Celnym dodatkowo.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 maja 1937 r. Nr 110, poz. 166).

414

OKÓLNIK T. 30 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 maja 1937 r.

L. D. IV. 11026/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1083 i 1188).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Aparaty do humanitarnego uboju zwierząt, przedstawiające rękojeść zaopatrzoną w ruchomy bolec, oraz w zamek pneumatyczny lub zamek z iglicą do zakładania odpowiedniej spłonki lub łuski ze spłonką, należy clić wg poz. 1083 pktu i litery odpowiedniej taryfy celnej, jako aparaty oprócz osobno wymienionych.

2) Amunicja do ubojowych aparatów bolcowych zaopatrzonych w zamki iglicowe podlega cłu następująco:

a) spłonki, tj. kapsle wytłoczone z jednego kawałka blachy mosiężnej i napełnione materiałem wybuchowym — według poz. 1188 p. 2 taryfy celnej;

b) łuski mosiężne z materiałem wybuchowym i spłonką osadzoną w podstawie łuski — według poz. 1188 p. 5 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

415

OKÓLNIK C. 3 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 maja 1937 r.

L. D. IV. 9216/2/37

w sprawie uchylenia mocy obowiązującej okólnika z dnia 27 czerwca 1936 r. L. D. IV. 15059/ /2/36 zmienionego częściowo okólnikiem z dnia 1 sierpnia 1936 r. L. D. IV. 19049/2/36.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Uchyla się moc obowiązującą okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 27 czerwca 1936 r. L. D. IV. 15059/2/36 w sprawie pozbawiania włosa surowych skór futrzanych koźlęcych i kozich (poz. 522 p. 1 i 528 p. 2 lit. „a" taryfy celnej

przywozowej) w celu doprowadzenia ich do stanu skór surowych z poz. 492 taryfy celnej przywozowej (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 18 z 1936 r., poz. 557), zmienionego częściowo okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 1 sierpnia 1936 r. L. D. IV. 19049/2/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 21 z 1936 r., poz. 674).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

416

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 9807/2/37

w sprawie uzupełnienia wykazu przetworów odurzających, których przywóz jest ograniczony ze względu na zdrowie publiczne.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że wykaz przetworów, zawierających substancje odurzające wymienione w § 24 dz. III p. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.), będący załącznikiem do okólnika z dnia 16 listopada 1935 r. L. D. IV. 30359/2/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 35, poz. 806 i Monitor Polski Nr 274, poz. 350 z 1935 r.) zostaje uzupełniony następująco:

Extractum Cannabis Indicae
Extractum Opii
Guttae Inoziemcovi
Sirupus Opii
Tinctura Cannabis Indicae
Tinctura Cocae
Tinctura Opii benzoica
Tinctura Opii crocata
Tinctura Opii simplex.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 maja 1937 r. Nr 110, poz. 165).

417

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 maja 1937 r.

L. D. V. 21857/2/37

w sprawie ustalania dochodu na podstawie norm średniej zyskowności.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 7 kwietnia 1937 r. L. Rej. 5545/35.

W myśl stałej judykatury Trybunału zastosowanie zaoczności nie pozbawia atoli płatnika prawa podniesienia zarzutu dowolności wymiaru. Zarzut ten konkretyzuje w szczególności płatnik w tym kierunku, że zastosowaną została wyższa stopa zyskowności niż normalna, przy czym w skardze powołuje się na okólnik Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie z dnia 17 lipca 1933 r. Nr W. II. 184604/3/35, zawierający przeciętne normy zyskowności, wedle którego władze skarbowe miały stosować jako przeciętną 5 względnie 6% stopę zyskowności co do przedsiębiorstw tego rodzaju, jakie skarżący prowadzi. Władza pozwana w odpowiedzi na skargę nie zajęła wyraźnie stanowiska co do tego twierdzenia, przyjąć jednak trzeba, że zastosowała wyższą stopę niż przeciętną, gdyż zastosowanie 12% stopy w konkretnym wypadku osobno usprawiedliwia. Otóż co się tyczy tego usprawiedliwienia, to według treści zaskarżonego orzeczenia polega ono na tym, że 1) przedsiębiorstwo skarżącego ma wyrobioną klientelę, 2) że obrót w latach następnych wzrósł o 100% i 3) że wyjątkowo dobra koniunktura wynika z ogólnego położenia podatnika. Co się tyczy momentu pierwszego, to rzecz oczywista, że normalne przedsiębiorstwo handlowe ma klientelę wyrobioną. Co do momentu drugiego, to słusznie skarga powołuje się na art. 13 o podatku dochodowym, według którego każdy rok operacyjny stanowi odrębną całość dla podatku; stosunki więc lat następnych nie mogą świadczyć ani na korzyść ani na niekorzyść płatnika. Co się wreszcie tyczy momentu trzeciego, to ogólne położenie płatnika mogłoby uzasadniać jedynie zastosowanie art. 64 ustawy i to pod warunkami tam określonymi, a władza nie twierdzi, że ten przepis prawny zastosowała.

Zastosowanie tedy wyższej niż normalna stopy zyskowności nie ma w aktach usprawiedliwienia, a zatem ten zarzut skargi należało uznać za trafny.

— — — — — — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

Naczelnik Wydziału:
(—) *S. Kowalik.*

418

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 maja 1937 r.

L. D. V. 26779/3/37

w sprawie podatku od lokali lub ich części, zajętych przez zakłady przemysłowe, połączone ze sprzedażą produktów własnego wyrobu.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Lokale lub ich części, zajęte przez zakłady przemysłowe, wymienione w części II lit. C) taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, wolne są od podatku od lokali na zasadzie art. 2 p. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505).

Z przysługującego zwolnienia korzystają nie tylko lokale, zajmowane przez zakłady przemysłowe, lecz także i te części tych lokali, które są specjalnie przeznaczone na sprzedaż produktów własnego wyrobu, gdyż sprzedaż ta stosownie do przepisów § 47 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego z dnia 11 grudnia 1936 r. do ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 649) nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa.

Zwolnienie od podatku przysługuje również pomieszczeniom (lokalom), przeznaczonym na sprzedaż produktów własnego wyrobu w przypadkach, gdy pomieszczenia (lokale) te znajdują się poza zakładem przemysłowym, jednak położone są na terenie tej samej nieruchomości, w której znajduje się zakład przemysłowy, ponieważ stosownie do przepisów przytoczonego § 47 ust. 2 uważa się, że sprzedaż ta dokonywana jest w lokalu zakładu przemysłowego.

Jednocześnie zaznacza się, że w wypadkach, przewidzianych w § 47 ust. 3 powołanego rozporządzenia wykonawczego z dnia 11 grudnia 1936 r. wymienione części lokali (pomieszczenia) podlegają podatkowi od lokali, gdyż skutkiem prowadzenia w nich oprócz sprzedaży własnych wyrobów zakładu przemysłowego także sprzedaży i innych towarów utraciły swój dotychczasowy charakter lokali, zajętych przez zakłady przemysłowe, a stały się lokalami, zajętymi przez zakłady handlowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

419

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 maja 1937 r.

Nr D. V. 3503/1/37

w sprawie nieuzasadnionych zwózek zajętych ruchomości.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że w okręgach niektórych urzędów skarbowych poborcy skarbowi zwożą zajęte przedmioty do składnicy bezzwłocznie po dokonaniu zajęcia lub oddają zajęte ruchomości pod dozór osób trzecich, mimo że nie zachodzą ważne ku temu powody.

W związku z ujawnieniem powyższych nieprawidłowości Ministerstwo Skarbu przypomina, że w myśl § 72 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych — regułą jest pozostawianie zajętych ruchomości na miejscu i oddanie ich pod dozór zobowiązanemu lub osobie, u której zostały zajęte. Pozbawienie zobowiązanego dozoru zajętych u niego ruchomości może nastąpić jedynie z ważnych przyczyn, a zwłaszcza w razie odmowy przyjęcia dozoru bądź uzasadnionej obawy usunięcia lub uszkodzenia zajętego przedmiotu.

Powyższe wyjaśnienie urzędy skarbowe podadzą bezzwłocznie do wiadomości poborców skarbowych, przy czym w razie stwierdzenia dalszych nieprawidłowości w tym kierunku winnych należy pociągać do odpowiedzialności służbowej.

Kierownik Wydziału:
(—) *K. Janczewski.*

420

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 maja 1937 r.

L. D. V. 35998/4/37

w sprawie ulg podatkowych od transakcyj na Giełdzie Zbożowo - Towarowej w Wilnie.

Do

Izby Skarbowej

w Wilnie.

Nawiązując do okólnika z dnia 29 lutego 1936 r. Nr D. V. 41777/4/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 242), Ministerstwo Skarbu w porozu-

mieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych ustala, iż minimalna transakcja giełdowa na Giełdzie Zbożowo - Towarowej i Lniarskiej w Wilnie, korzystająca z ulgi podatkowej, może wynosić **w 1937 roku w obrocie mąką 1200 kg.**

Wspomniana ulga może dotyczyć tylko tych transakcji mąką, które poza tym odpowiadają wszystkim pozostałym warunkom przewidzianym w okólnikach: 1) z dnia 21 grudnia 1933 r. L. D. V. 28430/4/33 (Dz. Urz. Min. Skarbu z 1934 r. Nr 3, poz. 16), 2) z dnia 5 stycznia 1934 r. L. D. V. 312/4/34 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 25), 3) z dnia 7 lutego 1934 r. L. D. V. 2888/4/34 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5, poz. 73), 4) z dnia 30 maja 1934 r. L. D. V. 10656/4/34 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 208), 5) z dnia 31 maja 1935 r. L. D. V. 15114/4/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 390) oraz 6) z dnia 15 maja 1936 r. Nr D. V. 36814/4/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 13, poz. 444).

Naczelnik Wydziału:
(—) *Kolanowski.*

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Kolanowski.*

421

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 maja 1937 r.

L. D. V. 2777/1/37

w sprawie niezajmowania u adwokatów maszyny do pisania.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu poleca nie zajmować u adwokatów maszyny do pisania, o ile w postępowaniu egzekucyjnym zostanie stwierdzone, że jest to jedyna maszyna do pisania.

W przypadku, gdy adwokat posiada więcej maszyn do pisania należy zawsze jedną maszynę pozostawić wolną od zajęcia.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

422

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 maja 1937 r.

L. D. VI. 4610/3/36

w sprawie pobierania odsetek od 10% dodatku do zakredytowanych podatków pośrednich.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych

Na zapytanie jednej z izb skarbowych w sprawie pobierania odsetek od 10% dodatku do zakredytowanych podatków pośrednich Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że — zgodnie z postanowieniami art. 6 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 127) — przy kredytowaniu podatków pośrednich, należy pobierać odsetki również i od 10% dodatku do zakredytowanych i w oznaczonym terminie uiszczonych podatków pośrednich.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

423

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 maja 1937 r.

L. D. VI. 4908/4/37

w sprawie narzędzi kontrolno-mierniczych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Ministerstwo Skarbu poleca Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) przedłożyć w terminie do dnia 15 czerwca r. b. ilościowe wykazy narzędzi mierniczych i przyborów kontrolnych, których brak daje się odczuwać w służbie akcyzowej.

Jednocześnie poleca się Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) i Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych przesłać Ministerstwu (Departament Akcyz i Monopolów) w terminie do dnia 15 czerwca r. b. uszkodzone plombownice do naprawy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

424

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 maja 1937 r.

L. D. III. 6936/4/37

w sprawie poboru podatku gruntowego.

Do

wszystkich kas Urzędów Skarbowych.

W ślad za okólnikami z dn. 8 kwietnia i 16 kwietnia 1937 r. L. D. III. 5219 i 5604/4/37 i w związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze podatku gruntowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12) Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) W wykazie zaległości indywidualnych płatników, sporządzanym przez Kasy w myśl postanowień § 99 powołanego rozporządzenia — zarówno zaległość poszczególnego płatnika jak całkowita zaległość podlegająca przekazaniu zarządowi gminy ma być podana nie w jednej sumarycznej kwocie lecz w kwotach według lat i rat podatkowych. W księdze bierczej B zarządy gmin obowiązane są wykazać przekazane zaległości według lat i rat podatkowych.

Powyższe postanowienia dotyczą wyłącznie urzędów skarbowych na obszarach wymienionych w art. 3, 4 i 5 dekretu Prezydenta Rz. P. z dn. 4 listopada 1936 r.

Również według lat i rat podatkowych winny być wykazane zaległości indywidualnych płatników na dotychczasowych kontach zbiorczych gmin w księdze bierczej A, przekazane zarządom gmin.

2) Przy zwrotach i przerachowaniach nadpłat, powstałych na kontach płatników posiadających indywidualne konta w księdze bierczej B, zarządy gmin winny składać urzędowi skarbowemu odpowiednie wnioski, opiewające na ogólną sumę zwrotu nadpłat, udokumentowane wyciągami z kont na których powstała nadpłata. Na podstawie decyzji urzędu Kasa dokonuje zwrotu w trybie przewidzianym w § 67 przep rach. kas. dla kas urzędów skarbowych. O ile nie zachodzi potrzeba zwrotu nadpłaty bezpośrednio płatnikowi w gotówce, a więc zastosowania postanowień punktu 10 § 66 przep. dla kas urz. skarb., względnie późniejszych zarządzeń Ministerstwa Skarbu (z dn. 10 września 1935 r. L. D. III. 13352/3/35) a nadpłata może być zarachowana na pokrycie bieżących należności tegoż płatnika w tym samym podatku, wydaną na rozchód sumę nadpłaty kasa przekazuje na konto czekowe zarządu gminy w P. K. O. względnie przesyła gminie za pomocą przekazu czekowego P. K. O.

O zwrocie nadpłaty w każdym przypadku kasa zawiadamia zarząd gminy przez zwrócenie mu wyciągów kontowych z adnotacją o zwrocie nadpłaty (data, poz. dz. rozchodu) celem odnotowania zwrotu na koncie płatnika w księdze bierczej B. Po otrzymaniu wyciągów kontowych zarząd gminy przekreśla w przedziałce 22 (44) księgi bierczej wykazaną tam nadpłatę czerwonym atramentem a w przedziałce „Uwagi" zaznacza również czerwonym atramentem „Nadpłata zwrócona. Zarz. Urz. Skarb. z dn. . . . L. . .". Wyciągi kontowe dołączają zarządy gmin do sprawozdań o podatku gruntowym (§ 108 ust. 2 rozporządzenia).

Jeżeli kwota zwróconej nadpłaty będzie przez kasę przekazana lub przesłana zarządowi gminy, zarząd zarachowuje otrzymaną kwotę jako uiszczenie gotówkowe do dziennika specjalnego wzór Nr 1 (wzór 791/kas) w zwykłym trybie z tą jedynie różnicą, że pokwitowania nie wydaje płatnikowi, lecz pozostawia go przy dzienniku i przesyła go przy obrachunku łącznie z dowodami wpłat (odbitkami pokwitowań) do urzędu skarbowego.

Kasa urzędu skarbowego, dokonując normalne sprawdzenie obrachunku dekadowego zarządu gminy, obowiązana jest również na podstawie dołączonych do obrachunku pokwitowań i własnych dowodów sprawdzić czy przekazane (przesłane) zarządowi gminy kwoty z tytułu zwrotu nadpłat zostały zarachowane na odpowiednie konta.

Celem uniknięcia stosunkowo uciążliwej manipulacji przy zwrocie nadpłat w podatku gruntowym tym indywidualnym płatnikom, których zaległości (nadpłaty) wedle stanu z dn. 31 marca 1937 r. mają być przekazane zarządom gmin, kasy urzędów skarbowych winny dołożyć wszelkich starań, aby wszystkie nadpłaty, figurujące dotychczas na kontach wspomnianych płatników, były przerachowane (zwrócone) przed odesłaniem gminom wykazów zaległości względnie o ile chodzi o urzędy skarbowe na obszarach, wyszczególnionych w art. 6 dekretu Prezydenta Rz. P., przed oddaniem gminom założonych na okres 1937/38 ksiąg bierczych B.

3) Rejestry przypisów i odpisów zarządzanych w ciągu okresu budżetowego urząd skarbowy obowiązany jest prowadzić odrębnie dla każdej gminy. Celem dokonania zmian w przypisie i odpisie podatku gruntowego indywidualnym płatnikom w księdze bierczej B. winien urząd skarbowy przesyłać zarządowi gminy wykaz zmian po wpisaniu ogólnej sumy do rejestru przypisu i odpisu tudzież po odnotowaniu zmian również ogólną sumą w księdze bierczej A. Wymiar podatku gruntowego urząd skarbowy wpisuje do rejestru na podstawie wyciągu wzór Nr 7 (§§ 30, 62 i 76 ust. 2 rozporz.).

4) Postanowienia punktu 2 § 103 rozporządzenia powinny być zasadniczo stosowane przez analogię w kasach w stosunku do wpłat podatku gruntowego dokonywanych przez płatników, których konta prowadzone są w księgach bier-

czych B. w zarządach gmin. W wyjątkowych jednak przypadkach (nadesłanie pocztą, przekazem P. K. O.) kasa winna pieniądze przyjąć, zarachować do depozytu kasy a następnie przelać (przesłać) zarządowi gminy w sposób analogiczny jak podlegające przerachowaniu kwoty nadpłat.

5) W § 105 rozporz. podane są tylko podstawowe dane jakie ma zawierać obrachunek dostarczany urzędom skarbowym przez zarządy gmin w celu prawidłowego zarachowania osiągniętych wpływów podatku gruntowego.

Ponieważ jednak ze względów praktycznych koniecznym jest, aby gminy podawały również ile z ogólnej sumy uiszczeń (brutto) przypada na pokrycie należności bieżących a ile na pokrycie zaległości, ile z tejże sumy przypada na podatek państwowy, a ile na dodatek samorządowy, oraz ile z sumy przypadającej na podatek państwowy uiścili płatnicy, wchodzący w skład jednostki zbiorowej (z rozkładu) a ile płatnicy indywidualni (z wymiaru dokonanego przez urząd) a to celem ustalenia wynagrodzenia za czynności wymienione w punkcie 3 § 113 rozporządzenia, przeto należy pouczyć zarządy gmin, aby w obrachunkach (punkt 2 § 104 rozporz.) zamieszczały oprócz danych wyszczególnionych w powołanym wyżej §-ie również dane wyżej wyszczególnione.

Celem ułatwienia zarządom gmin sporządzania omawianego dekadowego obrachunku, Ministerstwo Skarbu prześle w niedługim czasie urzędom skarbowym odpowiednie ilości schematów „obrachunków" do użytku zarządów gmin i kas. W schematach tych podana jest nomenklatura według której zarządy gmin będą wykazywały w obrachunku pobrane na poczet podatku gruntowego uiszczenia i potrącenia na swoje dobro za pobór i wymiar.

Posiłkując się wspomnianym schematem zarządy gmin nie będą potrzebowały wypisywać na „obrachunku" słownych oznaczeń poszczególnych numerów lub kwot, lecz będą mogły wykazywać tylko liczby i litery schematu i właściwe numery tudzież kwoty. Kasy, posiadając taki sam schemat, bez trudu ustalą, że wykazana np. przy liczbie 2 kwota 000 zł 00 gr oznacza ogólną kwotę uiszczeń (brutto) a przy liczbie 3a kwota 00 zł 00 gr oznacza, że taką właśnie kwotę potrącono jako 3% wynagrodzenie gminy za pobór podatku itp.

Po otrzymaniu na miejscu „schematów" urzędy niezwłocznie zaopatrzą w nie zarządy poszczególnych gmin w stosunku po 2 egzemplarze na każdy zarząd gminy, pozostawiając resztę do użytku kasy oraz na zapas, z którego będą mogły pokryć dodatkowe, usprawiedliwione zapotrzebowania zarządów gmin.

6) Wszystkie uiszczenia na poczet podatku gruntowego czy to dokonane gotowizną, czy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe zarządu gminy winny zarządy gmin zarachować **jedynie i wyłącznie w dzienniku specjalnym Nr 1 (wzór Nr 791),** na obszarze zaś Izby Skarbowej we Lwowie do czasu zupełnego wyczerpania druków w dzienniku specjalnym wzór Nr 798. Wobec tego nie należy udzielać zarządom gmin druków dziennika specjalnego Nr 2 (wzór Nr 792/kas.).

7) Ewidencję formularzy dziennika specjalnego Nr 1 udzielonych przez kasy zarządom gmin należy utrzymywać w „Zapisku druków płatnych i podlegających ścisłemu zarachowaniu" (wzór Nr 13).

8) Ściągnięte w drodze egzekucji od płatników, których konta prowadzone są w księgach bierczych B — należności z tytułu podatku gruntowego, poborcy skarbowi winni wpłacać do kasy właściwego zarządu gminy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Nowak.*

Warszawa, dn. 15 maja 1937 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Nowak.*

425

SPROSTOWANIE

błędu drukarskiego w okólniku L. D. V. 21573/2/37 z dn. 20 kwietnia 1937 r.

W Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11. poz. 381, na str. 474 w lewej szpalcie nie odbito ostatniego wiersza w brzmieniu: „-nego ma charakter niestały i że w przyszłości". Wobec powyższego ostatnie zdanie wymienionego okólnika powinno mieć następujące brzmienie: „Dlatego też również bez znaczenia dla niniejszej sprawy jest podniesiona przez skargę okoliczność, że wybudowanie spornego budynku według potrzeb urzędu pocztowo-telegraficznego ma charakter niestały i że w przyszłości konstrukcja ta będzie zmieniona (rzekomo na koszt dzierżawcy)".

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 14 maja 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,13	88,70
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.		
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,28½	5,26
Dolary kanadyjskie . .	1 Dol.	5,28½	5,26
Floreny holenderskie .	100 Fl.	290,47	288,75
Franki francuskie . . .	100 Fr.	23,70	23,56
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	121,00	120,20
Funty angielskie i palest.	1 Ł.	26,13	25,97
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,50	17,00
Korony duńskie . . .	100 K.	116,64	115,80
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	131,23	130,25
Korony szwedzkie . .	100 K.	134,68	133,70
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	23,70	23,00
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,56	11,20
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	124,00	121,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	99,20	98,00

WALUTY	Za	Transakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam	100 Fl.	289,75	290,47	289,03
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,78	211,94
Bruksela	100 Blg.	88,95	89,13	88,77
Budapeszt	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,56	11,50
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K.	116,35	116,64	116,06
Londyn	1 Ł.	26,06	26,13	25,99
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,13	25,99
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	27,85	27,95	27,75
Montreal	1 Dol.	—	5,29$^{3}/_{8}$	5,26$^{7}/_{8}$
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,27$^{3}/_{4}$	5,29	5,26$^{1}/_{2}$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,28$^{1}/_{8}$	5,29$^{7}/_{8}$	5,26$^{7}/_{8}$
Oslo	100 K.	—	131,23	130,57
Paryż	100 Fr.	23,64	23,70	23,58
Praga	100 K.	18,40	18,45	18,35
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	134,35	134,68	134,02
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	120,70	121,00	120,40
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	134,00	131,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.